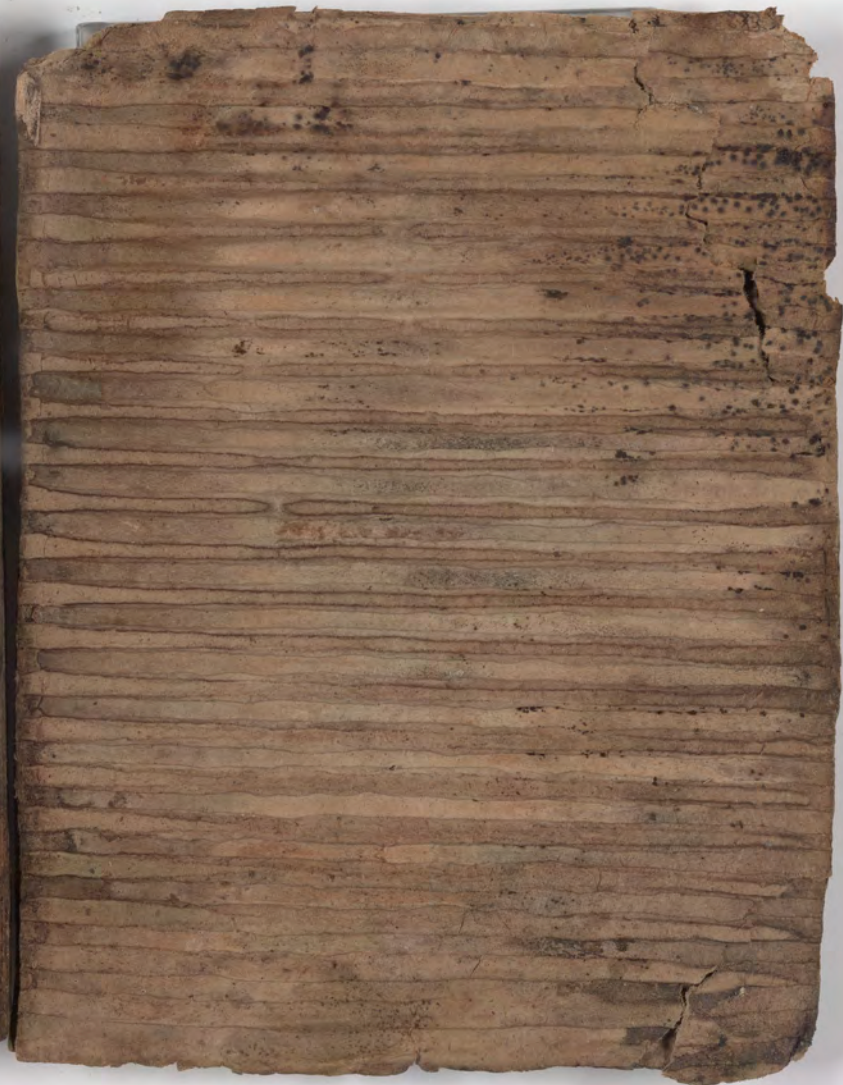
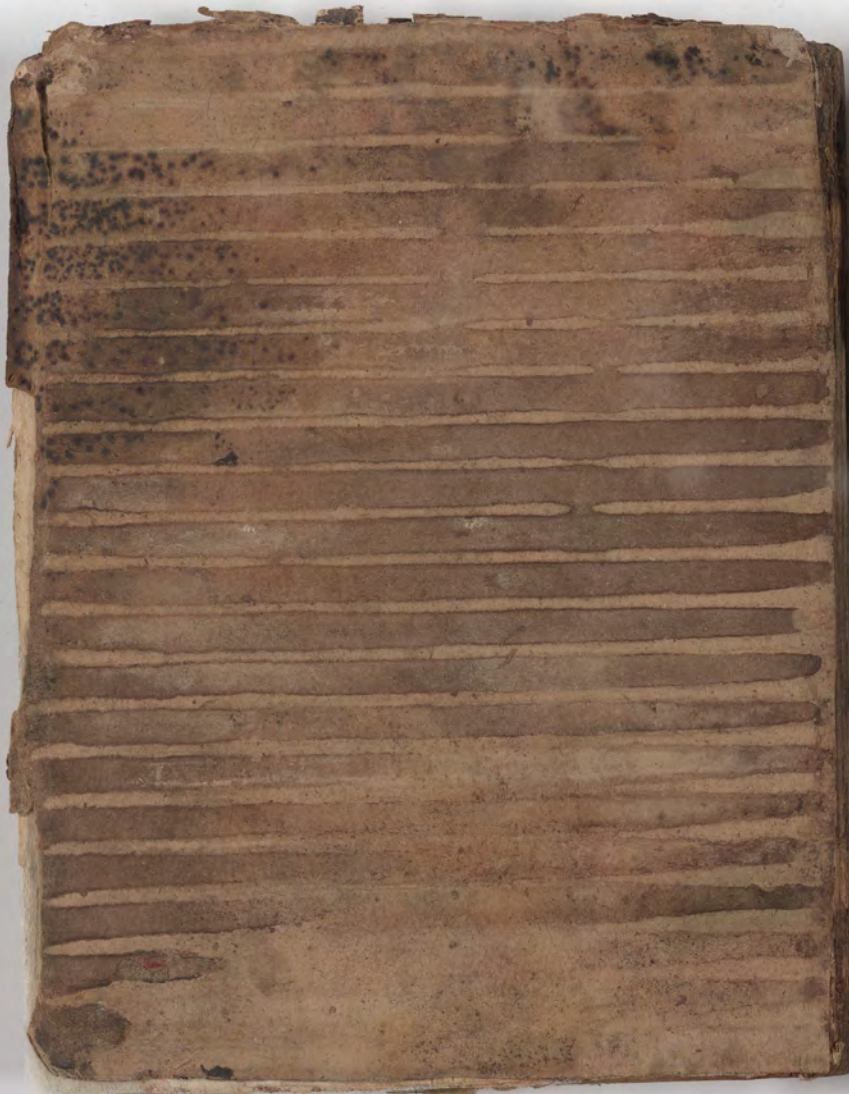

IJA # 557

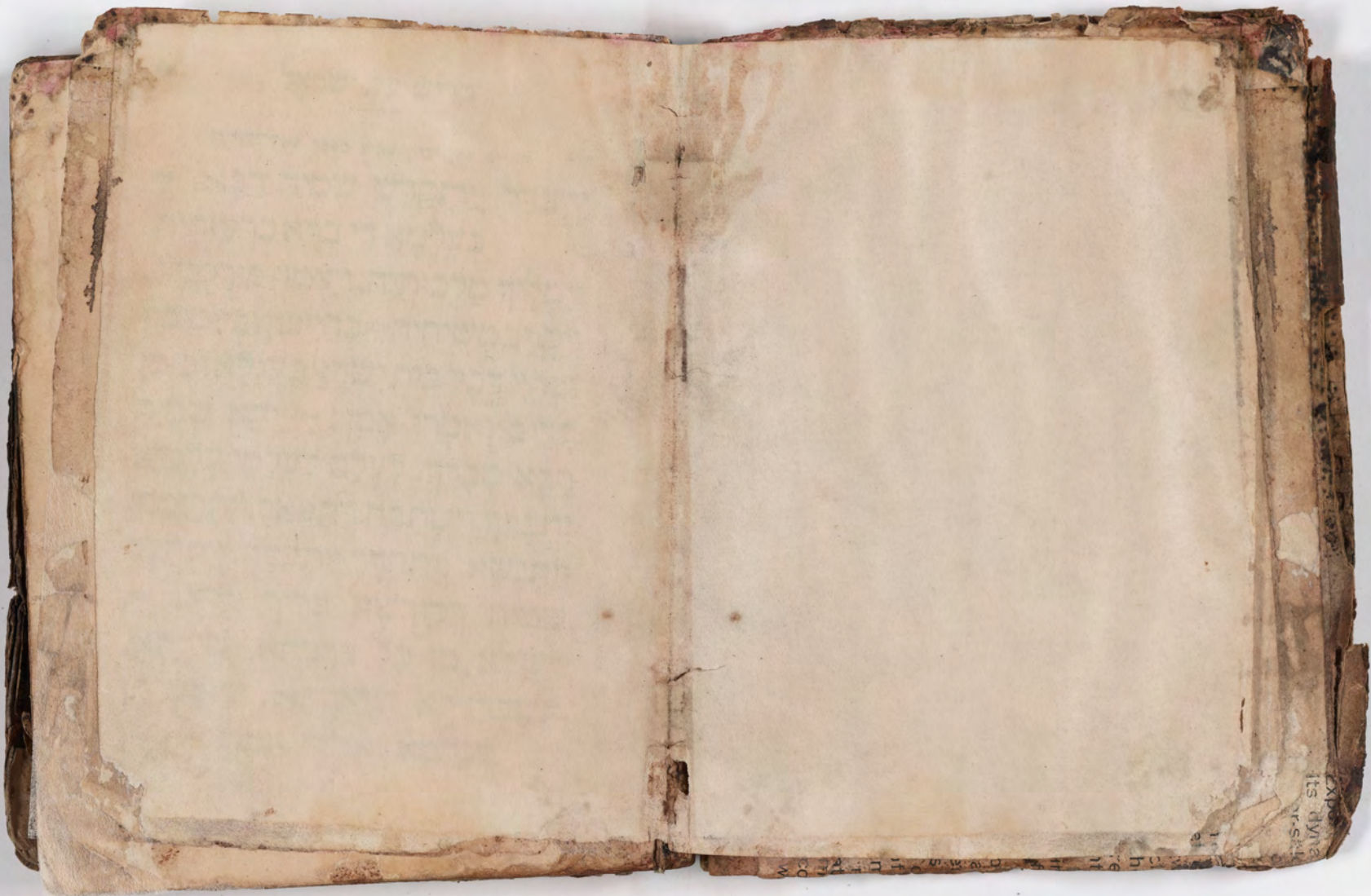
[Prayer Book]

Expos
its dyna
rs. 11
el
i h
ont
ge
nisi
e
is
prq
sa
rel
ers
dy
n
d
fil
ped

Exp
is dyna
rskt

קדיש על ישראל

6

בעניית אמן יכוין שהיא מספר אידהנוייה

וְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא. אמן
 בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתִיהּ.
 וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ. וְיַצְמַח פְּרוּקְנִיהּ.
 וְיַקְרִב מְשִׁיחִיהּ. אמן בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
 וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן
 קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: אמן יְהֵא שְׁמֵיהּ
 רַבָּא מְבָרַךְ. לְעֵלְמָא לְעֵלְמֵי עֵלְמָא
 יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם.
 וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל
 שְׁמֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אמן
 לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא. שִׁירְתָּא.
 תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא. דְּבִלְמִירָן
 בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: אמן

אמן
 וְיִתְנַשֵּׂא
 וְיִתְהַלָּל
 וְיִתְרוֹמֵם
 וְיִתְפָּאֵר
 וְיִשְׁתַּבַּח
 וְיִתְבָּרַךְ
 וְיַקְרִב מְשִׁיחִיהּ
 וְיַצְמַח פְּרוּקְנִיהּ
 וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ
 בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא

10
 its dya
 r. 514

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמֵי דִיהוֹן
וְעַל כָּל תַּלְמֵי דִי תַלְמֵי דִיהוֹן.
דְּעַסְקִין בְּאַוְרֵיתָא קְדִישָׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הֲדִין וְדִי בְּכָל אֲתָר וְאַתְר.
יְהֵא לָנָא וְלָהוֹן וְלִכּוֹן חֲנָא וְחֲסָדָא
וְרַחֲמִי. מִן קָדָם מְאֲרִיָּה שְׂמִיָּא
וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אָמֵן: אִמֵּן יְהֵא שְׂלָמָא
רַבָּא מִן שְׂמִיָּא. חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה
וְנַחֲמָה וְשִׁינְבָא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה
וְסֻלְיָחָה וּבִכּוּרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה. לָנוּ
וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: אִמֵּן
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

שתיקה !!

אסור לדבר בבית הכנסת שיחה במלח
וביחוד בחזרת הש"ץ ובקריאת התורה.

הס כל בשר מפני ה'.

פתיחת איהו הנביא זיע"א

טוב לומר פתיחת איהו זיל קודם כל תפלה כי היא פותחת הלב.
בכנ"דאד ומכיבותיה נוהגים לומר אותה על נשמת הנפטר חוץ
י"ב חדש ואומר אתריה קדיש על ישראל.

יהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

פְּתַח אֵלֶיחוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר
רְבוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ הוּא חֵד וְלֹא
בְּחֻשְׁבָּן. אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עַלְמִין
סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין לִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא
בְּךָ כְּלָל. אַנְתָּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׁר תְּקוּנִין
וְקַרְיָנוּ לִוְן עֵשֶׁר סְפִירָן לְאַנְחָא בְּהוֹן עֲלֵמִין

סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִין וְעַלְמִין דְּאֲתַגְלִין
 וּבְהוֹן אֲתַכְפִּיאת מְבַנֵי נְשָא. וְאַנְתָּה הוּא
 דְּקִשִּׁיר לֹון וּמְיַחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַנְתָּה מְלַגְנָא
 כָּל מָאן דְּאֲפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיהּ מֵאַלְיִן
 עֶשֶׂר אֲתַחְשִׁיב לִיהּ כְּאַלֹו אֲפְרִישׁ בְּךָ.
 וְאַלְיִן עֶשֶׂר סְפִירן אַנְוֹן אֲזִלִין בְּסַדְרֵן חַד
 אֲרִיךְ וְחַד קָצֵר וְחַד בִּינְנִי. וְאַנְתָּה הוּא
 דְּאַנְהִיג לֹון. וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לְךָ לֹא
 לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל סְטֵרָא.
 לְבוּשִׁין תַּקְנֵת לֹון דְּמַנְיָהוּ פְּרַחִין נִשְׁמַתִין
 לְבַנֵי נְשָא. וּכְמָה גּוֹפִין תַּקְנֵת לֹון
 דְּאֲתַקְרִיאוּ גּוֹפָא לְבַנֵי לְבוּשִׁין דְּמְכַסִּין
 עֲלֵיהוֹן וְאֲתַקְרִיאוּ בְּתַקְנֵתָא דָּא. חֶסֶד
 דְּרוּעָא יְמִינָא. גְבוּרָה דְּרוּעָא שְׂמָאלָא.
 תַּפְאָרַת גּוֹפָא. נְצַח וְהוֹד תְּרִין שׁוֹקִין.
 יְסוֹד סִימָא דְּגּוֹפָא אוֹת בְּרִית קִדְשׁ.

מְלָכוֹת פֶּה תוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה קְרִינֵן לָהּ.
 חֲכָמָה מוֹחָא אִיהוּ מַחְשָׁבָה מְלַגְנָא. בִּינָה
 לְבָא וּבְהּ הֵלֵב מְבִין. וְעַל אֲלִין תְּרִין
 בְּרַיב תַּנְסַתְרוֹת לִיהוֹאֲדֵימָא ^{אֲהוּדוּמִי} אֲלֵהִינוּ.
 בְּתַר עֲלִיִין אִיהוּ בְּתַר מְלָכוֹת. וְעֲלִיהּ
 אֲתַמַּר מְנִיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ
 קַרְקַפְתָּא דְּתַפְלִי. מְלַגְנָא אִיהוּ יוֹד ה"א
 וְא"ו ה"א דְּאִיהוּ אֲרַח אַצִּילוֹת. אִיהוּ שְׁקִין
 דְּאִילְנָא בְּדְרוּעוּי וְעַנְפוּי. כְּמִיָּא דְּאֲשְׁקִי
 לְאִילְנָא וְאֲתַרְבִּי בְּהוּא שְׁקִין:

רְבוּן עַלְמִין אַנְתָּה הוּא עֲלֵת הַעֲלוֹת וְסַבְת
 הַסְּבוֹת דְּאֲשְׁקִי לְאִילְנָא בְּהוּא
 זְבִיעוּ. וְהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ כְּנִשְׁמַתָּא לְגּוֹפָא
 דְּאִיהוּ חַיִּים לְגּוֹפָא. וּבְךָ לִית דְּמִיּוֹן וְלִית
 דְּיוֹקְנָא (דְּגּוֹפָא) מְכַל מַה דְּלַגְנָא וְלְבַר.
 וּבְרֵאת שְׂמִיָּא וְאַרְעָא. וְאַפְקַת מְנַחֵן

שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי. ובארעא
 אילנין ודשאין ונגרתא דעדן ועשבין
 וחיון ועופין ונונין ובעירין ובני נשא.
 לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהגון
 בהון עלאין ותתאין. ואיך אשתמודען
 מעלאי ותתאי ולית דידיע בך בלל. ובר
 מנד לית יחודא בעלאי ותתאי. ואנת
 אשתמודע ארון על פלא. וכל ספירן כל
 חד אית ליה שם ידיע. ובהון אתקריאו
 מלאכיא. ואנת לית לך שם ידיע דאנת
 הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו
 דכלהו. וכד אנת תסתלק מנהון. אשתארו
 פלהו שמהן פגופא בלא נשמתא. אנת
 חכים ולאו בחכמה ידיעא. אנת הוא
 מבין ולאו מבינה ידיעא. לית לך אתר
 ידיעא. אלא לאשתמודעא תקפך וחילך

לבני נשא. ולאחזאה לון איך אתנהיג
 עלמא בדינא וברחמי דאנון צדק ומשפט
 כפוס עובריהון דבני נשא. דין איהו
 גבורה. משפט עמודא דאמצעיתא. צדק
 מלכותא קדישא מאוני צדק תרין סמכי
 קשומ. הין צדק אות ברית. פלא לאחזאה
 איך אתנהיג עלמא. אבל לאו דאית לך
 צדק ידיעא דאיהו דין. ולאו משפט ידיעא
 דאיהו רחמי. ולאו מכל אלין מדות בלל.
 קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך.
 דהא רשותא אית לך לגלאה רזין טמירין
 על ידך מה דלא אתיהיב רשו לגלאה
 לשום בר נש עד כען:

קם רבי שמעון פתח ואמר לך יהודה
 יאהרנטי הגדלה והגבורה וכו'. עלאין
 שמעו אנון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא

אתערו משנתכון. תקיצו ורננו שוכני
עפר. אליו אנון צדיקיא דאנון מסטרא
דהוא דאתמר בה אני ישנה ולבי ער.
ולאו אנון מתים. ובגין דא אתמר בהון
תקיצו ורננו וכו'. רעיא מהימנא אנת
ואבהן תקיצו ורננו לאתערו תא דשכינתא
דאיהי ישנה בגלותא. דעד פען צדיקיא
פלהו דמיכין וישנתא בחוריהון. מיד יהיבת
שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא
וימא ליה קום רעיא מהימנא דהא עלך
אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע
אתון דיליה. ויימא בהון פתחי לי אחותי
רעיתי יונתי תמתי. דהא תם עונך בת ציון
לא יוסוף להגלותך. שראשי נמלא טל.
מאי נמלא טל אלא אמר קדשא בריך
הוא. אנת חשבת דמיומא דאתחרב בי

מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא
בישובא לאו הכי דלא עאלנא כל זמנא
דאנת בגלותא. הרי לך סימנא שראשי
נמלא טל. היא שכינתא בגלותא. שלימו
דילה ותיים דילה איהו טל. ודא איהו
יו"ד ה"א וא"ו. וה"א איהי שכינתא דלא
מחשבן ט"ל אלא יו"ד ה"א וא"ו דסליקו
אתון לחשבן ט"ל. דאיהי מליא לשכינתא
מנביעו דכל מקורין עלאין. מיד קם
רעיא מהימנא ואבהן קדישין עמיה.
עד פאן רוא דיחודא. ברוך יהוה ^{יאחודותי}
לעולם אמן ואמן:

תפלת מנחה

יחזר בתפלת המנחה לאומרה בצבור ובזמנה שהוא מתשע שעות
ומחצה בשעות זמניות, עד י"ג דקים אחרי שקיעת החמה, ובשעת
הרחק כגון שרועה לנסוע או אונס אתר שמוכרח להקדים, יכול
להתפלל משש שעות ומחצה דהיינו חצי שעה אחר תצות היום.

לשם יהוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונה) בדחילו
ורחימו (יאהרונה) ורחימו ורחילו (יאהרונה) ליחדא
שם י"ה ב"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל,
הנה אנחנו באים להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק א"ת
עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום
עליון לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו
יהי נועם וכו'.

לְמַנְצַחַ עַל־הַגִּתִּית. לְבְנֵי־קֶרַח מְזֻמָּוֹר:

מֵהִדְרִידוֹת מְשַׁפְּנוֹתֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יֵאָהֲרֹנָה יִצְבְּאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם־פִּלְתָּהּ | נִפְשֵׁי

לְחַצְרוֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֹנָה לְבֵי וּבְשָׂרֵי. יִרְנְנוּ

אֶל־אֵל חַי: גַּם־צְפוּרָה מִצְאָה בֵּית וּדְרוֹר |

שרח פי אל ערבי

לל דק עלא א גתית לבנין קורה תמניד: אש פתח

עזאו מסאפנדך יא א רב א עסאפר: אשתתת

ואיצן תמנת נפסי לאחזואש א. קלבי ולחמי יפכרן

אא א א חיי: חתא עצפורה ונדת בית. ובכתיי

קודש לה' לא ימכר ולא יגא

לכית הכנסת

ואין רשות להוציאו לחוץ כו"ע

הקדישו האי

למנוחת נרין של המ'

נפטור ביום לחדש תר

תנצב"ה

קַן לַה אֲשֶׁר־שָׁתָה אֶפְרַחֶיהָ אֶת־מִזְבְּחוֹתֶיךָ
 יְהוָה^{יאהרונה} יְהוָה מִלְּפִי וְאֱלֹהֵי אֲשֶׁר־
 יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִהְיֶה לְלוֹד סֵלָה: אֲשֶׁר־
 אָדָם עוֹזְלוֹ בְךָ. מִסֵּלוֹת בְּלִבָּבְכֶם: עֲבָרִי
 בְּעַמֶּק הַבְּכָא מֵעַן יִשְׁתַּחֲוּוּ. גַּם בְּרִכּוֹת
 יַעֲמָה מוֹרָה: יִלְכּוּ מִחִיל אֶל־חִיל. יִרְאֶה
 אֶל־אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה^{יאהרונה} אֱלֹהִים
 צְבָאוֹת שָׁמְעָה תַפְלָתִי. הֲאִזְיִנָּה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֵלָה: מִגִּנְנוּ רָאֵה אֱלֹהִים. וְהִבֵּט פְּנֵי

שרח פי אל ערבי

ברג רהא. אלו וצעת אפראכזהא אא מדאבחד יא א
 רבא עסאפר צלמאני וואהי: נייא א סאפנין פי ביתך.
 בעד ימדחוך לל אבר: נייא א אנסאן קווה להו ביד
 סכך בקלובחום: עאברין פי עמק א בכא מנבע
 ינעלוהו (מן דסוע עינחום). חתא ברפאת ילפק א דליל
 (א): ימשון מן קווה אא קווה ינשאף ענד א בעצין:
 א א אה רב א עסאפר אסמע צלאתי. אצטנט יא
 אאה יעקב ללאבד: דרקתנא אנאר א. ופתבר באפעא

מְשִׁיחֶךָ: כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצִירֶיךָ מֵאֶלְפָּךָ
 בַּחֲרָתִי הִסְתַּוְּפַף בְּבֵית אֱלֹהֵי. מִדְּוָר
 בְּאֶהֱלִי־רִשְׁעִי: כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוָה^{יאהרונה}
 אֱלֹהִים חֵן וְכִבוֹד יִתֵּן יְהוָה^{יאהרונה}. לֹא־
 יִמְנַע טוֹב לְהַלְכִים בְּרַמְיִם: יְהוָה^{יאהרונה}
 צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־יְאֹדָם בְּטַח בְּךָ:

ויִדְבַר יְהוָה^{יאהרונה} אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו
 אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 אֶת־קַרְבְּנֵי לַחֲמִי לְאֲשֵׁר־רִיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ

שרח פי אל ערבי

מדהונך (דויד): לאן מליה יום (ואחד אקעד) באחוואשך
 מן אף (סנה בגיר סכאן). אסתכירתו אן אקעד עלא
 עתבת בית אאהי מן אספן כאכויאם א צלם: לאן
 (כא) שמס ודרקה א א אאה. חק וואנב יעמי א לס
 ימנע א כיר לל מתסלפין בטרוק א באמל: א רב
 א עסאפר. נייא א אנסאן א מנתכל ביד:
 ותכלם אלה אא מוסא קאייין: וצי אא
 בנין יסרגל ותקול אליהום. אא
 קרבאני לכוי לקראבני רעא מרצי תחפצין

לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה יֵאָדוּנְהִי
כְּבָשִׂים בְּגִי-שָׁנָה תְּמִימִים שְׁנַיִם לְיוֹם עֲלֶה
תְּמִיד: אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים:
וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן פְּתִית רְבִיעֵת תִּהְיֶה: עֹלֹת תְּמִיד
הַעֲשִׂיָה בַחֹר סִנֵּי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה
לַיהוָה יֵאָדוּנְהִי: וְנִסְפּוּ רְבִיעֵת תִּהְיֶה לַכֶּבֶשׂ

שרח פי אר ערבי

לתקרבו לי בווקתהו: ותקול להם האדא א קרבאן
אדי תקרבון לא . טלייאן בנין סנה פאמלין
(נלא עייוב) אתנין לל יום קרבאן תמיד (דאייטן): טלי
ואחד תקרב בל צבח וטלי א תאני תקרב בין א
גירוב: ועאשר א פילה סמיד (פחין סקטוף) לל הדייה
מעמובה בות מסחוק רבע א פיל: קרבאן תמיד
אדי תקרב פי גבל סיני לינקבל ברצא קרבאן
לא : ומסנו (תקדיפת א שראב) רבע א פיל לל טלי

הָאֶחָד בַּקֶּדֶשׁ הַפֶּן נִסְפּוּ שְׁכָר לַיהוָה וְאֵדְנִי
יֵאָדוּנְהִי: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֲרֵבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסָפוּ תַעֲשֶׂה
אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה יֵאָדוּנְהִי:

ענין גדול ונורא הוא אמרת פשום הקטורת ג"פ בכל יום. כ"פ
בבקר קודם תפלת שחרית ואחריה, ופעם א' קודם מנחה. וצריך
לכוין בה הרבה, ובווה"ק הפליג בה מאד וה"ל אר"ש או בני נשא
הזו ידעין כמה עלאה עובדא דקטורת קמי קב"ה הוו גשלי כל מלה
ומלה והוו סלקין לה עטרה על רישיותו ככתרא דרחבא וכו'.

אֵתָהּ הוּא יְהוָה יֵאָדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ שְׁחַקְטִירוּ
אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קִטְרַת הַסָּמִים
בְּזִמְנֵן שְׁבִיַת הַמִּקְדָּשׁ קִים פֶּאֶשֶׁר צְוִית
אוֹתָם עַל-יַד מִשָּׁה נְבִיאָךְ פְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

שרח פי אר ערבי

א ואחד פי מדבחה א קדס. מסנ מסנ שראב לא :
וא טלי א תאני תקרב בין א גירוב כהדיית א צבח
וכמסנו תעמל קרבאן לינקבל ברצא לא :
אנתא הוא א לאנא אדי כלרו אבהאתנא קדאמך
בכור א צמוג בווקת אדי בית א מקדס
פאן עאמר כמא אדי וציתוהם בוואסמת מוסא
נכייך כמא מכתוב בתורתך :

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָדְוֶנְהִי אֶל־מִשֶּׁה קַח־לָךְ
 סָמִים נְטָף וּשְׁחָלֶת וְחִלְבֵּנָה סָמִים
 וּלְבֵנָה זָכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה וְעִשִׂית אֹתָהּ
 קִמְצֵת לֶקַח מַעֲשֵׂה רִזְקָה מִמֶּלֶךְ טָהוֹר
 קָדֹשׁ וְשִׁחֲקֵת מִמֶּנֶּה הַדָּק וְנִתְתָּה מִמֶּנֶּה
 לִפְנֵי הָעֵדֹת בְּאֵהָר מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲוַעֵד לָךְ
 שְׂמָה קָדֹשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם וְנֹאמַר
 יְהִי קִטּוֹר עָלֵינוּ אֶהְרֵן קִמְצֵת סָמִים בְּבִקְר
 בְּבִקְר בְּהִיטִיבוּ אֶת־הַנִּלְת יִקְטִירֶנָּה :

שרח פי אל ערבי

וקא אלה לא מוסא כד לך צמוג. בלסאן. צפירה
 ונווייפה. עטור ובסתג צאפי. ונהום מתסאזוי
 יכון: ותעמלהא בכור מכלוש צנעת יזואני מכלוש
 נציף מקדם: ותסחק מנהא נאעם ותכלי מנהא
 קדאם א שהאייד פי כימת א מחצר (א מקדם) אדי
 גתואעד לך הנאך. קדם אקדאם תכון לפום:
 ואנקאל. וייכלר עליה אהרן בכור עטור
 צבאחן צבאחן בתנציפרו א סרוג יבלרדג:

וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֵן אֶת־הַנִּלְת בֵּין הָעַרְבִים
 יִקְטִירֶנָּה קִמְצֵת תְּמִיד לִפְנֵי יְהוָה יֵאָדְוֶנְהִי
 לְדֹרֹתֵיכֶם :

תגורבנן פטום הקמרת פיצד. שלש מאות
 וששים ושמונה מנים היו בה. שלש
 מאות וששים וחמשה פמנן ימות החמה
 מנה בכל-יום. מחציתו בבקר ומחציתו
 בערב. ושלושה מנים יתרים שמהם מכנים
 כהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו ביום

שרח פי אל ערבי

ולמן ישעל אהרן א סרוג בין א גרוב יבלרהא. בכור
 דאיימן קדאם א לאגייאכום:
 פפרו א עולמא. כיף תסחק א בכור. תלאת מאייה
 ותמאנייה וסתג מנה (שכל עיאר) כאנו פיהא.
 תלאת מאייה ולמסה וסתג בערד אייאם אשמס. מנה
 כל יום. נצפהו צבאחן ונצפהו גרובן. ותלאתת
 מנים א באקיין אדי מנהום דכלל (פי קודש הקודשים)
 כורח גדול ויאכד מנהום תמלי הפנתהו ביום
 (ב)

הכפורים. ומחזירין למכתשת בערב יום
 הכפורים כדרי לקים מצות דקה מן הדקה.
 ואחר עשר סמנים היו בה. ואלו הן (שוב למנותם
 באצבעותיו) א הוצרי. ב והצפורן. ג והחלבנה.
 ד והלבונה. משקל שבועים שבועים מנה.
 ה מור. ו וקציעה. ז ושבולת נרד. ח וכרפום.
 ט משקל ששה עשר ששה עשר מנה.
 י הקושט שנים עשר. יא קלופה שרשה.
 יב קנמון תשעה. בורית פרשינה תשעה
 קבין. יין קפריסין סאין תלת וקבין תלתא.

שרח פי אר ערבי

א גפראן. וירנעהום לל האוון פי ערפת יום א גפראן
 לאנל יתבת א מצוה "דקה מן הדקה" (נאעמה כלש).
 ואחר עשר אנזא באנו פיהא והאזולי הום. א בלסאן.
 וא צפירה. וא גזויפה. וא בסתג. וון סבעין סבעין
 מנה. מסך. וצרירה. וסנבלת א נרד. וועפראן. וון
 סתת עשר סתת עשר מנה. א קושט תנעשר.
 קלופה תלאתה. קרפה תסעה. בורית פרשינה תסע
 חקק. שראב קברץ תלאתת אמנאן ותלאתת חקק.

ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר
 חיור עתיק. מלח סדומית רובע. מעלה
 עשן כל שהוא. רבי נתן תבבלי אומר
 אף כפת תירדן כל-שהיא. אם נתן בה
 דבש פסקלה. ואם חסר אחת מכל-
 סממניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו
 אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית
 פרשינה למה היא באה כדרי לשפות בה

שרח פי אר ערבי

ואדא לם וגר שראב קברץ יניב כמר אבייך עתיק.
 מלח מא סדום רבע. יצער דכאן כל מא יפון. רבי
 נתן א בבלי יקול חתא עשב א ירדן כל מא יפון.
 אדא וצע פיהא עסל פסלהא. ואדא נקק ואחרה מן
 גמיע אנזאאתהא מנרם בא מות:

רבן שמעון אבן גמליאל יקול. א בלסאן ליסהו אלא
 צמני אדי ינקט מן סנר א בלסאן. בורית
 פרשינה לאיש הייא גאייה. לאנל יסקל פיהא

את הצפון כדי שתהא נאה. יין קפריסין
 למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפון
 כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה
 אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש
 מפני הכבוד:

תניא רבי גרין אומר פשהוי שוחק
 אומר הדק היטב. היטב הדק.
 מפני שתקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין
 בשרת. לשליש ורביע לא שמענו. אמר

שרח פי אל ערבי

א צפירה לכאשר תציר לטיפה. שראב קברק לאיש
 הוא נאי. לאגל ינקעון בהי א צפירה לחתא תציר
 קווייה. והוא א בול מליח מן שאנדה. אלא מא
 ידכלון בול פי א מקדם מן שאן א אחתראם:
 פסרו עלמא א ברייתא. רבי נתן יקול למן
 הוא יסחק יקול נעם מליח. מליח נעם. לאן
 א צוט מליח לל בכור. סחקהא בל מנאצפה
 מחללה. בל תלת וא רבע לם סמענא. קא

רבי יהודה זה הפלל אם כמדתה בשרה
 לחצאין. ואם חסר אחת מכל סממניה
 חייב מיתה:

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים
 שנה תיתה באה של שירים לחצאין.
 ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה
 קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד
 מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש
 מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל-

שרח פי אל ערבי

רבי יהודה האדחי א קאעדה. אלא מתל בילהא.
 מחללה בל מנאצפה. וארא נקק ואחדה מן נמיע
 אנוואהא. מנרם בל מות:
 פסר בר קפרא כטרה בל סתין אוו בל סבעין סנה
 כאנת תני מא א פצלה לל מנאצפה. ופסר בעד
 בר קפרא לו כאן יוצע פיהא קיראט עסל לים אנסאן
 יקדר יוקף מן סבב ריחתהא. וליש מא יכלמון פיהא
 עסל מן סבב אדי א תורה קאת אן נמיע למיר ונמיע

דְּבַשׁ לֹא־תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה
יאהרונה: יהוה אלהינו יאהרונה צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשֹּׁגֵב־
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יאהרונה יְהוָה
 צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּטַח בְּךָ: יאהרונה יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ:
 וְעֲרֹבָה לַיהוָה יאהרונה מִנְּחֵת יְהוּדָה
 וִירוּשָׁלַם. כִּי־יִמִּי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמְנִי־וֹת:
 אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ. עוֹד יִתְלַוֶּךְ סֵלָה:
 אֲשֶׁר־יִתְעַסֵּם שְׂכֵכָה לוֹ. אֲשֶׁר־יִתְעַסֵּם
 שִׁיְהוָה יאהרונה אֱלֹהֵינוּ: (כתר)

שרח פי אל ערבי

עסל לא תבכרון מנהו קרבאן לא: א רב א עסאפר
 מענא. קווא לנא לאה יעקוב לל אבר: א רב א
 עסאפר. נייא א אנסאן א ניתפל ביד: יא א סאעד. א
 צלטאן ינאווכנא ביום ציחחנא: ותנעם לא הדיית
 יהודה וירושלים כאייאם לאוול ומתל סנין א קדימין:
 נייא א נאסין בביתך. בעד ימדהודך לל אבר: נייא
 א קום אדי האבדא להו. נייא א קום אדי א לאהו:

תְּהַלֵּלָהּ לְדוֹד אַרְוֹמֶמֶךְ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ.
 וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּכָל־יוֹם אַבְרָכָךָ. וְאַהֲלֵלָהּ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד: גְּדוֹל יְהוָה יאהרונה (חכמה) וּמְהֻלָּל מְאֹד.
 וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח
 מַעֲשֵׂיֶיךָ. וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ.
 וּדְבָרֶיךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֵזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ
 יֹאמְרוּ. וּגְדֻלְתְּךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכַר רַב־טוֹבְךָ
 יִבִּיעוּ וְצַדִּיקְךָ יִרְנֵנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה
יאהרונה אֲרַךְ אַפִּים וּגְדֻלַּת־חַסֵּד: טוֹב־

שרח פי אל ערבי

תמדריך לדוד. אעליך לאהי א צלטאן. ואבארך
 אסמך לל דהר ולל אבר: פי כל יום אבארךך.
 ואמדה אסמך לל דהר ולל אבר: עצים א וממרוח נדן.
 ולעצמותיהו לים תפחין: ניל לניל יסבד צנאייעד.
 וגברוותך יכברון: פכר ואלב מנרך. וכלאם ענאייבך
 אחכי: וקוות ענאייבך יקולון. ועצמותך אחכיא:
 דפר פתרת לירך ילפצון. ואחסאנך ימדחון:
 חנן ורחים א. טוויל א כלק ועצים א פצל: מליח

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנְּנֵנוּ (חסד) לְכֹל וְרַחֲמֵינוּ עַל-כָּל-
 מַעֲשָׂיו: יוֹדֵךְ יְהוָה יִתְחַנְּנֵנוּ (גבורה) כָּל-
 מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ יִבְרְכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
 יֹאמְרוּ. וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי
 הָאָדָם גְּבוּרַתְךָ. וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
 מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים. וּמַמְשַׁלְתְּךָ
 בְּכָל-יְהוּדָה וְדָר: סוֹמֵךְ יְהוָה יִתְחַנְּנֵנוּ (תפארת)
 לְכָל הַנְּפִלִים. וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים: עֵינֵינוּ כֹּל
 אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ. וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת-אֲכָלָם
 בְּעֵתוֹ: פֹּתַח אֶת-יְדֶיךָ (יכוין סוד בססוק זה כי כו

שרח פי אל ערבי

א לל נמיע ורחמאתהו עלא נמיע צנאיעהו: ישברוך
 יא א נמיע צנאיעך. ופאצלינך יכארכוך: ולאת
 צלטנתך יקולוך וגברותך יתבלמוך: לערף לל נאם
 נברוותהו. וואנכ פכר צלטנתהו: צלטנתך צלטנת
 נמיע ארנייאת. וחכמך בכל גיל וגיל: סאנד א לנמיע א
 ואקעין. ונאצב לנמיע אמחניין: עיין לנמיע איך יסתרגון
 ואנתא עאטי להום אכלהום כווקתהו: פאתה ידך

עיקר הפרנסה. ויכוין שהוא ית' משגית וון ומפרנס לכל. ויש
 פורשים כפיהם כלפי השמים והוא סימן לקבלת השפע מלמעלה.
 וכשיאמר פותח את ידיך יכוין ר"ת שם פא"י שהוא מספר
 יאהדונהי, ומספר סא"ל, וס"ת חת"ך, ומשביע (גי' חת"ך)
 לְכָל-חֵי רְצוֹן: צְדִיק יוֹהוּוֹ אֱדִנֵנוּ יִתְחַנְּנֵנוּ (יסוד)
 בְּכָל-דְּרָכָיו. וְחֲסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב
 יְהוָה יִתְחַנְּנֵנוּ יִתְחַנְּנֵנוּ (מלכות) לְכָל-קְרָאיו. לְכָל אֲשֶׁר
 יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן-יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה. וְאֵת-
 שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה יִתְחַנְּנֵנוּ
 יִתְחַנְּנֵנוּ (נצח) אֶת-כָּל-אֲהַבָיו. וְאֵת כָּל-הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת יְהוָה יִתְחַנְּנֵנוּ (חוד) יְדַבֵּר-פִּי
 וַיְבָרֵךְ כָּל-בֶּשֶׂר שֵׁם קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

שרח פי אל ערבי

ומשפט רצא לנמיע חי: צלח א לנמיע סלובהו.
 ופאצל כנמיע צנאיעהו: קריב א לנמיע מנאדיהו.
 לנמיע אדי נאדוהו בלאח: רצאת כאיפינהו יצנע. ולא
 ציחתהום יסמע ויסאעדהום: האפק א נמיע מחבינהו.
 ולנמיע א צלמין יהפי: תמדחת א יתבלם פמין.
 ויבארך נמיע בשר אסם קדסהו לל דהר ולל אבר:

וְאָנְחָנוּ נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
 תְּבוֹן תְּפִלָּתי קִטְרֵת לְפָנֶיךָ. מִשָּׁאת כְּפִי
 מִנְחַת עֲרֹב: הַקְשִׁיבָה וְקוֹל שׁוֹעֵי
 מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי. כִּי־אֶלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל:

ואו' חצי קדיש. בענית אמן יכיון שהוא גי' אידהנוי'ה.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵי־ה' רַבָּא. אָמֵן בְּעֶלְמָא
 דִּי בְרָא כְרַעוּתֵיהּ. וְיִמְלִיךְ
 מַלְכוּתֵיהּ. וְיַצְמַח פּוֹרְקָנֵיהּ. וְיִקְרַב
 מְשִׁיחֵיהּ. אָמֵן בְּחַיִּיכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאָמְרוּ

שרח פי אל ערבי

ונחנא נבארך א. מן דל סאע ולא א אבד אמדחו א:
 תתרתב צלאתי בכור קדאמך. ארתפאע כפופי
 (בל צלא. תפון מלך) הדיות א מנירב: אצטנט
 לצוט ציחת. צלטאני ולאדי לאן איך אצל:
 יתכבר ויתקדם אסמהו א עצים. בל דנייא אדי כלק
 כרצאתהו ויצלטן צלטנתהו. וינפת פפאכהו
 ויקרב משיחהו (מדהונה). בחיאתכום ובאיאמכום
 ובחיאת נמיע בית יסרא פי עללה וכוקת קריב וקולו

אָמֵן: אָמֵן יְהוָה שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ. לְעֵלָם
 לְעֵלְמֵי עַלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר.
 וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה.
 וְיִתְהַלַּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. אָמֵן
 לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא
 וְנַחְמָתָא. דְאָמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: אָמֵן
 אַדְנֵי (יפסיק מעט) שְׁפָמֵי תְּפַתַּח. וּפִי גִיד תְּהַלְתֵּךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ
 אֱבֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק

שרח פי אל ערבי

אמן: יפון אסמהו א עצים מבארך לל אבד ולל דהר
 א דאהרין. יתבארך. ויתסבח. ויתפכר. ויתעלם.
 ויתכבר. ויתבהג. וירתפע. ויתמדה אסמהו א מקדם
 תבארך הוא. לאעלא מן נמיע כרבר. תפכיר.
 תסכיה. ותסלי אדי אנקלא בל דנייא וקולו אמן:
 א. שפאפי תפתח. ופמי יכבר תמדיחך:
 מבארך אנתא א לאהנא ולאגה אבהאתנא.
 אלאה אבררם. אלאה יצחק.

וְאֵלֵהי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא.
 אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל
 וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
 בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

כשיאמר באהבה יכוון לסטור עצמו על קדוש השם ויקבל עליו
 ד' מיתות כ"ד.

בעשיית אסורים וקבנו לחיים. מלך חפץ בחיים. כתבנו
 בספר חיים. למען אלהים חיים: ואם שכח אינו חווה.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: (בתיבת מגן יכוין שהיא
 מספר ג"פ א) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנּוֹאֲדֵנִי יֵאָחֲזֵנִי (חד)
 מַגֵּן אֲבֹרָתָם:

שרח פי אל ערבי

וְאֵלֵהי יַעֲקֹב. אֵל עֲלִים אֵל גִּבּוֹר וְאֵל עֲלִי. אֵלֵהי עֲלִי
 מִנְאוֹי אֲפַעֲלֵי נִידִין. מִסַּתְמֶלֶךְ אֵל גְּמִיעַ. וְדֹאכֵר אֲפַעֲלֵי
 אֵל אֲבֹהָתָא וּמְגִיב גּוֹאֵל (פאכך) לְבִנְךָ בְּנֵיהֶוּם לְאֵנֵל
 אֲסַמְחוּ בְּמַחְבָּה:

(אדברנא לל חיאת. יא צלטאן ראצי בל חיאת.
 אכתבנא ברפתר א חיאת. לכאטרך יא אלה א חי):
 צלטאן מעין ומסאעד ודרקה: מכארך אנתא א
 דרקת אברדום:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. (יכוין ר"ת שם אנלא)
 מַחִיָּה מִתִּים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקין אומר מוריד הטל

(ואם אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה ה' חנוך לראש)

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם

(ואם אמר מוריד הטל אינו חנוך):

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחַסְדֵי. מַחִיָּה מִתִּים
 בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים.

וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם
 אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל יִכְשָׁא
 הַיּוֹטֵב אֶת הָעִיז גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ

שרח פי אל ערבי

אַנְתָּא נְבִאר לַל אֲבֵד יֵא א. מַחִי אֲמִיֵּאתָה אַנְתָּא.
 פְּתִיר לִיִּסְאֵעַד. (מנוול א טל):
 (מהב א הווא ומנוול א מטר):

מְקוֹוֹת א חִיָּא בְּפַצֵּל. מַחִי א מִיֵּאתָה בְּרַחֲמָתָא
 פְּתִירִין. סַאנְד א וְאֲקַעֲקִין וּמִשְׁאֲפִי א מְרַצֵּא.
 וּפִאכְךָ מִסְנוֹנִין. וּמַחְבַּת אֲמִאנְתָּהוּ לְנֵאִימִין תְּרַאב
 מִנִּי מַתְלַךְ צֹאחֵב גְּבוּרָתָא וּמִנִּי יִשְׁבַּחְךָ. צִלְטָאן

ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

בעשרת ימי תשובה אומרים, ואם לא אמר אינו חוזר.

מי כמוך אב הרחמן וזכר יצוריו ברחמים לסיים :

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה

יהוה אלהינו יאהרוננו מחיה המתים:

בחורת העמידה הש"צ אומר

נקדישך ונעריצך פנועם שיח סוד שרפי קודש

המשלשים לך קדשה וכן כתוב

על בד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר: קדוש. קדוש. קדוש.

יהוה אלהינו יאהרוננו אבאות מלא כל הארץ כבודו:

שרח פי אל ערבי

ממית ומחיי ויצהר מסאעדה:

(מני מתלך אב א רחים דאבר כלאיקהו ברחמאת

לל חייא:)

ואמין אנתא לתחיי א מייאתה. מבארך אנתא

א מחיי א מייאתה:

נקדסך ונפכרך. פלטרף תפכיר אנתמאע

מלאייכת א קדם. א מתלתין

לך תקדיסה. והאברא מפתוב עלא יד נבייך.

ונארא ואחד ללתאני וקא. מוקדם. מוקדם. מוקדם

א רב א עסאבר אמתלא נמיע א ארץ ואנבהו:

לעמקם משפחים ואומרים. ברוך כבוד יהוה אלהינו יאהרוננו

ממקומו. ובדברי קדשך פתוב לאמר: ימלוך יהוה אלהינו

יאהרוננו לעולם אלתנך ציון לדור דור תל ליהיה:

אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים

בכל יום יהלוך סלה: ברוך

אתה יהוה אלהינו יאהרוננו האל הקדוש:

בעשיית אומרים המלך הקדוש:

(ואם שכח ואמר האל הקדוש או שהוא מסופק, ולא נזכר תוך

כדי דבור, חוזר לראש התפלה, ואם הש"צ טעה בחזרה, ג"כ חוזר

לראש ואומר קדושה פעם שנית)

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה.

שרח פי אל ערבי

מקאבילהום מסבחין וקאיילין: מבארך ואנב א מן

מוצעהו: ובפלאם קדסך מפתוב קאיילין: יתצלמן

א לל אבר אאהך ציון. לגיל וגיל אמדחו א:

אנתא מוקדם ואסמך מוקדם. ומוקדיסין בכל יום

ימדחוך לא א אבר: מבארך אנתא א אאה

א מוקדם:

(א צלמאן א מוקדם:)

אנתא האנן ללאדמי מערפה ומעלם ללאנסאן פרם.

במוצאי שבת ויום טוב אומרים

אתה חוננתנו יהוה אלהינו יאהרונתי אל הינו מדע והשכל.
אתה אמרת להכדיל בין קודש לחול ובין אור
לחושך. ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת
ימי המעשה כשם שהכדלתנו יהוה אלהינו יאהרונתי אל הינו
מעמי הארצות וממשפחות האדמה. כך פדנו והצילנו
משטן רע ומפגע רע ומכל (מיני) גזרות קשות
ורעות המתרגשות לבא בעולם:

והנינו מאתך חכמה בינה ודעת: ברוך
אתה יהוה אלהינו יאהרונתי חונן תדעת:

שרח פי אל ערבי

אנתא חנית לנא יא א אהנא מערפה ועקל.
אנתא קלת לנפרק בין א קדם לל דום. ובין
א צווא לל צלאם. ובין ישראל לל אקוואם. ובין יום א
סאבע לסתת אייאם א שגיל. כמה אדי אפרקתנא
יא א אהנא מן אקוואם א אראצי ומן עשאיר א
ארק. האפדא פפנא וכלצנא מן שיטאן רדי. ומן
צדף רדי. ומן נמיע (אנגאם) גזרות צעיבי ורדיי א
מתחרבין ליינון בא דנייא:
וחן עלינא מן ענדך עלם ופהם ומערפה: מבארך
אנתא א האנן א מערפה:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבונו מלכנו
לעבודתך. ותחזירנו בתשובה
שלמה לפניך: ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתי
הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו
מלכנו כי פשענו. כי אל טוב
וסלח אתה: ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתי
חנן המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו. ומהר
לגאאלנו גאלה שלמה למען שמך

שרח פי אל ערבי

רגענא יא אבונא לתורתך. וקרבנא יא צלטאנא
לעבודתך. ורדינא פי תוכה באמלה קדאמך:
מבארך אנתא א א ראצי פי א תוכה:
אנפר לנא יא אבונא לאננא כמינא. סאמח לנא
יא צלטאנא לאננא עצינא. לאן אאה מליח
גאפר אנתא: מבארך אנתא א חנין אמפתר ליגיפר:
אנצר מן פאלך. בעדאבנא ועארך עראפנא. ואסרע
כפפאפנא פפאך פאמל לכאטר אסמך
(ג)

יכין יו"ד היא וא"ו ה"א שעו"ה מספר גאולה) **פִּי אֵל
גֹּאֵל חֶזֶק אֶתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יאהוונהי גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:**

כתענית צבור דהיינו בדי' צומות אוסר כאן השליח צבור עננו
(דף מ"ב) אבל ת"צ שקבלו על כל צרה שלא תבוא אוסר הש"צ
עננו בשומע תפלה כמו היתיר.

**רַפָּאנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאהוונהי וּנְרַפָּא. הוֹשִׁיעֵנו
וְנוֹשְׁעָה פִּי תְהַלְתְּנוּ אֶתָּה. וְהַעֲלֵה
אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל-תַּחֲלוּאֵינוּ. וְלָכֵל-
מִכְאוּבֵינוּ וְלָכֵל-מִפּוֹתֵינוּ. פִּי אֵל רוּפָא
רַחֲמָן וְנִבְאָמֵן אֶתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יאהוונהי רוּפָא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:**

שרח פי אל ערבי

לאן אה פאכך קווי אנתא: מכארך אנתא א
פאכך יסרא:
שאפינא א ונתעאפי. סאעדנא ונתסאעד. לאן
תמדיחנא אנתא. ואנעל שפא ועאפייר
לגמיע אמראענא ולגמיע אוונאענא ולגמיע צרבאנתא
לאן אה משאפי רחים ואמין אנתא: מכארך אנתא
א משאפי מרצא קומהו יסרא:

אם אמר ברך עלינו בימות החמה חוור. בחוץ לארץ אם מעה
ואמר ברך עלינו אחר ז' השון תוך ששים לתקופה אינו חוור.

בקיץ בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאהוונהי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-
מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ. וּבְרַךְ שְׁנֵתָנוּ

בְּמַלְלֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה וּנְדָבָה. וְתַהֲי אַחֲרֵיתָהּ
חַיִּים וְשִׁבְעֵי וְשָׁלוֹם פְּשָׁנִים חַטּוּבוֹת לְבְרַכָּה
פִּי א טוֹב וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרַךְ הַשָּׁנִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאהוונהי מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

א) אם מעה ואמר ברכנו בימות הגשמים אם נזכר קודם שהתחיל
תקע אוסר שם ותן טל ומטר לברכה. ב) אם נזכר אחר שהתחיל
תקע ותפלל כדרכו ויאמר בשומע תפלה ותן טל ומטר לברכה.
ג) אם נזכר אחר שברך שומע תפלה קודם שהתחיל רצה יאמר
שם ותן טל ומטר לברכה. ד) אם נזכר אחר שהתחיל רצה חוור
מברך עלינו וגוסר על הסדר. ה) אם לא נזכר אלא עד לאחר
שאמר יהיו לרצון האחרון הסמוך לעושה שלום אפילו שעדיין לא
עקר רגליו צריך לחוור לתהלת י"ח.

שרח פי אל ערבי

בארפנא א אאהנא בנמיע אעמא ידינא. ובארך
סנתנא בטלא רצא. ברפה וצלאווה. ותפון
נהאייתהא חייא ושבע וסלאם מתל סנין א כיר לל
ברכה. לאן אה ניד ועאמל אחסאן אנתא ומבארך
א סנין: מכארך אנתא א מכארך א סנין:

בְּחֹרֶף בָּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה ^{יֵאָדָוּנָהּ} אֱלֹהֵינוּ
 אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת. וְאֶת כָּל-
 מִינֵי תְבוּאֹתָהּ לְטוֹבָה. וְהֵן טַל וּמָטָר
 לְבִרְכָה עַל כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ פְּנֵי
 תֵּבֵל וְשִׁבַע אֶת הָעוֹלָם כְּרוֹ מְטוֹבָךְ. וּמֵלֵא
 יִדְיֵנוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ וּמֵעֵשֶׂר מִתְּנוּת יָדֶיךָ.
 שְׁמֶרֶת וְהִצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל-דְּבַר רָע.
 וּמִכָּל-מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל-מִינֵי פּוֹרְעָנוֹת.
 וְעֲשֵׂה לָהּ תִקְוָה טוֹבָה וְאַחֲרִית שְׁלוֹם. חוּם

שרח פי אל ערבי

בְּאֶרֶץ עֲלִינָא אֲלֵהֵנָא אֲ סַנְה הָאֲדָרָה וְלֵא גַמִּיעַ
 אֲנוּוָאע טַעֲמָהֵא לַל כִּיר. וְאֵעֲמִי טַל וּמָטָר
 לַל בְּרַפְּהָ עֵלָא גַמִּיעַ וְגַה אֲ אֲרֵץ. וּסְקִי וְגַה אֲ דִנִּיָּא.
 וְשִׁבַע אֲ דִנִּיָּא גַמִּיעָהֵא מִן כִּירְךָ. וּמֵלִי יִדְיֵנָא מִן
 בְּרַפְּאֲתֶךָ וּמִן גִּינָא אֲבֵרָאִם יִדְךָ. אֲחַפֵּץ וְנִנְיָ אֲ סַנְה
 הָאֲדָרָה מִן גַּמִּיעַ שִׁי רְדִי. וּמִן גַּמִּיעַ אֲנוּוָאע אֲ
 טֵרָאֵב. וּמִן גַּמִּיעַ אֲנוּוָאע בְּלֵאֲוָאֲתָא. וְאֲנַעַל לְהָא
 רְגוּדָה (אֲמַל) מִלִּיחָדָה וְנֵהֲאִיִּית סֵלָאִם. אֲשַׁפֵּק

וְרַחֵם עָלֶיךָ וְעַל כָּל-תְּבוּאֹתָהּ וּפִירוֹתֶיהָ.
 וּבִרְכָה בְּגִשְׁמֵי רִצּוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה. וְתִהְיֶה
 אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשְׁלוֹם. בְּשָׁנִים
 הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּךָ
 וּמִבְּרַךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יֵאָדָוּנָהּ}

מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֲרוֹתֵנוּ. וְשָׂא גַם
 לְקַבֵּץ גְּלוּיֹתֵינוּ. וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
 מֵאֲרַפֵּעַ כְּנַפּוֹת (יִכּוּן 88 קְדוּשׁ חֲבִי"ו) הָאָרֶץ

שרח פי אל ערבי

וְאֲרַחֵם עֲלֵיְךָ וְעַלֵּא גַמִּיעַ טַעֲמָהֵא וְאֲתַמְאֲרָהֵא.
 וּבְאֲרַפְּהָ בְּאֲמַטָּאֵר אֲ רֵאֵא. בְּרַפְּהָ וְצִכְאֲוָה. וְתַפּוֹן
 נֵהֲאִיִּיתָהֵא חַיִּיא וְשִׁבַע וּסֵלָאִם. מַתַּל סַנִּין אֲ כִיר לַל
 בְּרַפְּהָ. לֵאֵן אֵאֵה גִיִּיד וְעֵאֲמַל אֲחַסָּאֵן אֲנֵתָא וּמִכְאֲרֶךְ
 אֲ סַנִּין: מִכְאֲרֶךְ אֲנֵתָא אֲ מִכְאֲרֶךְ אֲ סַנִּין:
 אֲתַקַּע פִּי שׁוֹפָר אֲ כַבִּיר לְחֲרִיִּיתֵנָא. וְאֲרַפֵּעַ
 בִּירְךָ לְתַנְמַע גְּלוּתֵנָא (תְּרוּגְלוּלֵיָא).
 וְנַמְעַנָּא סוּוָא מִן אֲרַבַּע אֲטֵרָאֵךְ אֲ דִנִּיָּא

לְאָרְצֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱחָדְנִי מִקְבִּץ
נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרֵאשׁוֹנָה. וְיִזְעַצְנוּ
בְּבִתְחִלָּה. וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן (סמאל)

וְאֲנַחָה (לילית). וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ מְהֵרָה אַתָּה
יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱחָדְנִי לְבִדְדָךְ. בְּהִסָּד וּבְרַחֲמִים

בְּצַדֶּק וּבְמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֵדְנִי
יֵאֱחָדְנִי מִלֶּךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

בעש"ח המלך המשפט: אם פעה ואמר מלך אוהב אינו חוור.

לְמִינִים וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכֹל

שרח פי אל ערבי

לארצנא: מבארך אנתא א מלמע תשתת קומהו יסרא:
רגע שארענינא בא אוול ומשאזוריננא בא סאבקי.
ושיל מן ענדנא הצרה וקהרה. ותצלמן עלינא
סריען אנתא א וחדך בפצל וברחמאת בחק
וכשרע: מבארך אנתא א צלטאן מחב אחסאן
ושרע: (צלטאן א שרע):

לל כפאר ולל מפתנין לא תפון רגודה. וגמיע

הַזֹּדִים כְּרָגַע יֵאֱבָדוּ. וְכָל־אֲוִיבֵיךָ

(סמאל) וְכָל־שׁוֹנְאֵיךָ (לילית) מְהֵרָה יִפְרָתוּ.

וּמְלָכוֹת תְּרַשְׁעָה מְהֵרָה תִּזְעַקְר וּתִשָּׁבֵר
וּתְכַלֵּם וּתְכַנְיַעַם בְּמִתְרָה בְיָמֵינוּ: בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱחָדְנִי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע
מִינִים:

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת בֵּית

סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גְּרֵי הַצְּדָק וְעַלֵינוּ. יִהְיֶה נָא

רַחֲמֵיךָ יְהוָה וְאֵדְנִי יֵאֱחָדְנִי אֵל הַיָּנוּ וְתֵן שִׁכְר טוֹב

שרח פי אל ערבי

א מתקצדין מתל ג'משת עין ינהפון. וגמיע באג'צינד
סריען ינקצפון. וממלכת א צלמה סריען תקלע
ותכפר ותתלפהום ותושיהום סריען בא'יאמנא:
מבארך אנתא א מכפר א עדוואן ומושי א כפאר:
עלא א צדיקים ועלא א חסידים ועלא בקאית
קומך בית יסרא. ועלא פצלת חכאמימהום
ועליג גרים אל צדק ועלניג. יהגון. מן
פצלק. רחמאתך א אלאהנא. ואעמי אנר מליח

לְכַל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֶמֶת. וְשִׁים חֲלַקְנוּ
עִמָּהֶם. וְלַעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי־בָךְ בְּטַחְנוּ.
וְעַל חֲסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאֶמֶת נִשְׁעַנְנוּ: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה וְהוֹדֵנוּ יְהוָה וְהוֹדֵנוּ יְהוָה מִשְׁעֵן וּמִבְטָח
לְצַדִּיקִים:

תִּשְׁבוּן בְּרוּךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ. וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדְךָ מִהֲרָה
בְּתוֹכָהּ תִּכּוֹן. (יכוין להתפלל על משיח בן יוסף שיחיה
ולא ימות ע"י ארמילוס רשיעא) וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּנֵין עוֹלָם

שרח פי אל ערבי

לזמיע א מנתכלין באסמך בא חק. ואנעל חצתנא
מערום. ולל אבד לא נכלל לאן ביד אנתפלנא. ועלא
פצלך א עצים בא חק אסתנדנא: מכארך אנתא א
מסנד ואתבא לל צדיקים:

תסכן בווסט ירושלים בלרך כמא אלדי
תכלמת. וכרסי דויד עבדך סריען
בווצטרא תרתב. ואבנידא בניין אבד

בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְהוֹדֵנוּ יְהוָה
בוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אַתָּה צִמַח דָּוִד עֲבֹדְךָ מִהֲרָה רַחֲמִים
וְקַרְנוּ תְרוּם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ
קוִינֵנו (יכוין לצפות לישועה) כָּל־הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה וְהוֹדֵנוּ יְהוָה מִצְמִיחַ קַרְן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה וְהוֹדֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. אָב
תְּרַחֲמֵן רַחֵם עָלֵינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.

שרח פי אל ערבי

סריען כא"יאמנא: מכארך אנתא א באני ירושלים:
אא משיח דויד עבדך סריען תצרהרה. ושאונו תעלי
במסאעדתך. לאן למסאעדתך אסתרגנא טול
א נהאר: מכארך אנתא א מצהר שאן א מסאעדה:
אסמע צוטנא א לאהנא. אב א רחים ארחם עלינא.
ואקבל ברחמאת וברצא צלאנתא. לאן אא
סאמע א צלאוואת וא תהנין אנתא.

שוב להתודות ולבקש על הפרנסה בשומע תפלה

רבונו של עולם הטאתי עויתי ופשעתי לפניך, יהי רצון מלפניך שתמחול ותסלח ותכפר לי על כל מה שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום שנבראתי עד היום הזה. ויהרים יהוה אויאי שתזמין פרנסתינו ומזונותינו לי ולכל אנשי ביתי היום ובכל יום ויום כריוח ולא בצמצום, בכבוד ולא בכזווי, בנחת ולא בצער, ולא אצטרך למתנות כשר ודם ולא לירוי הלוואתם אלא מידך הרחכה הפתוחה והמלאה בזכות שמך הגדול (דיקדקנוסא ג' חתך) הממונה על הפרנסה:

ומלפניך מלפנו ריקם אלהתשיבנו חננו ועננו ושמע תפלתנו.

כתענית צבור וכן כתענית יחיד יאמר היחיד עננו, וכן הש"ץ ששכח לומר בתי"צ עננו בין גואל לרופא יאמר כאן כיתור סבלי חתימה. עננו אבינו עננו ביום צום התענית הנה כי בצרה גדולה אנחנו. אלהתפן לרשענו ואלתתעלם

שרח פי אל ערבי

ומן קדאמך יא צלטאננא. לא תרנענא פארנין, חן עלינא ונאוובנא ואסמע צלאנתא:
גאוובנא יא אבונא. גאוובנא ביום צום א עראב הארא. לאן כציקה שדירדה נחנא. לא תתוודה לצלמנא ולא תכתפי

מלפנו מבקשתנו. יהוה נא קרוב לשועתנו. מרם נקרא אליך אתה תענה. נדבר ואתה תשמע פדבר שנגאמר ויהוה מרם יקראו ויאני אענה. עוד הם מדברים ויאני אשמע: כי אתה יהוה ואהרונתי יאהרונתי פודה ומציל ועונה ומרחם בקלעת צרה וצוקה: (הש"ץ חותם בין גואל לרופא ברון אתה יהוה ואהרונתי יאהרונתי העונה לעמו ישראל בעת צרה):

כי אתה שומע תפלת כלפה: ברון אתה יהוה ואהרונתי יאהרונתי שומע תפלת:

שרח פי אל ערבי

יא צלטאננא מן מלכא ייתנא. פון מן פאלך. קריב לצלאנתא. קבל מא נציה איך אנתא תנאווב. נתפלם ואנתא תסמע. פא פלאם אדי אנקא ויפון קבל מא יציוחן ואנא אנאווב. בווקת אדי מתפלמין ואנא אסמע. לאן אנתא א פאכך ומללך ומנאווב ומרחם פי יקת ציקה ושדה: (מכארך אנתא א למנאווב לקומה: יסרא בווקת א ציקה:)
לאן אנתא סאמע צלאת פל פם: מכארך אנתא א סאמע א צלא:

רצה יהוה יאהרונתי אלהינו בעמך ישראל
 ולתפלתם שעה. והשב העבודה
 לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם
 מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי רצון
 תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חדש ובחול המועד אומרים יעלה ויבא, ואם לא אמרו
 מחורין אותו חזן מערבית של 9 ראש חדש.

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגוע ויראה וירצה
 וישמע ויפקד ויזכר ויזנו ויזרון אבותינו.
 וזרון ירושלים עירך. וזרון משיח בן דוד עבדך.
 וזרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה למוכה.

שרח פי אל ערבי

ארצא א אהנא בקומך יסרא. ולצלאתהום אקבל.
 ורנע א עבאדה לבית מקדשך. וקרבות (פא)
 יסרא וצלאתהום סריען במחבה תקבל ברצא. ותכון
 לרצא דאיימן עבאדת יסרא קומך:

לאהנא ואלה אבהאתנא יצעד וייגי ויוצל וינשאף
 ויינרצי ויינסמע ויינפמן ויינדכר דכרנא ודכר
 אבהאתנא. דכר ירושלים בלדך. ודכר משיח אבן דויד
 עבדך. ודכר גמיע קומך יסרא קדאמך ללנגא ללכיר

לחן להסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום
 בראש חדש ראש חדש הנה.

בחוה"מ פסח חג המצות הנה ביום מקרא קדש הנה.
 בחוה"מ סכות חג הסוכות הנה ביום מקרא קדש הנה.
 לרחם בו עלינו ולהושיענו. וזכרנו יהוה יאהרונתי
 אלהינו בו למוכה. ופקדנו בו לברכה.
 והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים.
 חוס וחסות וחסות עלינו. והושיענו כי אלקיך
 עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

שרח פי אל ערבי

לחן ולפצל ולרחמה. לחייאת גידין ולסלאם. ביום
 (ראם א שחר הארא):

(עיד א פטיר הארא ביום מנאדה קדם הארא):

(עיד א סופות הארא ביום מנאדה קדם הארא):

לתרחם בהי עלינא ולתסאעדנא. אדכרנא א אהנא
 בהי לל כיר. ופטננא בהי לל ברבה.
 וסאעדנא בהי לחייאת גידין. כפלאם מסאעדה
 ורחמאת. אשפק חזן עלינא. ושפק ורחם עלינא
 וסאעדנא לאן איך עיוננא. לאן אה צלטאן חזן
 ורחים אנתא:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תִּחַפֵּץ בָּנוּ
 וְתִרְצֵנוּ וְתִחְוֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֵךְ
 לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 יְהוֹאֲדָנָה יֵאָהֲרֹנְהִי
 הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

בחורת, כשהתון אומר מודים יאמרו הקהל כלחש מודים דרבנן
 ויכרעו ראשם לכד. וצריך להוטר לענות אמן על ברכת המחזיר
 שכינתו ואח"כ יאמרו מודים.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה
 יֵאָהֲרֹנְהִי (ג) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרנו צוֹר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ
 אַתָּה הוּא. לָדֶר וְדֶר נֹדֶה לָךְ וּנְסַפֵּר

שרח פי אר ערבי

ואנתא ברחמאתך לבתירין תרצא בינא ותירצאנא.
 ותשוף עיונא ברנועך לציון ברחמאת:
 מבארך אנתא א לא מרנע נודהו לציון:
 מתשפרין נחנא לך אדי אנתא הוא א לאהנא
 ואלאה אברהאתנא לל דהר ולל
 אבד. קוֹתנא קוֹת חַיֵּאתנא ודרקת מסאעדנתנא
 אנתא הוא. לגיל וגיל נשכר לך ונחכי

תְּהַלֵּלְךָ. עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל
 נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נַפְשֵׁךָ שֶׁבָּכַל
 יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְשׂוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל
 עֵת. עָרַב וּבָקֵר וְצַהֲרִים. הַשּׁוֹב בִּי־לֵא
 כָּלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְרַחֵם בִּי־לֵא תִמּוֹ חֲסֵדֶיךָ
 בִּי מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה
 יֵאָהֲרֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר.
 יוֹצֵרְנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית. בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל

שרח פי אר ערבי

תמדחך. עלא חייאתנא א מתסלמין בידך. ועלא א
 נשמורת מלאנא א מאמונין ענדך. ועלא ענאיבך אדי
 בכל יום מענא. ועלא ברהאיניך ואחסאנך אדי בכל
 וקת. גרובן וצבאחן וצהר. א נייד אדי לם כלצו
 רחמאתך. א ראהם אדי לם אנתהו אפצאך. לאן מן
 קדים אסתריניא לך:

מתשפרין נחנא לך אדי אנתא הוא א לאהנא
 ואלאה אברהאתנא אאה נמיע בשר. כלקנא
 כלאק א מבלוקאת ברפאת ושפראן לאסמך א עצים

והקדוש על שהחיייתנו וקמתנו בן תחינו ותחנונו.
 ותאסוף גלותינו לחצרות קדשה. לשמר תקיף
 ולעשות רצונה. ולעבדך בלבב שלם. על שאנחנו
 מודים לך. ברוך אל ההודאות:

כתנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו וזכר קודם
 שאמר ברוך אתה ה' תוור. ואם אמר ה' אינו תוור:

על הנסים ועל הפרקן. ועל הנבורות. ועל התשועות
 ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו
 בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו

שרח פי אף ערבי

וא מוקדם. עלא אדי עיישתנא ובקיתנא. האכדא
 תעיישנא ותחן עלינא ותנמע תהולנא לאחוואש
 קדסך לנחפין רסומך ולנצנע רצאתך. ולנעבדך
 בקלב כאמל. עלא אדי נחנא מתשפרין לך. מבארך
 אאה א תשכראת:

עלא א ענאייב ועלא א פרנ. ועלא א נברואת. ועלא
 א מסאעדאת ועלא א בראהין ועלא א תסלי אדי
 עמלת לאבהאתנא בדאך א אייאם פי א וקת האדא:
 באייאם מתת אבן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובנינהו

כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל
 לשבתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונה. ואתה
 ברתמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את
 ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת נבורים
 ביד חלשים. ורבים ביד מעשים. ורשעים ביד צדיקים.
 וטמאים ביד טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך. לך
 עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל
 עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך
 באו בניך לדביר ביתך ופנו אתהיכלך. וטירו את-

שרח פי אף ערבי

למן אדי וקפת צלמנת יואן א צאמה עלא קומך יסרא
 ליינסוהום תורתך ולילוהום מן רסום רצאתך ואתנא
 ברחמאתך א כתירין וקפת לחום בווקת ציקתהום.
 ערפת עראכהום. שרעת שרעהום. אסתנקמת
 אסתנקאמהום. סלמת נבאברה בייד א צעאף. וא
 כתירין בייד אקלילין. וצאמין בייד צדיקים. ונגאסי בייד
 נציפין. וכפאר בייד משתגלין פי תורתך. לך עמלת
 אסם עצים ומוקדם פי דנייתך. ולקומך יסרא עמלת
 מסאעדה עצימה ופרנ כלא יום האדא. וכעד דאך נו
 בנינד לבית מסרדך ופרגין א היכל מלך. ונצפו אא
 (ד)

מקדשך. והדליקו נרות בתצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי תנבזה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמכם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. בשעמד עליהם המן הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר להחדש שנים עשר הוא החדש אדר ושללם לבו. ואתה ברתמיך תרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו. והשכות לו ומולו

שרח פי אר ערבי

מקדשך. ושעלו סרוג באחיואש קדשך. ורפמו הל תמאניית אייאם לל תמדיח ולל תשפר. ועמלת מעוהם ענאיוב ובראהק. ונשכר לאסמך א עצים לל אבד: באייאם מרדכי ואסתר בשושן הבירה (א עאצמה) למן וקף עליהום המן א צאים טלב ליהפי ליקתל וליתלת אא גמיע א יהוד מן א צבי ולא א כתיאר אטפלא ונסא פי יום ואחד. בתלאתת עשר לשהר א תנעשר הוא שהר אדר וכסכהום לל נהב. ואנתא ברחמאתך א בתירין פסלת משאוורתרו וכרבטת אפכאררו. ורגעת לרו מנאזאתרו

בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמכם גם ופלא ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתגשא תמיד לשמך מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה:

בעשית אסרים וכתוב לחיים וכו' ואם לא אמר ונוכר קודם שאמר ברוך אתה ה' של ברכת הטוב שמך חומר. ואם לא נוכר ער לאתר שאמר כא"ה אינו חומר.

וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם פי טוב. האל ישועתנו

שרח פי אר ערבי

בראסהו וצלכוהו ולא בנינהו עלא א כשבה. ועמלת מעוהום עניבה וברהאן. ונשכר לאסמך א עצים ללאבד: ועלא גמיעוהום יתבארך וירתפע ויתעלא אסמך דאימן צלטאננא לל דהר ולל אבד. וגמיע א חייא ימדחוך לל אבד:

(ואפתב לחייאת גיידין גמיע בנין עהרף:)

וימדחון ויבארפון אסמך א עצים פי א חק לל אבד אד גייד. א טאיין מסאעדנא

וְעִזְרָתְנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} (הי) הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֵךְ נֶאֱדָרָה
 לְהוֹדוֹת ^(יכוין ס"ח כה"ח):

בתענית צבור אומרים בחזרה ברכת כהנים

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 וּבִרְכָנוּ אֱבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְתָּ לָנוּ יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ
 תּוֹרָה וְחַיִּים. אֲהַבָּה וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים.
 בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ וּלְבִרְךָ

שרח פי אל ערבי

ומעיננא לל אבד א טאייק א ניד: מבארך אתא
 א א ניד אסמך ולך לאייק לנשפר:
 אנעל סלאם. ליר וברכה. חייאת. חן ופצל
 ורחמאת עלינא ועלא גמיע יסרא קומך.
 ובארפנא יא אבונא גמיענא סווא בצווא נורך.
 לאן בצווא נורך אעטית לנא א אהנא תורה
 וחייאת. מחבה ופצל. אחסאן ורחמאת. ברכה
 וסלאם. ולאייק בנצרך לתבארפנא ולתבארך

אֶת-כָּל-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב־עֵז וְשְׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה אומרים

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה
 וְנִחְמָה וְנִזְרוֹת טוֹבוֹת. נִבְרַךְ וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם:

ואם לא אמרו אינו חזור.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהדונהי} הַמְּבַרֵךְ אֶת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן:
 יְהִי-וְלְרִצּוֹן אֱמֶרֶי-פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ.
 יְהוָה ^{יאהדונהי} צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

שרח פי אל ערבי

אא גמיע קומך יסרא בכרתת קווא וסלאם:
 ובדפתך א חייאת ברפה וסלאם ועישה מליחה.
 ומסאערה ותסלי ואחכאם נידין. נגדבר
 וננפתב קדאמך נחנא וגמיע קומך יסרא לחייאת
 נידין ולסלאם:
 מבארך אתא א א מבארך אא קומחו יסרא בא
 סלאם. אמין:
 יכון לרצא מנטק פמי ותחסב קלבי קדאמך יא
 א קוותי ופאפכי:

אֶל־הַי נַצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר
 מַרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי
 כַּעֲפָר לְכֹל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ.
 וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל־הַקְּמִים
 עָלַי לְרַעַת. מִהֲרַה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְל
 מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 קְדוּשַׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. (ר"ת שם י"ו)

הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי : סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין.

שרח פי אל ערבי

אֵלֵהי אֲחַפֵּץ לְסַאֲנֵי מִן אַ רְדִי. וּשְׂפָאֵפִי מִן
 תְּכַלֵּם גִּישׁ. וְלֹל מִשְׁתַּמְיֵנִי נַפְסֵי תִסְכַּחַת.
 וּנְפֵסִי כֹּל תִּרְאֵב תִּפְּוֹן לֹל גְּמִיעַ. אֲפַתַּח קִלְבִּי פִי
 תּוֹרַתְךָ. וּוֹרֵא פְּרֵאֲיִיצֶךְ תִּלְחַק נַפְסִי. וּגְמִיעַ אֲקַאֲיִימִין
 עֲלִי לֹל רְדִי סְרִיעַן אֲפַסֵּךְ מִשְׂאוֹרְתָהוּם וְכִרְכַּמַּ
 אֲפַכְאֲרָהוּם. סוּוִי לְכֹאטֵר אֲסַמֵּךְ. סוּוִי לְכֹאטֵר
 יְמִינְךָ. סוּוִי לְכֹאטֵר תּוֹרַתְךָ. סוּוִי לְכֹאטֵר תְּקַדִּימְךָ.
 לֹאֲגַל יִנְגוֹן מִחֲבוּכֵינְךָ. סַאעַד יְמִינְךָ וְנֹאֲוֹכְנֵי :

יאמר קודם יהיו לרצון פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו,
 ומסיים באות האחרונה של שמו (כ"ב בסדור נה"ש וא"ר ועוד פוסקים)

יְהִיוּ־לְרַצוֹן אֲמַר־יִפִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ.
 יְהִי־וְאֲדַנִּי יֵאֱהוּנְהִי צוּרֵי וְגִאֲלֵי :

יש נוהגים לומר כאן תחנונים, ויש אומרים תפלה זו.
 יהי רצון מלפניך ה' אויאי שלא תעלה קנאת אחרים עלי
 ולא קנאתי על אחרים, ושלא אכעום היום ושלא
 אכעיסך, ותצילני מיצה"ר ותן בלבי הכנעה וענוה
 ויראת חטא. מלכנו ואלהינו יחד שטך בעולמך ובנה
 ביתך, שכלל היכלך וקבץ גליוֹתנו, פדה צאנך ושטח
 עדתך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך אמן:

כורע ופוסע ג' פסיעות לאחוריו בכריעה אחת והפסיעות התייגה
 עקב כעד גדול, ועוקר רגל שמאל תהלה, וקודם שיוקוף הופך
 פניו לשמאלו ויאמר עושה שלום כפרוסיו, ויוקוף ויפנה לזמינו
 ויכרע ויאמר והוא יעשה שלום עלינו, ויוקוף ויכרע לפניו ויאמר
 ועל כל ישראל וכו' ויוקוף.

אם יש אחריו מי שלא גמר תפלתו יסתין עד שוסיים לפסוע.

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בעש"ת השָׁלוֹם) בְּמִרְוִמָיו הוּא

שרח פי אל ערבי

יְכוֹן לְרַצָּא מִנְטַק פְּמִי וְתַחֲשַׁב קִלְבִּי קְדַאמְךָ יֵא אַ
 קוּוֹתִי וּפֵאכְפִּי :
 עֲאֲמַל סְלֵאם (אַ סְלֵאם) פִּי סַמְאוּאֲתָהוּ. הוּא

בְּרַחֲמֵינוּ יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי שְׁתַּבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתִן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ לַעֲשׂוֹת חֲסִי רָצוֹן
וּלְעִבְדְּךָ כְּלָבֵב שְׁלָם:

במקום שכלו הג' זכיות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע הש"ץ
לקדושה. והש"ץ יעמוד שיעור הלוך ד' אמות ואח"כ יתחיל התורה.

בעשרת ימי תשובה אומרים

- : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חַטָּאתֵנוּ לִפְנֵיךָ רַחֵם עָלֵינוּ
- : אָ"מ אֵין לָנוּ מַלְאָךְ אֱלֹהֵי אָתָּה
- : אָ"מ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ
- : אָ"מ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
- : אָ"מ בְּשֵׁל מִעָלֵינוּ כָּל־זָרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת

שרח פי אל ערבי

ברחמאתהו יעמל סלאם עלינא ועלא גמיע קומהו
ישראל וקולו אמין:

- : אבונא צלטאננא כטינא קדאמך ארחם עלינא
- : א"צ לים לנא צלטאן אלא אנתא
- : א"צ סווי מענא לכאטר אסמך
- : א"צ גרד עלינא סנה מליחה
- : א"צ בשל מן עלינא גמיע גזירות שדירה ורדייה :

- : אָ"מ בְּשֵׁל מִחֲשׁוֹבוֹת שְׁנָאֵינוּ
- : אָ"מ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
- : אָ"מ כִּלְהַר כָּל־צָר וּמִשְׁטֵיִן מִעָלֵינוּ
- : אָ"מ כִּלְהַר דְּבַר וְחֹרֵב וְרָעָה וְרָעָב וְיָשִׁי וְכֹזֶה וּמִשְׁחִית
וּמִגִּפְתָּהּ וְיִצָּר הָרַע וְחִוְלָאִים רָעִים מִבְּנֵי בְּרִיתְךָ:
- : אָ"מ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכָל־חוֹלֵי עַמְּךָ
- : אָ"מ מְנַע מִגִּפְתָּהּ מִנְּחֻלְתְּךָ
- : אָ"מ זְכוּר כִּי עָפַר אָנַחְנוּ
- : אָ"מ מְחוֹל וְסֻלַּח לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ
- : אָ"מ קַרַע רוּעַ גִּזְרֵי דִינֵינוּ (יכוין בשם קר"ע שט"ו)

שרח פי אל ערבי

- : אבונא צלטאננא בשל אפכאר באניציננא
- : א"צ אפסך משאווראת עדוויננא
- : א"צ אהפי גמיע עדו ודשמאן מן עלינא
- : א"צ אהפי וכא. וסוף. ושר. וגוע. וסכני. ונהב. והלך.
וטאעון. ועמל א לאש ואמראן רדיין מן בנין
עהדך (ישראל)
- : א"צ אבעת עאפיייה כאמלה לגמיע מרצא קומך
- : א"צ אמנע טאעון מן אסתמלאכך (ישראל)
- : א"צ מדבור אן תראב נחנא
- : א"צ סאמח ואניפר לגמיע דנובנא
- : א"צ שק (בשל) א בלייה מא קצייאן חכמנא

א"מ מחוק ברחמיך הרבים כל שמרי חובותינו
 א"מ מחה ותעבר פשעני מגיד ענין
 א"מ כתבנו בספר חיים טובים
 א"מ כתבנו בספר צדיקים ותמידים
 א"מ כתבנו בספר ישרים ותמימים
 א"מ כתבנו בספר פרנסה וכלכלה טובה
 א"מ כתבנו בספר מחילה וסליחה וכפרה
 א"מ כתבנו בספר נאמה וישועה
 א"מ וקרנו בוכרון טוב מלפניך
 א"מ הצמח לנו ישועה בקרוב

שרח פי אל ערבי

אבנא צלטאננא אמחי ברחמאתך א כתיבין גמיע
 סנדאת רנוכנא
 א"מ אמחי ופוחת עציאננא מן קדאמך
 א"מ אפתבנא בדפתר מא חיאת גידין
 א"מ אפתבנא בדפתר א צדיקים ול חסידים
 א"מ אפתבנא בדפתר א עאדלין ול כאמלין
 א"מ אפתבנא בדפתר רוק ועישה מליחה
 א"מ אפתבנא בדפתר מסאמחה ועפו וגיפראן
 א"מ אפתבנא בדפתר פכאך ומסאעדה
 א"מ אדפרנא בדפר מליח מן קדאמך
 א"מ אצהר לנא מסאעדה ען קריב

א"מ הרם קרן ישראל עמך
 א"מ והרם קרן משיחך
 א"מ חננו ובעגנו
 א"מ החזירנו בתשובה שלמה לפניך
 א"מ שמע קולנו חוס ורחם עלינו
 א"מ עשה למענך אסילא למעננו
 א"מ קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
 א"מ אל תשיבנו ריקים מלפניך

הלכות נפילת אפים

א) אלו הם הימים שאין מתודים בהם ואין נופלים על פניהם
 לא בשחרית ולא במנחה: ראש חדש. כל חדש ניסן. פסח שני
 (י"ד באייר). ל"ג לעומר. מרת סיון עד סוף י"ב בו. תשעה באב.
 ט"ו באב. ערב ראש השנה. ערב יוה"כ. ממוצאי יוה"כ עד סוף

שרח פי אל ערבי

אבנא צלטאננא ארפע שאן יסראל קומך
 א"מ וארפע שאן מדהונך (א משיח)
 א"מ חן עלינא ונאווכנא
 א"מ רנענא כתובה פאמלה קדאמך
 א"מ אסמע צוטנא אשפק וארחם עלינא
 א"מ סווי לכאטרך אדא מא לכאטרנא
 א"מ אקבל ברחמאת וברצא צלאתנא
 א"מ לא תרנענא פארגין מן קדאמך

תשרי. חנוכה. ט"ו בשבט. פורים. י"ד וט"ו של אדר א'. וכשיש מילה בביהכ"נ. או אפי' שהמילה בבית אם יש אבי הבן או סנדק בביהכ"נ. וכשיש חתן בביהכ"נ. ובבגדאד נוהגים שלא לפול עיפ' גם ביום י"א אב וביום י"ז טבת. (ב) כל יום שאין גופלים על פניהם אין גופלים גם במנחה שלפניו חוץ מערב ר"ה ועיה"כ. (ג) יתודה ע"ס א' ב' ויכפול ה' אותיות מנצפ"ך כמסדר פה. (ד) ככל תיבה המתחילה כאחת מאותיות א' ב' יכה כנחת באגרוף של יד ימין על הלב שהוא תחת הוד בארבע או חמש אצבעות בצד שמאל, ויוהר להכות דוקא על הלב ולא כאותם המכים על הוד או למעלה ממנו כי אין זה מקום הלב.

אָנָּא יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלֵּם
מִלִּפְנֵי מִתְחַנְתָּנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים
וְקִשֵׁי עוֹרְךָ לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָהּ יֵאָדְוֵנוּ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
וְלֹא־חֲטָאנוּ. אֲבָל חֲטָאנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ.

שרח פי אל ערבי

בטל בא יא א אהנא ולא א אבהאתנא. תני קדאמך עלאתנא. ולא תכתפי עלטאננא מן ותחניננא. לאן לים נחנא קביחין א ונה וענידין אן נקול קדאמך יא א אהנא ולא א אבהאתנא צדיקים נחנא ולם טמינא. לאפן טמינא. נעווננא. עצינא

אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ.
בְּגָדֵנוּ. גְּזֻלָּנוּ. דְּבַרְנוּ דוֹפֵי וְלִשׁוֹן הָרַע.
הַעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חֲמָסָנוּ. טַפְלָנוּ
שֶׁקֶר וּמְרָמָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. פּוֹזְבָנוּ.
פְּעִסָנוּ. לְצָנוּ. מְרֻדָנוּ. מְרִינוּ דְּבָרֶיךָ. נֹאצָנוּ.
נֹאפָנוּ. סָרְרָנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. פְּגַמָנוּ. צָרְרָנוּ.
צַעֲרָנוּ אָב וְאִם. קִשִּׁינוּ עַרְף. רִשְׁעֵנוּ.
שַׁחַתָנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתַעְנוּ וְסָרְנוּ
מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה

שרח פי אל ערבי

נחנא ואבהאתנא וארל ביתנא: תצווננא. כננא. נהבנא. תפלמנא תבהרל ולסאן א לאש. עווננא. ופסדנא. תקצדנא. עלמנא. לחקנא פדב וגיש. שאווננא משאווראת רדיין. פרכנא. זעלנא. אסתהוינא (צנצנא). עצינא. כלפנא פלאמך. חקרנא (פרהנא). זנינא. זלנא (מן טרוק א חק). נעווננא. עצינא. צדינא. צאינקנא. עדכנא אב ואם. תענדנא. עלמנא. כרבנא. פרהנא. תהנא ותיירנא. וולנא. מן פראיינד ומן שראיעך א גידין ולם תסתחג

לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו.
כִּי־אָמַת עֲשִׂיתָ וְאִנְחַנּוּ הַרְשָׁעֵנוּ:

אל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים. גְּדַלַת רַחֲמֶיךָ
וְחַסְדֶיךָ הוֹדַעְתָּ לְעֵינֵי מַקְרָם וְכֵן כְּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ.
וַיִּכְרַד יְהוָה^{יאהוונהי} יְהוָה^{יאהוונהי} כְּעֵינֵי וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם. וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה^{יאהוונהי} יְהוָה^{יאהוונהי} וְשֵׁם נֶאֱמַר:

י"ג מדות צריך לאסרם כנתת ובסתון וטוב למנותם באצבעותיו.
וצריך להטעים את הפסק שבין ה' ה', ומי שאוסרם בחד
מבלי פסק ביניהם עונשו גדול. וישחה מעט כשאוטר ויעבור,
ויקוף כשאו' ה' ח'.

וַיַּעֲבֹר יְהוָה^{יאהוונהי} | עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא^{יאהוונהי}
יְהוָה^{יאהוונהי} | יְהוָה^{יאהוונהי} | יְהוָה^{יאהוונהי} אֵל

שרח פי אל ערבי

לנא. ואתה צדיק עלא גמיע ארי גרא עלינא. לאן
חק עמלת ונחנא אסתדנבנא:
אֵלֶּה טוֹוִיל אַ כֻּלָּךְ אַתָּה וְצִאָחָב אַרְחָמָתָה. כְּבִירוֹת
רַחֲמָתְךָ וְאַפְצֵלֶיךָ עֲרַפְתָּ לֵל מִתּוֹשְׁפֵי (ששה רבינו)
מִן קִדִּים. וְהַאֲפֵדָא מִפְּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ וְנוֹל אַ בַּל גִּיִּים
וְאַנְתַּצֵּב מַעְהוּ הַנֶּאֱדָר וְנֶאֱדָרָא בַּאֲסַם אַ וְהַנֶּאֱדָר אַנְקָא:
וּפְאֵרַת נוֹר אַ קְדָאמְהוּ וְנֶאֱדָא. א. א. * טַאֲיִיק

ב רחום ג וחנין ד ארך ה אפים י ורכי חסד
י ואמת: ה נצר חסד ט לא לפימי נשא עון
יא ופשע יב וחמאה יג ונקת:

רחום וחנין חמאנו לפניך רחם עלינו והושגענו:
לְדוֹד אֵלֶיךָ יְהוָה^{יאהוונהי} נַפְשִׁי אֲשָׂא: אֱלֹהֵי כֶּד
בְּמַחְתֵּי אֶל־אֲבוֹשָׁה. אֶל־עֵלְצוֹ אֲוִיבֵי לִי: גַּם
כֹּל־קִוְיָךְ לֹא יִבְשׁוּ. יִבְשׁוּ הַבְּגָדִים רִקְס: דְּרַבְרֵיךְ
יְהוָה^{יאהוונהי} יְהוָה^{יאהוונהי} הוֹדַעְנִי אֶרְחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי: הִדְרִבְנִי
בְּאַמְתָּךְ | וְלִמְדֵנִי כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אַתָּה קִוִּיתִי
כֹּל־הַיּוֹם: וְכִרְבַּחֲמֶיךָ יְהוָה^{יאהוונהי} וְחַסְדֶיךָ. כִּי

שרח פי אל ערבי

ב רחום ג וחנין ד טוויל ה א כלק ו ופתיר א פצל
י וחק: ה האפק פצל ט לאוק (נייא) י גאפר א דנב
יא וצוג יב וכטא יג ויינפר:

רחום וחנין כמינא קדאמך ארחם עלינא וסאעדנא:
לְדוֹד אֵיךְ יֹא אַ נַפְסִי אַקְדַם: אֵאֵהוּ בִּיד אַנְתַּכְלַתּוּ
לֹא אַסְתַּחֲי. לֹא יִפְרַחֵן עֲרוּוִינֵי בִּי: חַתָּא
גַּמִּיעַ אַסְתַּרְגִּינִךְ לֹא יַסְתַּחוּן. יַסְתַּחוּן אַ כְּאִינִין עֵבַת:
דְּרוּבְךָ יֹא אַ עֲרַפְנִי. סְלוּבְךָ עֲלַמְנִי: סְלוּבְנִי בַּחֲקִיקַתְךָ
וְעֲלַמְנִי לֹאן אַתָּה אֵאֵה מַסְאֲעֵדְתִּי. אֵיךְ אַסְתַּרְגִּינִי
טוֹל אַ נְהָר: אֲדַכְרַר רַחֲמָתְךָ יֹא אַ וְאַפְצֵלֶיךָ. אֲדִי

מְעוֹלָם הַמָּה: חַטָּאת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אֶל־תִּזְכֹּר בְּחִסְדְּךָ
 וְכַרְל־רַחֲמֶיךָ לְמַעַן מִיִּכְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנָה: מוֹב וַיִּשָּׁר
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנָה. עַל־כֵּן יוֹרֵה חַטָּאִים בְּדַרְךְ: וְדַרְךְ
 עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט. וַיִּלְמַד עֲנוּיִם דַּרְכּוֹ: כָּל־אֲרָחוֹת
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנָה חֶסֶד וְרַחֲמֶיךָ. לְנִצְרֵי כְרִיתוֹ וְעַד־תָּוִי:
 לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנָה. וְסִלְחָתְךָ לְעוֹנֵי כִי רַב־
 הוּא: מִי יְהִי הָאִישׁ יִרְאֵ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנָה. וְיִרְנֶה בְּדַרְךְ
 יִבְחָר: נִפְשׁוֹ בְּמוֹב תִּלְיָן. וְיִרְעוּ יִירַשׁ אֶרֶץ: סוֹד
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנָה לִגְרָאֵינוּ. וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: עֵינֵי תְמִיד
 אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנָה. כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשֶׁת רַגְלֵי:

שרח פי אל ערבי

מִן קָרִים הוּם: כְּמֵאֵיִיאת נֹחֵלִי וְאֶצְוֹאֲנִי לֹא תִדְבַר.
 כַּפְצֹלֶךָ אֲדַכֵּר לִי אַתָּא (א אַחַסְאוּ). לְכֹאֲמֵר אַחַסְאֲנִיךְ
 יֹא א: נִיִּיד וְעַדֵּל א. לְדֹאֶךְ יַעֲלֵם א כְּאֵמִיִּין בֹּא מְרִיק
 (א תוֹבָה): יִסְלַךְ א וְאֵמִיִּין בֹּא שְׂרַע. וַיִּיעֲלֵם א וְאֵמִיִּין
 מִסְּלַכָּהוּ: נְמִיעַ מְרוֹק א פִּצָּל וְחֶק. לְחֹאפְצִין עֹהֲדָהוּ
 וְשֹׁהֲאִיִּירָהוּ: לְכֹאֲמֵר אַסְמֶךָ יֹא א. וְתַנְיָפֵר לְדַנְבֵי לֹאן
 כְּבִיר הוּא: מִנִּי הָאֲדָא א רַגְלָא כְּאִיִּית א. יִדְלִיִּהוּ
 בְּמִרְיק א יִסְתַּלְיִיר: נִפְסָהוּ בֹא לִיר תְּכַבֵּת. וְנִסְלָהוּ
 יוֹרֵת אֶרֶץ: סָר א לְכֹאֲיִיפִינָהוּ. וְעֹהֲדָהוּ לִיִּיעֲרַפְהוּם:
 עֵוִינֵי דֵאֵיִמָן א א. לֹאן הוּא יִכְרֵג רַגְלֵי מִן א שְׂבַכָּה:

פְּגַה־אֲלֵי וְחַגְנִי. כִּי־יִחַד וְעֵנִי אָנִי: צָרוֹת לִכְבִּי הִרְחִיבוּ.
 מִמְּצֹקוֹתַי הוֹצֵאֵנִי: רֵאֵה־עֵינֵי וְעַמְלִי. וְשֵׂא לְכָל־
 חַטָּאתַי: רֵאֵה אֵיבֵי כִּרְכַּפוֹ. וְשִׁנְאֵת חֶמְסִי שְׂנֵאוֹנִי:
 שְׂמֵרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי. אֶל־אֲבוֹשׁ כִּי־חִסִּיתִי כָךְ: תַּס־
 וַיִּשָּׁר וַיִּצְוֵנִי. כִּי קִוִּיתִיךָ: פְּגַה־אֲלֵהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל.
 מִכָּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל. מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְרוּנָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִמְּרוֹן אֶפְסָךְ.
 וְהִנְחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ:

שרח פי אל ערבי

תוֹנָה לֵאֵי וְחֹן עֲלֵי. לֹאן וְחִיד וּפְקִיר אַנָּא: צִיקָאת
 קִלְבִּי תוֹפְסֵהוּ. מִן צִיקָאתֵי כְּרַגְנֵי: אַנְצָר פְּקִירֵי וְתַעֲבִי.
 וְאִנְיָפֵר לְנִמְיעַ כְּמֵאֵיִיִיִּאתֵי: אַנְצָר עֲרוּוִינֵי לְדִי כְּתֵרוֹ.
 וּבְנִצָּת א צֵלִם בְּנִצְוִנִי: אַחַפֵּץ נַפְסִי וְכִלְצֵנִי. לֹא
 אִסְתַּחֵי לֹאן אִנְתְּכִלְתוּ בִיד: תַּמָּאֵם וְעַדֵּל יַחַפְצוֹנִי.
 לֹאן אִסְתַּרְנִיתוּךְ: פֶּךְ יֹא א אֵא יִסְרָא מִן נְמִיעַ
 צִיקָאתָהוּ: וְהוּא יִפְךְ אֵא יִסְרָא מִן נְמִיעַ רַנּוּבָהוּ:
 א אֵאֵה יִסְרָא אֲרַנַּע מִן שְׂדֵיִיאַן נִצְלַכְךָ. וְאַרְפַּע א
 שֵׁר מִן קוֹמְךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אָבִינוּ אֶתָּה. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אַתָּה. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ. אָבִינוּ
מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעַנּוּן. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד
לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְאַנְחֵנוּ לֹא נַעַד מִהַנְּעִשֶׂה
כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ וְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶיךָ.
כִּי מַעֲלֵם הַמָּדָה: יְהִי חַסְדֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ עָלֵינוּ.
כַּאֲשֶׁר יְהַלְנוּ לָךְ: אֵל תּוֹכְרֵנוּ עוֹנוֹת רֵאשִׁים מִהַר
יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי בִלְוֵנוּ מָאֵד: עֲוֹנוֹ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִאֲהוּבֵנוּ. עֲשֵׂה שְׂמִים וְאַרְקָן: חַנּוּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ
חַנּוּן. כִּי־רַב שְׁבַעֵנוּ כִּזֹּן: בְּרַגְוֹ רַחֵם תּוֹכְרֵנוּ: בְּרַגְוֹ

שרח פי אל ערבי

אֲבוֹנָא צִלְמָאֲנָא אֲבוֹנָא אֲנָתָא. אֲבוֹנָא צִלְמָאֲנָא
לִים לֵנָא צִלְמָאֲן אֵלָא אֲנָתָא. אֲבוֹנָא צִלְמָאֲנָא
אַרְחֵם עֵלֵינוּ. אֲבוֹנָא צִלְמָאֲנָא חֵן עֵלֵינוּ וְגֵאוּבִנָא.
לֵאן לִים פִּינָא אַעֲמָא (מִיִּבָּה). סוּוֹי מַעֲנָא פִּצֵּל לִכְאֲטֵר
אַסְמֶךְ אַ עֲצִים וְסֵאעֲדָנָא: וְנַחֲנָא לֵם נַעֲרָף אֵשׁ נַעֲמֵל
לֵאן עֵלֶיךָ עֵיוֹנָא: אֲדִכֶּר רַחֲמָאֲתֶךָ יָא אַ וְאַפְצֵלְךָ אֲדִי
מִן קָדִים הוּם: יִכּוֹן פִּצֵּלְךָ יָא אַ עֵלֵינוּ. כַּמָּא אֲדִי
אַסְתְּרוּנֵינוּ לָךְ: לֹא תִדְכֶּר לֵנָא הַנוּב אֲקָדִימִן. סְרִיעֹן
יִסְכְּקוֹנָא רַחֲמָאֲתֶךָ לֵאן אֲדֵינוּ כַּתִּיר מַסְאֲעֲדָתָנָא כַּאֲסֵם
אַ צֵאנַע סַמָּא וְאַרְקָן: חֵן עֵלֵינוּ יָא אַ חֵן עֵלֵינוּ. לֵאן
כַּתִּיר שְׁבַעֵנָא תְּכַהֲרֵל: בּוֹעֵל. רַחֲמָה תִדְכֶּר. בּוֹעֵל.

אַתָּה תּוֹכְרֵנוּ. בְּרַגְוֹ עַקְדָּה תּוֹכְרֵנוּ. בְּרַגְוֹ תְּמִימוֹת תּוֹכְרֵנוּ.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִאֲהוּבֵנוּ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאָנוּ:
כִּי־הוּא יָבֵעַ וְצָרָנוּ. וְכוֹר כִּי־עַפְרָן אָנֹכֵנוּ: עֲוֹנוֹ אֵלֵינוּ
יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּכֶר כַּכּוֹר־שְׂמֹךְ. וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל־
חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:

יש נוהגים בבגדאד וסביבותיה לומר פסוקים אלה אחרי ויעבור.

הַמִּיבָּה בְּרַצוֹנָךְ אֶת־צִיּוֹן. תְּבַנֶּה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלַם: אֲזוּ תַחֲפִץ וּבְחִיר־צֶדֶק
עוֹלָה וּבְלִיל. אֲזוּ יַעֲלֶה עַל־מִזְבֵּחֶךָ פְּרִים:

שרח פי אל ערבי

מַחֲבָה (אַכְרַחֵם) תִדְכֶּר. בּוֹעֵל. אַ עִקְדָּה (יִצְחָק) תִדְכֶּר.
בּוֹעֵל תְּמִימוֹת (יַעֲקֹב) תִדְכֶּר. אַ סַעֲדָה. אַ צִלְמָאֲן
יִנְאוּבִנָא בְּיוֹם צִיחָתָנָא: לֵאן הוּא עֲרַף כְּלִיקָתָנָא.
מִדְכּוֹר אֵן תִּרְאֵב נַחֲנָא: סַעֲדֵינוּ אֵלָה מַסְאֲעֲדָתָנָא
לֵאנֵל וְאֵנֵב אַסְמֶךְ. וְכִלְצֵנָא וְאַנְפִּיר עֵלָא כַּמֵּאִי־אַתָּנָא
לִכְאֲטֵר אַסְמֶךְ:

חֶסֶן בְּרַצָּאֲתֶךָ אֵלָא צִיּוֹן. תְּכִנֵּי אַסּוּוֹר יְרוּשָׁלַם:
חַנִּיד תִּרְצֵא דְבֵאִיחָא אֵלְעֵדֵל (קִרְבָּנוֹת שְׁלָמִים) עוֹלָה
(קִרְבָּאֵן) וְהַרְדִּיחָה. חַנִּיד יַעֲדוֹן עֵלָא מִדְכֶּחֶךָ אַתּוּוֹר:

בימים שאין נופלים על פניהם אומרים

יהי שם יהוה אלהינו יאהרונה מברך מעתה ועד
עולם ממזרח שמש עד מבואו מהלל
שם יהוה אלהינו יאהרונה רם על כל גוים יהוה אלהינו
יאהרונה על השמים כבודו יהוה אלהינו יאהרונה
אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ:

ואומר החזן חצי קדיש ואח"כ אומר

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון
דכל בית ישראל קדם אבונא דבשמא
וארעא ואמרו אמן: אמן

שרח פי אל ערבי

יבון אסם א מברך מן א אן ולא א אבד: מן
משרק א שמש א מגיבהו ממדוח אסם א:
עאי עלא גמיע א שעוב א עלא א סמאותא ואגבהו:
א סידנא אש כתר עצים אסמך בגמיע א ארץ:
תנקבל צלותנא וטלביאתנא מע צלאתהום
וטלביאתהום מא גמיע בית יסרא קדאם
אבונא אדי פי א סמא וא ארץ וקולו אמן

יהא שלמא רפא מן שמיא תיים ושקע וישועה
ונחמה ושיוקא ורפואה ונאלה וסליחה וכפרה
ובריח ובהצלח לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: אמן.

יעשה שלש פסיעות ויאמר

עושה שלום במרומויו הוא ברתמיו יעשה שלום
עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן: אמן
למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים
יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו
סלה: לדעת בארץ דרפך בכל גוים
ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים

שרח פי אל ערבי

יבון סלאם כביר מן א סמא חויאת ושבע ומסאערה
ותסלי ותכליק ועאפייה ופכאך ומסאמחה
וגיפראן ונפאה ופרג לנא ולגמיע קומו יסרא וקולו אמן:
עאמר סלאם בסמוואתהו הוא ברחמאתהו יעמל
סלאם עלינא ועלא גמיע קומהו יסרא וקולו אמן:
לל דק בא נגימאת תמניד תפכיר: א יחן עלינא
ויבארננא יצווי גורחו מענא לל אבד:
לתערך בא ארץ מסלכך בגמיע אל שעוב
מסאערתך: ישכרוך אקוואם יא א ישכרוך אקוואם

כָּלֶם: יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי־תִשְׁפֹּט
 עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹאֲמִים | בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סֶלָה:
 יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם:
 אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ:
 יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים וְיִירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֶפְסֵי־אֶרֶץ:

בעש"ק במקום למנצח אומרים

יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ^{יאהדונתי} מְלֶכֶת גְּאוֹת לְבִשְׁיְהוָה־אֱלֹהֵינוּ
^{יאהדונתי} עַל הַתְּאֹזֵר. אֶף־תִּבּוֹן תִּבְל
 בַּל־תִּמּוֹט: נִבּוֹן כִּסְאֶךָ מֵאֵז. מִעוֹלָם אֲתָה:
 נִשְׂאוּ נְהַרּוֹת יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ^{יאהדונתי} נִשְׂאוּ נְהַרּוֹת

שרח פי אל ערבי

נמיעהום: יפרחון וימדחון א אומם אן תשרע אקוואם
 עדל. וזא אומם בא ארץ תסלכהום לל אכד: ישכרוך
 אקוואם. יא א. ישכרוך אקוואם נמיעהום: ארץ
 עמת תמרתהא. יבארפנא א אאהא: יבארפנא א.
 ויכאפון מנהו נמיע אטראף א ארץ:

א תצלמן כברווה לבס. לבס א קווה תחום. חתא
 תתבת אדנייא לא תמיל: תאבת כרסיך מן חניו.
 מן קדים אנתא: ארתפעו נהורה יא א. ארתפעו נהורה

קוֹלָם. יִשְׂאוּ נְהַרּוֹת דְּכָיִם: מְקִלוֹת אֲמִים
 רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם. אֲדִיר בְּמָרוֹם
 יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ^{יאהדונתי}: עֲדַתְךָ | נִנְאֲמְנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ
 נִנְאֲוֶה־קִדְשׁ. יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ^{יאהדונתי} לְאֶרֶץ יָמִים:

ואומרים קדיש יהא שלמא

עֲלֵינוּ לְשִׁבַח לְאֶדוֹן הַכֹּל. לְתֵת גְּדֻלָּה
 לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׁלֹא עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי
 הָאֲרָצוֹת וְלֹא שְׁמַנּוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה.
 שְׁלֹא שֵׁם חִלְקֵנוּ כִּהֵם וְגוֹרְלֵנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם.

שרח פי אל ערבי

צוקהום. ירפעון נהורה מוזהום: מן אצוואט מאי
 א כתידין. יונאת א כחר א קוויין. עצים פי א סמא
 א: שהאיידך תאמנו כתייר. לביתך מסכן א קדם.
 א למול א אייאם:

עלינא לנסבך לסיד א נמיע. לנעמי כברווה לכלאך
 א מכלויקאת. אדי לם צנענא כשעוב א
 א איצי. ולם נעלנא כעשאייר א ארץ. אדי לם
 געל חצתנא מתלחום. ונציבנא כנמיע נמהורייתחום.

שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל
 אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. (יִסְסִיק מַעֲט. וּכְשִׂיאֵמֶר וּנְחַחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִים יִכְרַע כָּל
 גִּזְרֵי.) וְאַנְחֵנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה
 שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ. וּמֹזֵב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל. וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא
 אֱלֹהֵינוּ וְאִין עוֹד אַחֵר. אֲמֵת מִלְּפָנֵינוּ וְאַפְס
 זוֹלָתוֹ. כְּפָתוּב בַּתּוֹרָה. וַיִּדְעַת תְּיוֹם
 וְהִשְׁבוֹת אֶל-לִבְבְּךָ כִּי יְהוָה יֵאֱחָזְנִי הוּא

שרח פי אל ערבי

אֵלֵי הוּם סֹאנְדִין לֵל עֵבֶת וּבִאֲטֵל. וּמְצַלִּק אֶל-
 לֵם יִסְאֵד. וְנַחֵא סֹאנְדִין קְדָאֵם צִלְטָאן מְצַלְטָן
 אֶל צִלְטָטִין אֶל מְקֵדֵם תְּבֹאֲרֵךְ הוּא. אֵלֵי הוּא
 מִמִּיל אֶל סִמָּא וּמֵאֲפֵס אֶל אֶרֶץ. וְגִלוּם אוּקֹאֲרֵדוֹ
 פִּי אֶל סִמָּא מִן פּוֹק. וְנֹר קוּוֹתֵדוֹ פִּי עֵלֹו אֶל
 סִמָּאוּאֵת. הוּא אֵלֵהֵנָּא וְלִים עֵדֵר גִּיר. חִקִּיקְתָן
 צִלְטָטָנָא וְלִים גִּירֵדוֹ. כִּמָּא מִכְתוּב כָּל תּוֹרָה
 וְתַעֲרַף אֶל יוֹם וְתִנְאוּב אֶל קִלְבְּךָ אֵלֵי אֶל הוּא

הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ
 מִתַּחַת. אִין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לְךָ יְהוָה יֵאֱחָזְנִי אֱלֹהֵינוּ
 לְרֹאוֹת מִתְּרָה בְּתַפְאֵרֶת עֲוֹךְ לְהַעֲבִיר
 גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרֹתוֹן.
 לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי. וְכָל-בְּנֵי בֶשֶׁר
 יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל-דְּשִׁיעֵי-
 אֶרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל-יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לְךָ
 תִּכְרַע כָּל-בָּרִךְ תִּשָּׁבַע כָּל-לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ

שרח פי אל ערבי

אֶל אֵלֵהֵנָּא כָּל סִמָּא מִן פּוֹק. וְעֵלָא אֶל אֶרֶץ מִן תַּחַת
 לִים עֵדֵר:

לְדֹאךְ נִסְתַּרְנִי לְךָ אֶלֵהֵנָּא לְנַצֵּר סְרִיעַן
 בִּאֲפִתְכָאֵר קוּוֹתְךָ. לְתַפּוּת (לְתַבְּסֵל) אֶל אֲצַנָּאֵם
 מִן אֶרֶץ וְאֶל מַעֲבִיד קִצְפָּה יִנְקִצְפוּן. לְתַרְתַּב אֶל דְּנִיָּא
 כִּאֲסֵם שְׂדֵי וְגִמִּיעַ בְּנִין אֶל בֶּשֶׁר יִנְאוּדִין בִּאֲסִמְךָ. לְתוּוֹנָה
 אֵיךְ גִּמִּיעַ צִלְאֵם אֶרֶץ. יִפִּיקוּן וַיִּיעַרְפוּן גִּמִּיעַ סִבְנִיק אֶל
 אֶרֶץ אֵלֵי לְךָ תִּכְרַע כָּל רַבְבָּה יַחֲלַף כָּל לִסָּאן. קְדָאֲמֵךְ

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ וְלִכְבוֹד
 שְׁמוֹךְ יִקָּר יִתְּנוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָלֶם אֶת־עוֹל
 מִלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם
 וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא. וְלְעוֹלָמִי עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּפִתּוֹב בְּתוֹרַתְךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

שרח פי אל ערבי

א לאהנא יפרעון ויווקעון. ולוואנב אסמך אווקאר
 יעטון וייקבלון נמיעהום חכם צלטנתך. ותתצלטן
 עליהום סריען לל דהר ולל אבד. לאן א צלטנה
 מאלך הייא. ולל אבד תתצלטן בגלאלת. כמא
 מפתוב כתורתך. א ותצלטן לל דהר ולל אבד:
 ואנקא. ויכון א לצלטאן עלא נמיע א ארץ פי דאך
 א יום יפון א ואחד ואסמהו ואחד:

יש נוחים לומר מזמורים אלו במוצאי שבת קודם ערבית

מִכְתָּם לְדוֹד. שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בָךְ: אִמְרַת לִי
 אֲדֹנָי אֵתָּה. טוֹבַתִּי בַל־עֲלִיךָ: לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר־
 בְּאַרְצֵי הַמָּה. וְאֲדִירִי כָל־חֲפָצֵי־בָם: רָבוּ עֲצוּבוֹתַם אַחַר
 מִהְרֹו בַל־אֲסִיף נִסְכֵיהֶם מִדָּם. וּבַל־אֲשָׂא אֶת־שְׁמוֹתֶם עַל־
 שְׂפָתַי: יי מִנֵּת חֲלָמִי וְכוּסִי. אֵתָּה תוֹמִיף גּוֹרְלִי: חֲבָלִים
 נִפְּלוּ־לִי בַּעֲמִים. אֶף־גַּחֲלַת שִׁפְרָה עָלַי: אֶבְרַךְ אֶת־יְי
 אֲשֶׁר יַעֲצֹנִי. אֶף־לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְלִיֹּתַי: שׁוֹיֵתִי יי לְגַבִּי
 תְּמִיד. כִּי מִימִינִי בַל־אֲמוּט: לְכֹן שְׂמַח לְצִי וַיְגַל כְּבוֹדִי.
 אֶף־בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לְבַטַּח: כִּי לֹא־תָעוֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל. לֹא־
 תִּתֵּן תְּסִדִּיךָ לְרֵאוֹת שָׁחַת: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שִׁבַע
 שְׂמֵחוֹת אֶת־פְּנֵיךָ. נַעֲמוֹת בְּיַמִּינֶךָ נֶצַח:

לְדוֹד | בְּרוּךְ יי | צוּרֵי הַמַּלְמַד יְדֵי לִקְבֵי. אֲצַבְעוֹתַי
 לְמַלְחָמָה: חֲסִדִּי וּמִצְוֹתַי מִשְׁבְּנֵי וּמִפְּלִטֵי־לִי
 מִגִּנֵּי וּבוֹ חֲסִיתִי. הַרְבֵּד עֲמִי תַחְתִּי: יי מִה־אָדָם וּתְדַעְתִּי
 בְּזֹאֲנוֹשׁ וּתְחַשְׁבֶהוּ: אָדָם לְהַבֵּל דָּמָה. יְמִיו כָּצַל עוֹבֵר:
 יי הַט־שְׁמִיךְ וְתַרְדֵּ. גַע בְּהַרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: בְּרוּךְ בְּרַק
 וְחַפְצֵם. שְׁלַח חֲצִיף וְתַהַמָּם: שְׁלַח יְדִיךָ מִמְּרוֹם פְּצֻנִי
 וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים. מִיַּד בְּגֵי נֶגֶר: אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר־
 שָׁוָא. וַיִּמְיָם יְמִין שְׁמֵר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ.

בגבל עשור ואומרה לך: הנותן תשועה למלכים הפוצה
את דוד עבדו מחרב רעה: פאני והצילני מיד בני-גכר
אשר פיהם דבר-שוא וימינם ימין שקר: אשר בגינו ו
קנטעים מגדלים בנעוריהם בגותינו כנזית. מחטבות
תבנית היכל: מווינו מלאים מסיקים מן אלון צאננו
מאליסות מרפבות בחוצותינו: אלופינו מסבלים אין
פרכז ואין יוצאת. ואין צנחה ברחבתינו: אשרי העם
שפכה לו. אשרי העם שני אלהיו:

ואומרים למנצח בניגונת וגר.

יש נהגים לומר מזמורים אלו בכל יום קודם ערבית

לדוד ו יי אורי וישעי ממי אירא. יי מעוז חיי ממי
אסחד: בקרב עלי מרעים לאכל את-בשרי צרי
ואיבי לי. המה קשלו ונפלו: אם-תתנה עלי מתנה
לא יירא לבי אם-תקום עלי מלחמה. בוזאת אני בוטח:
אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש שבתני בבית יי כל-
ימי חיי. לחזות בגעם יי ולבקר בהיכלו: כי יצפנני ו
נספה ביום רעה יסתגני בסתר אהלו. בצור ירוםמני:
ועתה ירום ראשי על-איבי סביבותי ואזבחה באהלו
ובחי תרועה. אשריה ואומרה ליי: שמע יי קולי אקרא
והגני וענגי: לך אמר לבי בקשו פני. את-פניך יי

אבקש: אל-תסתר פניך וממני אל-תט באף עבדך עורתי
היית. אל-תששני ואל-תעובני אלהי ישעי: כי-אבי ואמי
עובוני ויי באספני: הורני יי ברכך ונחני בארח מישור.
למען שררי: אל-תתנני בגפוש צרי. כי קמו-כי עדי-שקר
ויפח חמס: לולא האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים:
קנה אל יי תנוק וינאמץ לבך. וקנה אל יי:

לשיר הפעלות הנה ברכו את יי כל-עבדי יי. העלמדים
בבית יי בלילות: שאו ייכם קדש. וברכו את יי:
בברכה יי מציון. עשה שמים וארץ: יי צבאות עמנו.
משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות. אשרי אדם בטח
בך: יי הושיעה. המלך יעגנו ביום-קראנו: בשלום
יחדו אשכבה ואישן כי-אתה יי לבדך. לבטח הושיבני:
הודיעני ארח חיים שבע שמחות את-פניך. נעמות
בימינך נצח: מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי
שבות עמו. יגל יעקב ישמח ישראל: יומם ויצנה יי ו
חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: ותשועת
צדיקים מיי. מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם. כי חסו בו:

כתוב בסח"ק עוד יוסף חי הלכות שנה א' פ' פקודי דף מו ע"ד

קבלתי דבר אחד יקר מאד שהוא קב ונקי שיוהר כל אדם
לומר קודם השינה ה' תיבות אלו: דוד מלך ישראל חי
וקים י"ב פעמים וסוד זה ירוע ליודעי חן.

תפלת ערבית

עה

זמן קריאת שמע של ערבית משעת יציאת ג' הכוכבים קטנים עד צמוד השחר, ואם הצבור מקדימין להתפלל ערבית יתפלל עמהם, וכשיגיע זמן ק"ש חזור וקורא ק"ש בלא ברכה.

בראש חדש אומרים

בְּרַכְי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה^{יאהדונהי} יְהוָה^{יאהדונהי} וְהַדְרִי^{יאהדונהי} אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הַיּוֹד וְהַדְרִי לְבִשְׁתָּ: עֲטָה אֹזֶר בְּשַׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם בְּיָרִיעָה: הַמְקַרְה בַּמַּיִם עֲלֵי־וֹתֵינוּ הַשָּׁמַיִם עֲבִים־רְכוּבוֹ הַמְחַלֵּךְ עַל־פְּנֵי־רוּחַ: עֲשֵׂה מַלְאֲכֵינוּ רוּחוֹת מְשַׁרְרֵינוּ אֲשֶׁר לְהַט: יִסַּד אָרֶץ עַל־מְכוּנֶיהָ בְּרִית־מוֹט עֹלָם וְעַד:

שרח פי אל ערבי

בארבי נפסי לא א. א לאהי עצמת גדן, מגד ובהג לבסת: לאפף נור כל טוב, ממיל א סמא כל סתאר: א מסקף כל מאי טבקאתהו, א נאעל גיום מרכובכו, א יתמשון עלא גנאח א הווא: מסווי א הוויאת מלאייכאתהו, כדאדימהו נאר מלתהב: אפס א ארץ עלא מסנדהא, לס תמיל לל דהר ולל אכר:

ערבית

ער

תְּהוֹמוֹ פְּלִבּוֹשׁ כְּסִיתוֹ עַל־הַרְיִים יַעֲמְדוּ מַיִם: מִן־גִּעְרַתָּךְ יִנּוֹסוּן מִן־קוֹל רַעֲמֶךָ יִחַפְּזוּן: יַעֲלוּ הַרְיִים יִרְדּוּ בְּקַעוֹת אֶל־מְקוֹם זְהוּי־סֻדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל־שְׁמַתָּ בְּרִי־יַעֲבְרוּן בְּלִי־יִשְׁבּוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחְלִים בֵּין הַרְיִים יִחַלְכוּן: יִשְׁקוּ בְּרִי־חֵיתוֹ שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִם: עֲלֵיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְגַּוֶּקוּל: מִשְׁקָה הַרְיִים מַעֲלִיֹּתֵינוּ מִפְּרִי מַעֲשֵׂיֶךָ

שרח פי אל ערבי

גימוק כל הדום גיטיתהו, עלא א גבל יווקפון מאי: מן ציחתך ירבוק, מן צוט תגרנמך יסתענלוק: יצעדון גביל ינולוק צפצאחייאת, לל מוצע האדא אפסת להום: חד וצעת לא יפותוק, לא ירגעון לייגטון א ארץ: א באעת עייון כל ואדייאת, בין א גבל יתמשון: יסקון גמיע חיזואנאת אבר, יכסרון א וחוש עטשהום: עליהום טיר א סמא יסכן, מן בין א אווראק (מאל סגר) יעמון צוט: סאקי גבל מן טבקאתהו מן תמרת צנאייעך

תשבע הארץ: מצמיח חציר ולבנהמה
ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן
הארץ: ויין וישמחה לבב־אנוש להצחיל
פנים משמן ולחם לבב־אנוש יסעד: ישבעו
עצי יהודה ^{יאהדוניה} ארזי לבנון אשר נטע:
אשר־שם צפרים יקננו הסידה ברושים
ביתה: הרים הגבהים ליעלים סלעים
מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים שמש
ידע מבואו: תשבת חשך ויהי לילה בו־

שרח פי אל ערבי

תשבע ארץ: מנבת חשיש לל בהימה ועשב לשגיל
א אנסאן. לייטלע כבו מן א ארץ: ושראב יפרח קלב
א אנסאן לייצווי א גורה מן א דהן. וכבו קלב א
אנסאן יסנד: ישבעון אשנאר א. ארוח א לבנאן אדי
גירם: אדי הנאך עצאפיר יברנון. ענכובה פי בקץ
(שכל סגרה) ביתהא: נבל א עאיה לל ועולה. צכר
צלל לל אראנב: צנע א קמר לל אעיאר. שמם
ערפת מניכהא: תוצע צלאם ויפן ליל. פיהו

תרמש כל־חיתו־יער: הנפירים שאגים
למרר ולבקש מאל אכלם: תזרח השמש
יאספון ואל־מעונתם ירבצון: יצא אדם
לפעלו ולעבדתו עדי־ערב: מהדרבו
מעשידו ויהוה ^{יאהדוניה} כלם בחכמה עשית
מלאה הארץ קניינד: זהו תים גדול ורחב
ידיים שסדרמש ואין מספר חיות קמנות
עם־גדלות: שם אניות יהלכון לויתן זהו
יצרת לשחק־בו: כלם אלנד ישברון לתת

שרח פי אל ערבי

ידי נמיע חיוואן א זור: פרוך א סכע צאייחק לל
פריסה. ולייטלבון מן א אכלהום: תשרק א שמם
ינגמעון. ולא מסכנהום ירבצון: יטלע א אנסאן
לשגילהו. ולכדמתהו א א מגרב: אש קדר כתרן
צנאיעך יא א. נמיעהום בשמארה צנעת. אתמלת
א ארץ אסתמלאכך: האדא א בחר עצים ומתוופע.
הנאך רבאב ולים עדר. חיוואנאת צניאר מע ככאר:
הנאך מראכב יפותן. לויתן (תורה) האדא כלקת
ליילעב פידו: נמיעהום איך יסתרונון. לתעמי

אֲכַלְסָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ
 יִשְׁבְּעוּן מִטֹּב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ יִבְהַלֹּן הַסֶּף
 רוּחַם יִגְוְעוּן וְאֶל־עַפְרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח
 רוּחְךָ וַיִּבְרָאוּן וְתַחֲדָשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי
 כְבוֹד יְהוָה^{יאהרונהי} לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה^{יאהרונהי}
^{יאהרונהי} בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לָאָרֶץ וְתִרְעַד
 יַגַּע בְּהַרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לְיְהוָה^{יאהרונהי}
^{יאהרונהי} בְּחַי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי: יַעֲרַב
 עָלָיו שִׁיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה^{יאהרונהי}:

שרח פי אל ערבי

אכלהום בווקתהו: תעטי להום ילקטון. תפתח
 דך ישבעון כיר: תכלי נורך ינברתון. תלמע
 רוחהום ימותון. ולא תראכהום ירגעון: תבעת
 רוחאך יתלקון. ותגוד וגה א ארץ: יבון ואלב
 אלה לל אכד. יפרח א בצנאיעתו: א מתפכר
 לל ארץ ותרגף. ינדק כל נבאל ויידכנון:
 אפכר לאלה בחויאתי. אמנר ללארי בוונודי:
 ינעם עליה חבוי (צאחי). אנא אפרח באלה:

יִתְמוּ חַטָּאִים אֲמֵן הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים אֶעֱוֹד
 אֵינֶם בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה^{יאהרונהי} הַלְלוּהָ:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונהי) כרחילו
 ורחימו (יאהחיהה) ורחימו ורחילו (איההיהה) ליתרא
 שם י"ה כו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל.
 הנה אנתנו כאים להתפלל תפלת ערבית שתקן יעקב אע"ה
 עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום
 עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון כוראינו
 ויהי נועם וכו'.

כִּי יֵאל רַחוּם יְהוָה^{יאהרונהי} אֶלְהֶיךָ לֹא
 יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ. וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת־
 בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וְהוּא
 רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְתִרְבֶּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ. וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמַּתּוֹ: יְהוָה^{יאהרונהי}

שרח פי אל ערבי

יכלצון א כאטיין מן א ארץ. ולא צלאם בעד ליסחום.
 בארפי נפסי אא א. אמדחו א:
 לאן אאה רחים א אאהך למ ירכיך ולא יערמך
 ולא ינסא אא עהד אבהאתך אדי חלף
 לחום: והוא רחים יגפר רנכ ולם יעדס. ויכתר
 כתרניע גצברו. ולם יחדך נמיע חמיתתו: א

צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּבְלֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
 יְהוָה יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֹנְהִי צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אֲדָם בּוֹמֵחַ
 בְּךָ: יְהוָה יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֹנְהִי הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנו
 בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמִם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה:

ואו' חצי קדיש ואחכ"א ברכו את יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֹנְהִי הַמְּכַבְּדֶךָ ועונים הקהל בְּרוּךְ יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֹנְהִי הַמְּכַבְּדֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד בארץ ישראל נוהגים להתחיל מכאן

יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֹנְהִי צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּבְלֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֵלָה: יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֹנְהִי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אֲדָם
 בְּטִיחַ בְּךָ: יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֹנְהִי הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנו
 בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ: ואומר החזן חצי קדיש ואחכ"א

שרח פי אל ערבי

רב א עסאפר מענא. קווה לנא אאה יעקוב לל אבד:
 א רב א עסאפר. נייא א אנסאן א ניתפל ביד: א סאעד.
 א צלמאן נאזובנא ביום ציחתנא: ויבארפון אסם
 ואנכה. ומתעלי עלא גמיע ברכה ותמדיח:
 בארפו א א א מבארך:
 מבארך א א מבארך לל דהר ולל אבד:

(1)

וְהוּא רַחוּם יִכְפַּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב
 אִפְסוֹ. וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֹנְהִי
 הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנו בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ: בְּרַכּוּ אֵת ה' וכו'...
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ מְלִיךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מְעַרֵּיב עַרְבִים
 בְּחֻכְמָתָה. פּוֹתַח שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֶּה
 עֵתִים וּמַחְלִיף אֵת הַיּוֹמִים וּמְסַדֵּר אֵת
 הַפּוֹכְבִים. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ.
 בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָתָה. גּוֹזֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ
 וְרוֹשֵׁף מִפְּנֵי אוֹר. הַמְעַבִּיר יוֹם וּמַבְיֵא
 לַיְלָתָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָתָה. יְהוָהנִי יֵאֱהוּדֹנְהִי

שרח פי אל ערבי

מבארך אנתא א אהנא צלמאן א דנייא אדי
 בכלאמהו מנדב א גרוב בשמארד.
 פאתה אכוואב (א סמא) בפרם. מגייד א אווקדת
 ומלאף א אומאן. ומרתב א נגום כדראסתהום בל
 סמא פרצאתהו. כלאק יום וליל. מפות א צוויג
 לאנל א צלאם. וי צלאם לאנל א צווא. א מפות
 יום ומניב ליל. וייפרו בין א יום ובין א ליל. אלה

יִהְיֶה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִהְיֶה
יִהְיֶה הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת.
תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ
בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוֹמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ וְנִשְׁמַח
וְנַעֲלוּז בְּדַבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ
וְחֻקֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ
יְמֵינוּ. וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַתְּבָתְךָ

שרח פי אל ערבי

רב א עסאמר אסמדו. מכאדך אנתא אלה א
מנרב גרוב:

מחפת א דנייא בית ישראל קומך הבית. תורה
ופראייך רסום ושראייע אלנא עלמת.
לדאיך יא א אהנא בנומנא ובקומנא נחכי ברסומך.
ונפרח ונפייך בכלאם תעלום תורתך. ובפראייך
ורסומך לל דהר ולל אבר. לאן הום חייאתנא
וטול עמרנא. ופירוום נתכלם יום וליל. ומחפתך

לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יִהְיֶה אוֹתָב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

צריך להשמיע לאזניו בקיש, ויקרא אותה כטעמים ובכונה, וידקדק
מאד באותיותיה, יתן ריוח בין הדבקים דהיינו כל מלה שסופה
כמו האות הראשונה של המלה שאחריה כגון על לבבך. בכל
לבבכם וכיוצא יכן כל מלה שסופה מ' יהמלה שאחריה מתחילה
בא' יתן ריוח כיניהם שלא תכלע אות אחת מהם, ושמונו עליהם
סימן כזה 0 כרי לדקדק בהם.

שמע ישראל יהוה אחד
יהוה אחד יאהרונה | אהרן:

וא' בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
ואהבת יכיון לקיים מצע אהבת ה' את יהוה יאהרונה

אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך: וחיו הדברים האלה אשר

שרח פי אל ערבי

לא תזול מננא לל אבר. מכאדך אנתא א מחב
א קומהו יסרא:

אסמע יסראל. אלה אהנא. אלה ואחד:
מכאדך אסם גלאת עלמנתהו לל דהר ולל אבר:
ותחב לא א אלאהך. ככל קלבך ובכל נפסך
ובכל אקתדארך: ויכין א כלאם האדא אדי

אֲנֹכִי מְצֻדָּה הַיּוֹם יִפְסִיק מֵעַתָּה עַל־לִבְבְּךָ :
 וְשִׁנְנֶתֶם לְבַבְיָהּ וְדַבַּרְתֶּם בָּהּ בְּשַׁבְּתָהּ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוֹמְךָ :
 וְקִשְׁרֹתֶם לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְמַטְפֵּת
 בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְרַתְבֶתֶם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעֲרֶיךָ :

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
 אֶת יְהוָה יְהוָה ^{יאהדונהי} אֱלֹהֵיכֶם יִבְטֵא הִטֵּב אֶת הַעֵיִן
 וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם :

שרח פי אל ערבי

אנא מוציך א יום עלא קלבך : ותפדרהום לבניך
 ותתכלם פיהום. בגלוסך פי ביתך. ובמשוותך פי א
 טריק. ובנומתך (למן תנאם) ובקומתך : ותעקרהום
 לנישאן עלא ירך. ויכונון לתפלין בין עיונד :
 ותכתבהום עלא דננאת ביתך ובאבוואבך :
 ויכוון אדא סמעא תסמעון לפראייצי אדי אנא
 מוציכום א יום. לתחבון אא א לארהום
 ותעבדוהו בכל קלבכום ובכל נפסכום :

וְנָתַתִּי מִמֶּרְאֵי אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ
 וְאִסְפַּת דְּגַנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְחָרְךָ : וְנָתַתִּי
 עֵשֶׂב בְּשַׁדְךָ לְבַחֲמַתְךָ וְאִכְלֶת וּשְׂבַעְתָּ :
 הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרַתֶם
 וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם :
 וְחָרָה יִפְסִיק מֵעַתָּה אֶף־יְהוָה ^{יאהדונהי} בְּכֶם וְעֲצַר
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה לֹא
 תִתֵּן אֶת־יִבּוֹלָהּ וְאַבְדֶתֶם מְהֵרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה ^{יאהדונהי} נָתַן לָכֶם :

שרח פי אל ערבי

ואעמי מטר ארצכום בווקתהו. מוסבך ומואכר.
 ותלמע טעאמך ושראבך וויתך : ואעמי עשב
 ברייתך לחיוואנדך. ותאכל ותשבע : אחפצו לא
 יכוון יתסאיים קלבכום ותכלפון ותעבדון עבאדה
 אנכבייה ותסנדון לרא : וישתד גיצב אלה
 ביכום וימנע א סמא ולם יכוון מטר. ולא ארץ
 לם תעמי אתמארהא. ותנעדמן סרעון מן עלא
 א ארץ א מליחה אלדי אלה עאמי לכום :

וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם
 וְעַל־נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 יַדְכֶם וְהָיוּ לְמוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם וּלְמוֹדֶתֶם
 אַתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשֹׁכְתֵךְ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֵּךְ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְכֵךְ וּבְקוֹמֵךְ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזְוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֵיךָ:
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יִבְטֵא הֵיטֵב אֶת הָעֵינַן נִשְׁבַּע יְהוָה יְהוָה
 לְאַבְתֵּיכֶם לְרַתֵּת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
 עַל־הָאָרֶץ:

שרח פי אל ערבי

ותווצעון לא בלאמי הארא עלא קלבכום ועלא נפסכום
 ותעקרוהום לנישאן עלא ידכום ויפונון לתפלין בין
 עינכום: ותעלמוהום לבנינכום ליתכלמון פיהום.
 כללוסך פי ביתך. ובמשוורתך פי א מריק. ובנומתך
 ובקומתך: ותפתבוהום עלא דננאת ביתך ובאבוואבך:
 לאגל יויד עמרבום ועמר בנינכום עלא א ארץ אדי
 חלף א לאכהאתכום ליעמי להום. כאייאם א סמא
 עלא א ארץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוָה יֵאָדָהּ יֵאָדָהּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
 וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכַּנֹּף פִּתְלֵל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
 לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹת יְהוָה יְהוָה יֵאָדָהּ יֵאָדָהּ וְעָשִׂיתֶם אֹתָם
 וּלְאַתֵּתוֹרוֹ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים

שרח פי אל ערבי

וקא א לא מוסא קאילין: כלם לא בנין ישראל
 ותקול להום. ועמלון להום כיוט (סא ציצית)
 עלא דייל הדומהום לאנייאהום. ויווצעון עלא כיוט
 א דיל. כיוט מאווי (תכלת): ויציר לפום לציצית.
 ותנצרוהו ותדברון גמיע פראייץ א ותעמלוהום. ולא
 תפלתון (תג'לטו) ורא ראי קלבכום וורא נצר
 עינכום אדי אנתום מאילין וראהום: לאגל
 תדברון: ותעמלון גמיע פראייצי. ותפונון מקדסן

לֹא־אֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה^{יאהוונה} אֱלֹהֵיכֶם
 יכוין לקיים מצות עשה של זכירת יציאת מצרים אֱשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם
 לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה^{יאהוונה} אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.
 וחזור הש"ץ יְהוָה^{יאהוונה} אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.
 וְאִמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ. פִּי הוּא
 יְהוָה^{יאהוונה} אֱלֹהֵינוּ וְאִין זולתו.
 וְאִנְחֵנו יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים.
 הַגֹּאֲלֵנוּ מִלְּפָנָיו מִכַּף כָּל עֲרִיצִים. הָאֵל
 הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל

שרח פי אל ערבי

לאהפום: אנא א אהפום אדי כרגתוכום מן ארץ
 מצר לאכון לפום לאדה. אנא א אהפום: הקיקי.
 א אהפום הקיקי:

ואמאנה כל האדי ותאבת עלינא. אדי הוא א
 אהנא ולום גירהו. ונחנא יסרא קומהו.
 א פאכפנא מן ד צלאסין. א פאכפנא צלאסאנא
 מן כף נמיע א צלאס. א אלאה א מנתקם
 לנא מן מצאיקינא. א יופי מאזרה לנמיע

אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן
 לַמוֹט רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ.
 וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל הַעוֹשֶׂה
 לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
 בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
 מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם
 לְחֵרֹת עוֹלָם. הַמְעַבֵּיר בְּנָיו בֵּין גְּזְרֵי יַם
 סוּף. וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טָבַע. רְאוּ בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ

שרח פי אל ערבי

עדווין נפסנא: א נאעל נפסנא בל חיאתא. ולם נעל לל
 תעטר רגלנא. א מדווסנא עלא דכיד עדוונינא. ורפע
 שאננא עלא נמיע באנצנינא. א לאה א עאמל לנא
 אנתקאם פי פרעון. כראהין וענאייב פי ארץ בנין חם.
 א צארב בחמייתהו נמיע כפור מצר. וכרג לא קומהו
 יסרא מן וצטהום לחריית א אבר. א מעפר בנינהו
 בין שקיין בחר א אחר. ולא לאחקינהום ולא
 עדווניהום בלנימוק גירק. נצרו בנין (יסרא) לא גברוותהו

שָׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמִלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קָבְלוּ
עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שׁוֹרֵה
בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם. מִי־כַמְכָּה
בְּאֵלִים יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָחֲזוּנָהּ} מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ
נִזְרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה־פְלֵא: מִלְכוּתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
^{יֵאָחֲזוּנָהּ} אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְנֵיךָ עַל־הֵם יַחַד כָּלָם
הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָחֲזוּנָהּ} וְיִמְלֹךְ
לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר בִּי־פָדָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָחֲזוּנָהּ}
אֶת־יַעֲקֹב. וּגְאֹלוֹ מִיַּד חֹזֵק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{יֵאָחֲזוּנָהּ} גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

שרח פי אל ערבי

סבחו ושפרו לאסמהו. וצלמנתהו ברצא קבלו עליהם
מוסא ובנין יסראל לך סבחו תסביחה כפרחה עצומה
וקאו נמיעהם. מני מתלך בא קוויין יא א. מני מתלך
גליל פי א קדם. עניב א תמאדיח צאנע ענאויב:
צלמנתך יא א אאהנא נצרו בנינד עלא אבחר. נמיעהום
סווא שפרו וצלמנו וקאו א יתצלמן לל דדר ולל
אבר: ואנקא. לאן פך א אא יעקוב ופכהו מן יד אקווא
מנהו. מבארך אנתא א פאכך יסראל:

הַשְּׂכִיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי
לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפְרוּשׁ
עֲלֵינוּ סִפְרַת שְׁלוֹמְךָ וְתַקְנֵנוּ מִלִּפְנֵי כַעֲצָה
טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ
וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ. וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב. דְּבַר.
חֶרֶב. חוֹלִי. צָרָה. רָעָה. רָעָב. וַיְגוֹן.
וּמִשְׁחִית. וּמִנֶּפֶשׁ. שְׁבוּר וְהִסֵּר הַשָּׁמַן
מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפוֹךְ תִּסְתִּירֵנוּ.
וּשְׁמוֹר צֵאתָנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים

שרח פי אל ערבי

ניימנא יא אבונא לסלאם. וקיימא יא צלטאנא
לחייאת ניידין ולסלאם. ופרש עלינא צלא
סלאמך. ורתבנא יא צלטאנא במשאורה מליחה
מן קדאמך. וסאעדנא סריען לכאטר אסמך. וצלל
ענא. ושיל מן עלינא צרבת עדו. ובא. סך. מרץ.
ציקה. שר. גוע. ופסרה. ומהלך. וטאען. אכסר
ושיל א שיטאן מן קדאמנא ומן וראנא. ובצל דייאך
תכפינא. וחפץ טלוענא ומנינא לחייאת ניידין

וּשְׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: כִּי אֵי שׁוֹמְרֵנוּ
 וּמִצִּילֵנו אֶתָּה מִכָּל דְּבַר רָע וּמִפֶּחַד לַיְלָה.
 כְּרוֹךְ אֶתָּה יְהוָה יִאֲהוּנְהוּ שׁוֹמְרֵ אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן:

ואר' חצי קדיש ומתפללין העמידה (שברך כו. 27) ואחר העמידה
 אר' יהי שם וקדיש תתקבל (ברך סח. 68). ואח"כ אר'

לְשִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא. עֵינַי אֶל הַהָרִים. מֵאֵין יבֹא עֲזָרָי:
 עֲזָרֵי מַעַם יְהוָה יִאֲהוּנְהוּ. עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ:
 אֲלֵי־תָם לְמוֹט רִגְלֶךָ. אֲלֵי־נֶגְם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא־יִנְגֹם
 וְלֹא יִישָׁן. שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה יִאֲהוּנְהוּ שְׁמֶרְךָ.
 יְהוָה יִאֲהוּנְהוּ צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינְךָ: יוֹמָם הַשָּׁמַשׁ

שרח פי אר ערבי

ולסלאם מן א אאן ולא א אכר: לאן אלא מחאפצנא
 ומכלצנא אנתא מן נמוע שיי רדו ומן כופת א ליל.
 מבארך אנתא א מחאפץ אא קומהו יסראל לאאבד אמין:
 תפכיר לל דרנאת. ארפע עויני אא אנבא. מן פין
 תני מסאעדתי: מסאעדתי מן ענד א. צאנע
 סמא וארץ: לם יגעל לל תמייל רגלך. לם ינעם
 מחאפצך: הודא לא ינעם ולא ינאם מחאפץ יסראל: א
 מחאפצך. א צלך עלא יד ימינד: בא נהאר א שמם

לֹא־יִכְפֹּה וְיָרֵם כְּלִילָה: יְהוָה יִאֲהוּנְהוּ יִשְׁמְרֶךָ
 מִכָּל־רָע. יִשְׁמֵר אֶת־נַפְשְׁךָ: יְהוָה יִאֲהוּנְהוּ יִשְׁמֵר
 צְאֲתֶךָ וּבֹאֲךָ. מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם:

ואר' קדיש יהא שלמא וברכו ועלינו לשבח (ברך עא. 71)
 יש נוהגים לומר אחר עלינו לשבח ודוי (ברך ס. 60) ואח"כ אר'
 לְשִׁיר הַמַּעֲלוֹת כְּשׁוֹב יְהוָה יִאֲהוּנְהוּ יִאֲהוּנְהוּ אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן.
 הֵינּוּ כְּחֻלְמִים: אִו יִמְלֵא שְׁחֻק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ
 רָגָה אִו יִאֲמְרוּ בְּגוֹיִם. הַגְּדִיל יְהוָה יִאֲהוּנְהוּ לַעֲשׂוֹת
 עִם־אֱלֹהִים: הַגְּדִיל יְהוָה יִאֲהוּנְהוּ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ. הֵינּוּ
 שְׁמִמִּים: שׁוֹבָה יְהוָה יִאֲהוּנְהוּ אֶת־שְׁבִיתֵנוּ. כְּאֶפְיָקוּם
 בְּנִגְב: הַרְעִים כְּדַמְעָה כְּרָגָה יִקְצְרוּ: הַלּוֹךְ יִלְךְ וְ

שרח פי אר ערבי

לם תאדיך. ולא קמר בא ליל: א יחפצך מן כל
 שר. יחפץ אא נפסך: א יחפץ מלועך ומנדך. מן א
 אאן ולא א אבד:

תפכיר א דרנאת. כתרניע א אא סבי ציון. צרנא
 כחאמין: חניד יתמלא צחך פמנא ולסאננא
 תפכיר. חניד יקולוך בא שעוב. עצם א ליצנע
 מע הדולא: עצם א ליצנע מענא. צרנא פרחאנק:
 רגע יא א אא סבינא. פגרייאן א מאי בא נשף:
 א זארעין בדמעה. בסרור יחצרון: משא ימשי

וְכִכָּה נִשְׂא מְשֹׁד־הַדָּרֵעַ בְּאֵיבָא בְּרַנָּה. נִשְׂא אֶלְמִתָּיו:

מי שנאנס ולא התפלל בצבור כשמתפלל יחיד יאמר קודם ערבית וכן קודם עלינו לשבח במקום ברכו.

אמר רבי עקיבא היה אחת עומדת ברקיע ושמה ישראל וחוקק על מצחה ישראל עומדת באמצע הרקיע ואומרת ברכו את ה' המבורך וכל גדודי מעלה עונים ברוך ה' המבורך לעולם ועד.

שיר השירים

טוב לומר שיר השירים בערב שבת כי הוא ק"ק ויאמר קודם לשם יחוד זה:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה כדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליהודא שם י"ה כו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו כאים לשורר בקול נעים שיר השירים לתקן את שורשה במקום עליון ויהי נועם וכו'.

א שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה: יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דְּרִיד מִיּוֹן: לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֵן תוֹרֵק שְׁמֶךָ עַל־

שרח פי א" ערבי

וויכפי האמל נרייאן א זרע. מגי ילי בסרור האמל חזמאתרו (טא הצארהו):

בֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּד: מִלְּשֹׁנֵי אַחֲרֵיךָ נִרְוָצָה הִבִּיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נִגְיִלָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ נִפְיָרָה דְרִיד מִיּוֹן מִיִּשְׁרָאֵל אֶהְבֹּד: שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כַּאֲהֲלֵי קָדָר כִּירֵעוֹת שְׁלֹמֹה: אֶל־תִּרְאַנִי שְׂאֵנִי שְׁחַחְרֹת שִׁשׁוֹפְתָנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנֵי אֲמִי נִחְרֹו כִּי שְׁמֵנִי נִטְרָה אֶת־הַפְּרָמִים בְּרַמִּי שְׁלִי לֹא נִמְרָתִי: הַגִּידָה לִּי שְׂאֲתִכָּה נִפְשִׁי אִיכָה תִרְעָה אִיכָה תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים שְׁלֹמֹה אֶהְיָה כַּעֲמִיָּה עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיד: אִם־לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים צְאִילָךְ בַּעֲקָבֵי הַצֹּאן וְרַעֲי אֶת־גְּדֹרֵיךָ עַל מִשְׁכְּבֵנוֹת הַדְּלָעִים: לְסַסְתִּי בְּרֻכְבֵּי פָרְעֹה דְמִירְתִּיךָ רַעֲיָתִי: נֶאֱוָו לְחֲתִיךָ בַּתּוֹרִים צְנֹאֲרֶךָ בַּחֲרוּזִים: תוֹרִי זָהָב נַעֲשֶׂה־לָךְ עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף: עַד־שְׁחַמְלֶךָ בְּמִסְבוֹ נִרְדֵּי נִתְנִיחֹו:

צָרוּר הַמָּוֹד דּוּדִי לִי בֵּין שָׂרֵי יְלִינִן׃
 אֲשַׁבֵּל הַכֶּפֶר וְדוּדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גְּדִי׃
 הַנֶּדֶף יִפֶּה רַעֲיָתִי הַנֶּדֶף יִפֶּה עֵינֶיךָ יוֹנִים׃
 הַנֶּדֶף יִפֶּה דוּדִי אֶף נָעִים אֶף עָרְשָׁנוּ רַעֲנָנָה׃
 קָרוֹת בְּתֵינּוּ אֲרוֹזִים רְהִיטָנוּ בְּרוֹתִים׃
 בִּ אֲנִי חֲבַצְלֵת הַשָּׁלוֹן שׁוֹשְׁנֵת הַעֲמָקִים׃
 כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים בֵּן רַעֲיָתִי בֵּין
 חֲבָנּוֹת׃ כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַזָּעַר בֵּן דּוּדִי בֵּין
 חֲבָנִים בְּצִלוֹ חֲמֹדֵי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִיּוֹ מִתּוֹק
 לְחֵפִי׃ הִבִּיאֲנִי אֶל-בֵּית הַיָּיִן וְהִגְלוּ עָלַי
 אֶהְבֶּה׃ סִמְכוּנִי בְּאִשֵּׁישׁוֹת רַפְדוֹנִי
 בְּתַפּוּחִים כִּי-חֹלֶת אֶהְבֶּה אֲנִי׃ שִׁמְאָלוֹ
 תַחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבִקֵנִי׃ הַשִּׁבְעָתִי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ
 בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִסְתַּעֲרוּ וְאִסְתַּעֲרוּ
 אֶת-הָאֶהְבָּה עַד שְׁתַּחֲפֵץ׃ קוֹל דּוּדִי הִנֵּה

זֶה בָּא מְדַלָּג עַל-הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל-
 הַנְּבָעוֹת׃ דוּמָה דוּדִי לְצִבִּי אוֹ לְעַפְר
 הָאֵילִים הִנֵּה-זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ מִשְׁנֵיחַ
 מִן-הַחֲלֹנוֹת מִצִּיץ מִן-חֲרָקִים׃ עֲנֵה דוּדִי
 וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתֵּי וּלְכִי-לָךְ׃
 כִּי הִנֵּה חֲסָתּוֹ עָבַר הַגֶּשֶׁם חֲלָף הַלֶּהָד לוֹ׃
 הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל
 הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצָנוּ׃ הַתְּאֵנָה חֲנֻמָּה
 פָּגִיהַ וְחֲנֻפָּנִים סְמֹדֵר נָתַנוּ רֵיחַ קוֹמִי לָךְ
 רַעֲיָתִי יִפְתֵּי וּלְכִי-לָךְ׃ יוֹנָתִי בַחֲגוּזֵי הַפֶּלַע
 בְּסִתְרֵי הַמְּדֻרָּה הִרְאִינוּ אֶת-מְרָאֶיךָ
 חֲשָׁמִיעֵנִי אֶת-קוֹלְךָ כִּי-קוֹלְךָ עָרַב וּמְרָאֶיךָ
 נֶאֱוָה׃ אֶחָוִי-לָנוּ שְׁעָלִים שְׁעָלִים קַמְנִים
 מְחַבְּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמֹדֵר׃ דוּדִי לִי
 וְאֲנִי לוֹ הַרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים׃ עַד שִׁפּוּחַ
 הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים סָבֵב דְּמַה-לָּךְ דּוּדִי לְצִבִּי

או לעפר האילים על-הרי בחר:
 ג על-משכבי בלילות בקשתי את
 שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו:
 אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים
 וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי
 בקשתי ולא מצאתיו: מצאנו השמרים
 הפכים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם:
 כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את
 שאהבה נפשי אחותי ולא ארפנו עד-
 שהביאתי אל-בית אמי ואל-חדר הורתי:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות
 או באילות השדה אסתערו וואסתעורו
 את-האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה
 מן-המדבר בתימרות עשן מקשרת מל
 ולבונה מפל אבקת רזבל: הנה מטתו
 שושלמה ששים גברים סביב לה מגברי

ישראל: כלם אחוי חרב מלמדי מלחמה
 איש חרבו על-ירכו מפרח בלילות:
 אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי
 הלבנון: עמודיו עשה כסף רפידתו זהב
 מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות
 ירושלם: צאינה וראינה בנות ציון במלך
 שלמה בעמרה שעמרה-לו אמו ביום
 חתנתו וביום שמחת לבו:

ד הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים
 מבעד לצמחך שערך בעדר העזים
 שגדשו מחר גלעד: שניך בעדר הקצובות
 שעלו מן-הרחצה שכלם מתאימות
 ושכלה אין בהם: כחוט השני שפתותיך
 ומדברך נאות כפלה תרמון רקתך מבעד
 לצמחך: כמגדל דויד צוארך בגוי
 לתלפיות ארץ המגן תלוי עליו כל שרפי

הגבורים: שני שדיך בשני עפרים תאומי
 צביה הרעים בשושנים: עד שיפוח היום
 ונסו הצללים אלך לי אהר המור ולא גבעת
 הלבונה: בלך יפה רעיתי ומום אין בך:
 אתי מלבנון בלה אתי מלבנון תבואי
 תשוריו מראש אמנה מראש שניר וחרמון
 ממענות אריות מהררי נמרים: לבבתני
 אחתי בלה לבבתני באחת מעיניך באחד
 ענק מצורניך: מהיפו דרך אחתי בלה
 מהטבו דרך מיון וריח שמניך מכל
 בשמים: נפת תטפנה שפתותיך בלה דבש
 וחרלב תחת לשונך וריח שלמתך בריח
 לבנון: גן אנעול אחתי בלה גן אנעול מעין
 חתום: שלחך פרחם רמונים עם פרי
 מגרים כפרים עם נרדים: גרד וכרפס
 קנה וקמזון עם כל עצי לבונה מר

ואהלות עם כל ראשי בשמים: מעין
 גנים באר מים חיים וגזלים מן לבנון:
 עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני ילדו
 בשמיו ובא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:
 ה באתי לגני אחתי בלה אריתי מזרי
 עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי
 שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו
 ושכרו דודים: אני ישנה ולבי ער קול
 דודי דופק פתחילי אחתי רעיתי יונתי
 תמתי שראשי נמלא טל קוצתי רסיסי
 לילה: פשמתי את פתתי איכבה
 אלכשנה רחצתי את רגלי איכבה אטנפם:
 דודי שלח ידו מן החור ומעי חמו עליו:
 קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור
 ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול:
 פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי

וצאה כדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו
 קראתיו ולא ענני מצאני השמרים
 הסבבים בעיר הפוני פצעוני נשאו את
 רדודי מעלי שמרי החמות: השבעתי
 אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי
 מהתגירו לו שחולת אהבה אני: מה
 דורך מדור היפה בנשים מהדורך מדור
 שפכה השבעתנו: דודי צח ואדום הגול
 מרבכה: ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים
 שחרות בעורב: עיניו בונים על אפיקי
 מים רחצות בחלב ישבות על מלאות:
 לחיו בערוגת הבשם מגדלות מרקחים
 שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ידיו
 גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת
 שן מעלפת ספורים: שוקיו עמודי שיש
 מיסדים על אדניפו מראהו כבבנון בחור

כארזים: חבו ממתקים וכלו מחמדים
 זה דודי וזה רעי בנות ירושלים:
 ו אנה הלך דודך היפה בנשים אנה
 פנה דודך ונבקשנו עמד: דודי ירד
 לגנו לערוגות הבשם רעות בגנים וללקט
 שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה
 בשושנים: יפה את רעיתי בתרצה נאנה
 כירושלים אימה בנגלות: הסבי עינד
 מנגדי שהם הרהיבני שערך בעדר העזים
 שגלשו מן הגלעד: שניך בעדר הרחלים
 שעלו מן הרחצה שפלם מתאימות
 ושפלה אין בהם: כפלח הרמון רקתך
 מבעד לצמרתך: ששים המה מלכות
 ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר: אחת
 היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה
 היא לולדתה ראיה בנות ויאשרוה

מַלְכוֹת וּפִירְנָשִׁים וַיְהִלְלוּהָ: מִיָּוֶזֶת
הַנְּשֻׁקָה כְּמוֹ-שֶׁחַר יָפָה כַּלְבָּנָה בְּרָה
כַּחֲמָה אֵימָה כַּנְּדָלוֹת: אֶל-גִּנַּת אֲגוּז יָרֵדְתִּי
לְרֹאוֹת בָּאֵבִי הַנְּחַל לְרֹאוֹת הַפְּרָחַת הַנֶּפֶן
הַנִּצּוֹ הַרְמָנִים: לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שְׁמַתִּנִּי
מִרְכַּבּוֹת עַמִּי נְדִיב:

ז שׁוֹכֵי שׁוֹבֵי הַשׁוֹלְמִית שׁוֹכֵי שׁוֹבֵי וַנְּחַוְה־
בְּךָ מֵהִתְחַוּוּ בַשׁוֹלְמִית כַּמְחַלֵּת הַמְּחַנְנִים:
מֵהִיָּפוּ פְעֻמֶיךָ בְּנַעֲלִים בְּתֵי-נְדִיב חֲמוּקֵי
יָרְכִיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֶׂה יְדֵי אֶמֶן:
שֶׁרָרְךָ אֶגֶן הַסֶּהַר אֶל-יַחֲסֵר הַמְּזוּג בַּטְּנֶךָ
עֲרַמַת חֲפָיִם סוּגָה בַשׁוֹשְׁנִים: שְׁנֵי שֶׁרָרְךָ
כַּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תִּאֲמָנִי צְבִיחָה: צוֹאֲרָךָ כַּמְגִדֵּל
הַשֶּׁן עֵינֶיךָ בְּרַכּוֹת בַּחֲשָׁבוֹן עַל-שַׁעַר בֵּית-
רַבִּים אֶפְדָּךָ כַּמְגִדֵּל חֲלָבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי
דַמְשֶׁק: רֹאשֶׁךָ עַל-יָדְךָ כַּבְּרָמֶל וְדַלֵּת

רֹאשֶׁךָ כַּאֲרָנְמָן מֶלֶךְ אֶסּוּר בְּרֹהֲטִים: מֵה־
יָפִית וּמֵה־נְעֻמַּת אֶהְבֶּה בַתְּעַנּוּגִים: זֹאת
קוֹמַתְךָ דְּמַתָּה לְתַמָּר וְשֶׁרָרְךָ לְאַשְׁכְּלוֹת:
אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתַמָּר אֶהְוֶה בְּסַנְסַנּוֹ
וַיְהִי-וַיֵּנֶא שֶׁרָרְךָ כַּאֲשְׁכְּלוֹת הַנֶּפֶן וְרִיחַ
אַפְּךָ כַּתְּפוּחִים: וְחַכְךָ כֵּינֵן הַטּוֹב הוֹלֶךְ
לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים הַדּוֹבֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים:
אֲנִי לְדוּדֵי וְעַלִּי תִשׁוּקְתֵנִי: לֵבָה דוּדֵי
נִצָּא הַשֹּׁדֵחַ נִלְיָנָה בַּכְּפָרִים: נִשְׁכִּימָה
לְכַרְמִים נִרְאָה אִם-פְּרָחַת הַנֶּפֶן פִּתַח
הַסְּמֹדֵר הַנִּצּוֹ הַרְמוּנִים שָׁם אֶתֵּן אֶת-
דוּדֵי לְךָ: הַהוּד אִים נִתְנוּ-רִיחַ וְעַל-פִּתְחֵינוּ
כָּל-מְגִדִים חֲדָשִׁים גַּם-יִשְׁנִים דוּדֵי
צִפְנֵתִי לְךָ:

ח מִי יִתְנֶךָ כְּאֶחָ לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי אֶמְצֵאֲךָ
בְּחוּץ אֶשְׁקֶךָ גַּם לֹא-יָבוּז לִי: אֶנְהַגֶּךָ

אֲבִיָאֵךְ אֶל־בֵּית אֹמִי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיַּיִן
 הִרְקַח מֵעֵסִים רַמְנִי: שְׂמֵאלֹךְ תַּחַת רֵאשִׁי
 וַיִּמְיָנוּ תַחֲבַקְנִי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם מֵהִתְעַירוּ וּמֵהִתְעַרְרוּ אֶת־
 הָאֵתְבָה עַד־שֶׁתִּחַפֵּץ: מִי זֹאת עָלָה מִן־
 הַמִּדְבָּר מֵתַרְפֶּקֶת עַל־הַדֶּרֶךְ תַּחַת הַתְּפֹחַ
 עֹזְרֵתֶיךָ שָׁמָּה חִבְּלֶתְךָ אִמְךָ שָׁמָּה חִבְּלָה
 יִלְדֶתְךָ: שִׁימְנִי כַחֲוֹתֶם עַל־לֶבֶךָ כַּחֲוֹתֶם
 עַל־זֵרוּעֶךָ כִּי־עֻזָּה כַּמּוֹת אֶהְבֶּה קִשָּׁה
 כְּשֵׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפִּי אִישׁ
 שִׁלַּחְתִּיהָ: מִיִּם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לִכְבוֹת
 אֶת־הָאֵתְבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ אִם־יִתֵּן
 אִישׁ אֶת־כַּלְהוֹן בֵּיתוֹ בְּאֶהְבֶּה בּוֹ יִבּוֹז
 לוֹ: אָחוֹת לָנוּ קִמְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מֵה־
 נַעֲשֶׂה לְאַחֻתָנוּ בַּיּוֹם שִׁידְבַר־בָּת: אִם־
 חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם־

דִּלְתָהּ הִיא נִצּוֹר עָלֶיהָ לוֹחַ אָרוֹז: אֲנִי חוֹמָה
 וְשָׂדֵי כַּמְגִדְלוֹת אִזּוּ הֵייתִי בְּעֵינָיו כַּמוֹצֵאת
 שָׁלוֹם: כִּרְסֵם הִיָּה לְשִׁלְמָה כִּבְעַל הַמּוֹן נִתֵּן
 אֶת־הַכֶּרֶם לְנֹטְרִים אִישׁ יִבֵּא בַּכְּרִיז אֶלְךָ
 כֶּסֶף: כִּרְמִי שָׂדֵי לְפָנַי הָאֶלְךָ לְךָ שִׁלְמָה
 וּמֵאֲתָיִם לְנֹטְרִים אֶת־כְּרִיזוֹ: הַיּוֹשֶׁבֶת
 בְּגַנִּים חֲבָרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׂמִיעֵנִי:
 בָּרַח | יוֹדֵי וְדַמְהֵלְךָ לְצִבִּי אִזּוּ לְעַפְר
 הָאֵילִים עַל הַרֵי בְּשָׁמַיִם: הַיּוֹשֶׁבֶת כַּגַּנִּים וְכוּ'
 לאחר שיר השירים יאמר:

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי
 אבותי שכזכות שיר השירים אשר קריתיו ולמדתי
 שהוא קודש קדשים, בזכות פסוקיו, ובזכות תבותיו,
 ובזכות אותיותיו, ובזכות נקודותיו, ובזכות טעמיו וצדופיו
 ורמוזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים הנוצאים
 ממנו, שתהא שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת
 האזנה, ונקראך ותעננו נעתיר לך והעתר לנו, ויהיה עולה
 לפניך קריאת ולמוד שיר השירים כאלו השגנו כל הסודות
 הנפלאות והנוראות אשר הם התומים וסתומים בו בכל
 תנאיו, ונזכה למקום שהנפשות הרוחות והנשמות נחצבות
 משם וכאילו עשינו כל מה שמומל עלינו להשיג בין בגלגול

זה בין בגלגולים אחרים, ולהיות מן העולמים והזוכים לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים, ומלא כל משאלות לבנו לטובה ותהיה עם לבבנו ואמרו פיננו בעת מחשבותינו, ועם ידינו בעת מעבדינו, ותשלח ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשה ידינו, ומעפר עניינו חקימנו ומאשפות דלותנו תרוממנו, ותשיב שכינתך לעיר קדשך כטהרה כימינו אמן:

קבלת שבת

ערב שבת מתפללים מנחה כמו בחול ואין נוספים ע"פ ואח"כ או
לכו בבגנה לני. נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה.
בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי. ומלך גדול על-
כל-אלהים: אשר בידו מחקרי-ארץ. ותועפות הרים לו:
אשר-לו הים והוא עשהו. ויבשת יבטיק נדיו יצרו: באו
נשתתהו ונכרעה. נברכה לפני יי עשנו: כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו. היום אם-בקלו משמעו:
אל תקשו לבבכם במריבה. כיום מסה במדבר: אשר נסונו
אבותיכם. בחנוני גם-ראו מעלי: ארבעים שנה | אקוט
בדור ואמר עם תעי לבב הם. והם לא-ידעו דרכי: אשר-
נשבעתי באפי. אם-יבאון אל-מנוחתי:
שירו לני שיר חדש. שירו לני כל-הארץ: שירו לני
ברכו שמו. בשרו מיום-ליום ישועתו: ספרו בגוים

כבודו. בכל-העמים וכל-אותיו: כי גדול יי ומהלל מאד.
נורא הוא על-כל-אלהים: כי | כל-אלהי העמים אלילימ.
ויי שמים עשה: הוד-והדר לפניו. עז ותפארת במקדשו:
הבו לני משפחות עמים. הבו לני כבוד ועז: הבו לני כבוד
שמו. שאו מנחה ובאו לתצרותיו: השתחוו לני בחברת-
קדש. חילו מפניו כל-הארץ: אמרו בגוים | יי מלך אף-
תכון תבל בל-תמוט. ידיו עמים במישרים: ישמחו השמים
ותגל הארץ. ירעם הים ומלאו: יעלו שדי וכל-אשר-בו.
או יבגנו כל-עצי-הער: לפני יי | כי בא פי בא לשפט
הארץ: שפט תבל בצדק. ועמים באמונתו:
יי מלך תגל הארץ. ישמחו אים רבים: ענו וערפל סביביו.
צדק ומשפט מכוון כסאו: אש לפניו תלך. ותלהט סביב
צדקו: האירו ברקיו תבל. ראתה ותחל הארץ: הרים
כדונג נמסו מלפני יי מלפני אדון כל-הארץ: הגידו
השמים צדקו. וראו כל-העמים כבודו: יבשו | כל-עברי
ססל המתהללים באלילים. השתחוו-לו כל-אלהים: שמעה
ותשמח | ציון ותגלגלה בגנות יהודה. למען משפט יי:
כי-אתה | יי עליון על-כל-הארץ. מאד בעלית על-כל-
אלהים: אהבי יי שנאו רע שמר נפשות חסידיו. מיד
רשעים יצילם: אור זרע לצדיק. וילשרי לב שמחה:
שמחו צדיקים ביני. והודו לגבר קדשו:

מזמור שירו ליי ושיר חדש כִּי־נִפְלְאוֹת עֲשֵׂה. הוֹשִׁיעָה־
לוֹ מִיַּגוֹן וּזְרוּעַ קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ. לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם גָּלַה צְדָקָתוֹ: זִכֵּר חֲסֵדוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְבַיִת יִשְׂרָאֵל רָאוּ
כֹּל אֶפְסֵי אָרֶץ. אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הִרְיָעוּ לַיְי כָּל הָאָרֶץ פָּצְחוּ
וְרִנְנוּ וַיִּמְרוּ: וַיִּמְרוּ לַיְי בְּכַנּוֹר. בְּכַנּוֹר וְקוֹל זְמֶרָה: בְּתַצְצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר. הִרְיָעוּ לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ: יְרַעַם הַיָּם וּמַלְאָאוֹ.
תִּבְלַל וַיִּשְׂבֵי בָהּ: נִהְרֹת וּמַחֲאוֹ־כַף. יַחַד הָרִים יִכַּנְנוּ: לִפְנֵי־
יְי כִּי־בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט תִּבְלַל בְּצַדֶק. וְעַמִּים בְּמִישְׁרָיִם:

ויש נוהגים להתחיל מכאן

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן מֶלֶךְ יִרְגֵזוּ עַמִּים. יוֹשֵׁב
בְּרוֹבוֹיִם תִּנּוּט הָאָרֶץ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִתְחַנֵּן בְּצִיּוֹן גְּדוֹל. וְרָם הוּא עַל־כָּל־הַעַמִּים:
יִזְרוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנִזְרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעֵז
מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֶהָב אֶתָּה כּוֹנֵנַת מִיִּשְׂרָאֵל.

שרח פי אל ערבי

א יתצלמן וירנפון אקוואם (כהרוב נוג ומנוג). מן קדאם
א נאם עלא א ברובים (פי קודש הקודשים) תמיל
א ארץ: א פי ציון עצים. ועלוי הוא עלא גמיע א
אקוואם: ישפרון אסמך אדוי עצים וענוב. מוקדם
הוא: וקוודה צלטאן שרע יחב. אנתא רתבת עדלה.

מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בִיעֻקֵּב אֶתָּה עֲשִׂיתָ:
רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְתָרַם
רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: מִשָּׂה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו
וְשִׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ. קִרְאִים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִתְחַנֵּן וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבַר אֲלֵיהֶם.
שִׁמְרוּ עֲדוּתֵי וְחַק נִתְּן לָמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן
אֱלֹהֵינוּ אֶתָּה עֲנִיתֶם אֵל נִשְׂא תִיּוֹת לָהֶם.
וְנִקַּם עַל־עֲלִילוֹתֶם: רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לָהֶר קְדוֹשׁוֹ. כִּי־קְדוֹשׁ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן אֱלֹהֵינוּ:

שרח פי אל ערבי

שרע ואחסאן פי יעקוב אנתא עמלת: פכרו א לאהנא
ואסגרו לבית מקדסהו. מוקדם הוא: מוסא ואחרון
בין א כוהנים מאהו. ושמואל בין א מנאדין אסמהו.
מנאדין אא א והוא ינאווכהום: בעמוד א גיים יתכלם
איהום. חפצו שהאיידהו ורסם עמה להום: א לאהנא
אנתא נאווכתהום. אאה ניאפר כנת להום. ומנתקם
עלא אעמלאהום: פכרו א לאהנא ואסגרו לנבל
קדסהו. לאן מוקדם א לאהנא:

מזמור לתודה. הריעו ליהוה אלהינו כלהארץ:
 עבדו את יהוה אלהינו יאהדונו בשמחה. באו
 לפניו ברגל: דש כיריהוה אלהינו יאהדונו הוא אלהים
 הוא עשנו ולו אנחנו. עמו וצאן מרעותו: באו שערו
 בתודה חצרותיו בתהלה. הודו לו ברכו שמו: בריטוב
 יהוה אלהינו יאהדונו לעולם חסדו. ועד עד ודר אמנתו:

אין אומרים במה מדליקין בעיש שחל בו יוש או ערב יוש.
 ולא בחוהימ, ולא בעיש חנוכה או ערב חנוכה, ולא בבית האכל.
 במקוה מדליקין ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא
 בקלש ולא בחוסין ולא בקלד. ולא בפתילת האידן

שרח פי אל ערבי

תמגיד עלא קרבאן תודה. אתקעו לא נמיע לא ארץ:
 אעבדו לא כפרת. תעלו קדאמהו בתסביח:
 אערפו אדי א הוא אאה. הוא צנענא ולחו נחנא.
 קומהו ונינס מרעתהו: תעלו למקדסהו בקרבאן תודה
 ובתמידת. אשפרו להו בארפו אסמהו: אן גיד א
 לל אבד פצלהו. ולא גיל וגיל אמאנתהו:

באיש ישעלון (יעני פי איי שכל דהן אוו פתל ישעלון גר שבת)
 ובאיש לים ישעלון. לים ישעלון לא
 בארו. ולא בפתאן לים מנפוש. ולא בקשור
 דוד א הריר. ולא בפתילת סגר א ערבה.

ולא בפתילת המדבר. ולא בירוקה שעל פני המים.
 לא בנפת ולא בשעיה. ולא בשמן קוק. ולא בשמן
 שרפה. ולא באליה. ולא בחלב. נחום המדי אומר
 מדליקין בחלב מבשל. וחכמים אומרים אחד מבשל
 ואחד שאינו מבשל אין מדליקין בו: אין מדליקין
 בשמן שרפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר אין
 מדליקין בעטרון מפני כבוד השבת. וחכמים מתירים
 בכל השמנים. בשמן שמשמן בשמן אגוזים בשמן
 צנונות. בשמן דגים. בשמן פקועות. בעטרון ובנפט.

שרח פי אל ערבי

ולא בפתילת אווראק א עשב. ולא בעשב א ימלע פי
 א ספינה אדי עלא א מאי. לא בנפת. ולא בשמעה
 מדוובה. ולא בדהן א כרווע. ולא בדהן (סא תרומה
 טמאה) אדי לאזם ינחרק. ולא בלייה. ולא בשחם.
 נחום המדי יקול ישעלון בשחם מטבוד. וא חכמים
 יקולון בין מטבוד ובין ליסהו מטבוד לים ישעלון
 פיהו: לים ישעלון ביום א עיד דהן אדי לאזם
 ינחרק. רבי ישמעאל יקול לים ישעלון בקטראן לאגל
 אחתראם א סבת. וחכמים מחללין בנמיע א דהונאת.
 בדהן א סמסם בדהן א גוז. בדהן בור א פגל.
 בדהן א סמד. בדהן קרעת א בר. בקטראן ובנפט.

רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן וית בלבד:
 כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא בשמן. וכל
 היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אהלים אלא
 בשמן. פתילת הנגד שקפלה ולא הכתבה. רבי
 אילעור אומר טמאה היא ואין מדליקין בה. רבי
 עקיבא אומר טהורה היא ומדליקין בה: לא יקוב
 אדם שפופרת של ביצה ומלאנה שמן ויתננה על פי
 הנר בשביל שתהא מנמפת ואפילו היא של חרס ורבי
 יהודה מתיר. אכל אם חברה היוצר מתחלה מתר
 מפני שהוא כלי אחד: לא ימלא אדם קערה שמן

שרח פי אל ערבי

רבי טרפון יקול לים ישעלון אלא בדהן א וית פקט:
 נמיע א יטלע מן א סגרה לים ישעלון מנהו מא
 ערא א פתאן. ונמיע א יטלע מן א סגרה מא יתננס
 כננאסת א כיום אלא א פתאן. פתילת א הדום אדי
 טוואהא ולם שעוטהא. רבי איעור יקול ננסה הייא
 ולים ישעלון פיהא. רבי עקיבא יקול נציפה הייא
 וישעלון פיהא: לא ינקב א אנסאן קשר מא ביצה
 ויימליהא דהן ויווצעהא עלא פם א סרינ לאגל תנקט
 ולוו הייא מא גינף. ורבי יהודה מחלל. לאכנ ארא
 לפקהא א פוואו מן א אוול חלא. מן סכב אדי
 הווא פרר בילי: לא ימלי א אנסאן מאעון דהן
 (ח)

ויתננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל
 שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר: המכבה את הנר
 מפני שהוא מתירא מפני גוים. מפני לסמים. מפני
 ריח רעה. מפני החולה שישין פטור. פחם על הנר
 פחם על השמן. פחם על הפתילה חייב ורבי יוסי
 פוטר בכלן חוץ מן הפתילה. מפני שהוא עושה פחם:
 על שלש עבירות נשים מתות בשעת לידתן על
 שאינן והירות פגרה ובחלה ובהרלקת הנר: שלשה
 דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערכ שבת עם

שרח פי אל ערבי

ויווצעהו כננב א סרינ ויוצע ראם א פתילה כווצמהו
 לאגל תכון תסתקי. ורבי יהודה מחלל: א ישפי א
 סרינ מן סכב אדי הווא מתכווף מן סכב אגויים. מן סכב
 חראמייה. מסלחין. מן סכב רוח רעה. מן סכב א
 מריץ (אל מדויף) לאגל ינאם. גייר מדנב. א ישפק עלא
 א סרינ (לא תנסר) א ישפק עלא א פתילה. מנרם. ורבי
 יוסי יפטר בנמיעהוים מן גייר א פתילה מן סכב אדי
 הווא מסווידיא פחם: עלא תלאתת עבירות א נסא
 ימותן כסאעת וליתתוים. עלא אדי ליסוים מתקיידין
 בא נדה. וכא חלה. וכשעל א סרינ: תלאתת אשייאה
 לאום א אנסאן יקול כווצט ביתו ערפת שבת קריב

חשכה. עשרתן. ערבתי. הדליקו את הנר. ספק חשכה.
 ספק אינה חשכה. אין מעשרין את הנדאי ואין מטבילין
 את הכלים ואין מדליקין את הנרות. אבל מעשרין
 את הדמאי ומעריבין וטומנין את החמין:

אמר רבי אלעזר. אמר רבי חנינא תלמידי חכמים
 מרבים שלום בעולם. שאמר וכל בגדי למודי
 יהואדניא יאהרונה ורב שלום בגדי. אל תקרי בגדי
 אלא בגדי: יהי שלום בתילך שלנה בארמנותך: למען
 אחי ורעי אדברה לך שלום קד: למען בית יהואדניא

שרח פי אל ערבי

לכין א גירוב. מלעתום מעשר. סויותום ערוב. אשעלו
 א סריג. ספק צלאם. ספק ליסהא צלאם. לים ישלעון
 מעשר מן א מואבד. ולים ישבלון א מוואעין. ולים
 ישעלון א סרג. לאכין ישלעון מעשר מן א ספק. וייסון
 ערוב. ויגללון א חמין (תבית):

קא רבי לעזר קא רבי חנינא. תלמידי חכמים
 מבתרין סלאם בא דנייא. כמא אנקא וגמיע
 בנינד מתעלמין א וכתיר סלאם בנינד. לא תקרא
 בנינד אלא מעמרנינד: יבון סלאם בסורדך (ויושלים).
 ראהה בקצורדך: לכאמר אכוואני ויאצחאבי.
 אתפלם א זאן סלאם פיבי: לכאמר בית א

יאהרונה אלהינו אבקשה טוב לך: וראה בניס לבגדי
 שלום על ישראל: שלום רב לאינהבי תורתך ואין
 למו מכשול: יהואדניא יאהרונה עזו לעמו יתן. יהואדניא
 יאהרונה יברך את עמו בשלום:

אומרים חצי קדיש ואח"כ אר

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי
 תלמידיהון. דעסקין פאורייתא קדישתא. די באתרא
 הדון ודי בקל אחר ואתרי. יהא לנא ולדון ולבון
 חנא וחסדא ורחמי. מן קדם מאריה שמיא וארעא
 ואמרו אמן: אמן

שרח פי אל ערבי

לאהנא. אמלב כיר לפי: ונצר בנין לבנינד. סלאם
 עלא יסרא: סלאם בתיר למחבין תורתך ולים להום
 מעתרה: אלה קווה לקומהו יעמי. אלה יבארך אא
 קומהו בא סלאם:

עלא יסרא ועלא א חכמים ועלא תלאמידהום. ועלא
 נמיע תלאמיד תלאמידהום. אדי משתגלין פי
 א תורה א מקדסה. אדי כהל מפאן ואדי בנמיע מכאן
 ומכאן. יבון לנא ולהום ולכום חק ופצל ושפקה
 מן קדאם רב א סמא ולא ארץ וקולו אמן:

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא. תִּיִם וְשַׁבְעָ וְיִשׁוּעָה
 וְנִחְמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה
 וְרִיחַ וְהַצְלָה. לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: אֲמֵן.
 עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: אֲמֵן
 מְזִמּוֹר לְדוֹד הָבו לִיהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי בְּנֵי
 אֱלֹהִים. הָבו לִיהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי כְּבוֹד
 וְעֹז: הָבו לִיהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי כְּבוֹד שְׁמוֹ.
 הַשְׁתַּחֲוּוּ לִיהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי בְּהַדְרַת־קִדְשׁ:
 קוֹל יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי עַל־הַמַּיִם אֵל־הַכְּבוֹד
 הַרְעִים. יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל
 יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי בַּפֶּתַח. קוֹל יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי

שרח פי אל ערבי

(שרח יהא שלמא פי דף סט. 69)

תַּמְנִיד לְדוֹד. אַעֲמֵנוּ לְאַלְהֵי יָא בְּנֵי אֵל קוֹוִינִי
 (בְּנֵי אֵל אֲבוֹת), אַעֲמֵנוּ לֹא וְאַנְבּ וּמְגִד: אַעֲמֵנוּ
 לֹא וְאַנְבּ אַסְמְהוֹ. אַסְגְּרוּ לֹא בַּפֶּכֶר אֵל קַדְשׁ:
 צוֹט אֵל עֵלָא אֵל מַאי. אֵלָה אֵל וְאַנְבּ גְּרַגְס. אֵל עֵלָא
 מַאי אֵל כְּתִירִין: צוֹט אֵלָה בַּל קוּוּה. צוֹט אֵלָה

בְּהַדְרַת: קוֹל יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי שְׁבַר אַרְזִים.
 וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן:
 וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשָׁרִיזֵן כְּמוֹ כֶּךָ
 רֵאמִים: קוֹל־יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי חֲצַב לְהַבּוֹת
 אֵשׁ: קוֹל יוֹהוָו אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי יַחִיל מְדַבֵּר.
 יַחִיל יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי מְדַבֵּר קִדְשׁ: קוֹל
 יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי | יַחֲזִיר אֵילֹת וַיַּחֲשֶׁשׁ
 יַעֲרוֹת וּבְהִיכְלוֹ. כֵּלֹ אֲמַר כְּבוֹד: יְהוָה אֲדֹנָי
 יֵאֱהוֹנָהי לְמַבּוֹל יִשָּׁב. וַיִּשָּׁב יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי
 מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה אֲדֹנָי יֵאֱהוֹנָהי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן.

שרח פי אל ערבי

בַּפֶּכֶר: צוֹט אֵל מַכְפֵּר אַרוּ. וַיַּכְפֵּר אֵל אֵל אַרוּ אֵל
 לְבִנְיָן: וְרַקְצָהוּם מִתַּל אֵל עֵגֶל. לְבָנוֹן וְשָׁרִיזֵן מִתַּל
 אֲבָן רֵאמִים: צוֹט אֵל יַחַת לְהַכְּבֹּת נֹאֵר: צוֹט אֵל יִרְנָה
 אֵל בַּר. יִרְנָה אֵל בַּר קִדְשׁ (סִינַי): צוֹט אֵל יִרְנָה נִיּוֹלָאן
 (יַעֲנֵי אֵל מִמַּלְאָךְ). וַיִּיבֶשֶׁשׁ אַזּוּוֹאֵר. וְפִי אֵל הִיכַל מֵאֵתוֹ
 גְּמִיעָהוּם יְקוֹלוֹן וְאַנְבּ: אֵל לַל מוֹפְאֵן גִּלְס. וַיִּיקְעַד
 אֵלָה צַלְמָאן לַל אֲבַד: אֵלָה קוּוּה לְקוּמְהוּ יַעֲמֵי.

יהוה אלהינו יאחדנוהו | יברך את עמו בשלום:

פיוט נאה לר' שלמה הלוי אלקבץ ז"ל ושמו חתום בראשו.
יעמוד באימה וביראה לקבל תוספת קדושה שבת ויחזיר פניו לצד מערב
ויסגור עיניו ויאמר

לכה דודי לקראת פלה. פני שבת נקבלת:

שמור וזכור בדבור אחד. השמיענו אל

המיוחד. יהוה אלהינו יאחדנוהו | אחד ושמו אחד.

לשם ולתפארת ולתהלה: ככה

לקראת שבת לבו ונגלה. פי היא מקור

הברכה. מראש מקדם נסוכה. סוף

מעשה במחשבה תחלה: ככה

שרח פי אל ערבי

א יבארך לא קומהו כל סלאם:

אמשי יא חביבי למקאבלת פלה. וגה א סבת נקאבל:

חפץ ודבר בפלאם ואחד. סמענא אאה א מוחד. א

ואחד ואסמהו ואחד לאסם ולאפתכאר ולתמדיח:

למקאבלת א סבת אמשו ונרות. לאן היא מנבע

א ברפה. מן א אוול מן קדים מחכמה
(מוקדסה). אאזר אל עמל באפתכאר אוול:

מקדש מלך עיר מלוכה. קומי צאי מתוך

התפכה. רב לך שבת בעמק תבכא.

והוא יחמול עליך חמלה: ככה

התנערי מעפר קומי. לבשי בגדי תפארתך

עמי. על יד בן ישי בית הלחמי. קרבה

אל נפשי גאלה: ככה

התעוררי. התעוררי. פי בא אורך קומי

אורי. עורי. עורי שיר דברי. כבוד

יהוה אלהינו יאחדנוהו | עליך נגלה: ככה

שרח פי אל ערבי

יא מקדם א צלמאן בלד א צלמנה. קומי אכרני מן

וצט א כראב. כפאיהו לפי תגלסין בעמק א בכא.
והוא ישפק עליפי שפקה:

אתנפצי מן א תראב קומי. אבסי הדום אפתכארך

קומי. עלא יד אבן ישי בית א לחמי. תקרב

אלא נפסי פכא:

אנתבהי אנתבהו. לאן גא צוואתך קומי צווי.

אנתבהו אנתבהו תפכיר תכלמי. ואנב א
עליפי תגלה:

לא תבושי ולא תבלמי. מה תשתוחחי
ומה תתמי. בך יחסו עניי עמי. ונבנתה
עיר על תלה: ^{לכה}

והיו למשסה שוסיה. ורחקו כל מבלעיה.
ישיש עליך יהוד. כמשוש חתן על פלה:
ימין ושמאל תפרוצי. ואת יהודה ^{יאהדונה}
תעריצי. על יד איש בן פרצי. ונשמחה
ונגילה: ^{לכה}

באי בשלום עטרת בעלה. גם בשמחה

שרח פי אל ערבי

לא תסתחין ולא תכלוק. אש תנחנין ואש תצנין. כיכי
יסתצלקן פקרא קומי. ותנבני בלד עלא תלהא:
ויסירון לל תסליב מסלביפי. ותבעדו נמע
האבינד. יפרח עליפי אלאהך. כסרור
חתן עלא א פלה:

ימין ושמאל תנמין. ולא א תפכרין. עלא יד רגא
אבן פרצי (דויד). ונפרח ונסתר:

תעאי כסלאם תאג ווגרא. חתא כפרח

ברנה ובצלה. תוך אמוני עם
סגלה: (בקול) באי פלה ^{מימין} באי פלה ^{משמאל}
תוך אמוני עם סגלה:

כשיאמר באי פלה פיג יכוין לקבל תוספת הנפש ויאמר אותה בלחש.
באי פלה מן האמצע שבת מלפתא:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות
ליהוה ^{יאהדונה}. ולומר לשמך
עליון: להגיד בפקר חסדך. ואמונתך
בפילות: עלי עשור ועלי נבל. עלי הגיון
בכנור: כי שמחתני יהוה ^{יאהדונה} בפעלך.

שרח פי אל ערבי

כסרור ובפיפיה. וצט א אמינן קום א כונה (יסרא):
תעאי פלה. תעאי פלה. וצט א אמינן קום א כונה:
תעאי פלה יא סבת יא עלמאנה:

תמגיד תפכיר ליום א סבת: גייד לנשכר לא.
ולנמד לאסמך א עאלי: לנכבר בא
צבה פאלך. ואמאנתך בא ליילי: עלא עאשר
(עוד מאל עשר נייט) ועלא שנכורה. עלא חפי נאל
עוד: לזן פרחתני יא אלה נאפעאלך.

במעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך
 יהוה אלהי אהרונה מאד עמקו מחשבתך:
 איש בער לא ידע. וכסיל לא יבין את-
 זאת: בפרח רשעים פמו עשב ויציצו כל-
 פעלי און. להשמדם עדי עד: ואתה מרום
 לעלם יהוה אלהי אהרונה: כי הגה איביך
 יהוה אלהי אהרונה כיהנה איביך יאבדו.
 ותפרדו כל פעלי און: ותרם בראים קרני.
 בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי

שרח פי אל ערבי

בצנאייע ידיך אסתר: אש כתר עצמו צנאייעך יא
 א. נהן עמקו אפכארך: רנא מנגון לם יערף. ומנהול
 לם יפהם האדחי: כתפרך א צלאם מתל א עשב.
 וורדו גמיע א פאעלין עוונ. לאגל יהפיהום לא א אבד:
 ואנתא עלי. לל אבד יא א: לאן הודא עדוינדך יא
 אלה. לאן הודא עדוינדך ינעדמון. יפתרקון גמיע
 א פאעלין עוונ: ויירתפע כל ראם שאני.
 תעמכ כרה רייאן: ותתפכר עיוני בנאצריני.

בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק
 פתמר יפרח. פארו בלבנון ישנה: שתולים
 בבית יהוה אלהי אהרונה. בחצרות אר הינו
 יפרוהו: עוד ינובון בשיבה. דשנים
 ורעננים יהיו: לתמיד פיישר יהוה אלהי אהרונה.
 צורי ולא עולתה בו:

יהוה אלהי אהרונה מלך גאות לבש לבש
 יהוה אלהי אהרונה עז התאזר. אף תבון
 תבל בל תמוז: נכון כסאך מאז. מעולם
 ארתה: נשאו נהרות יהוה אלהי אהרונה נשאו
 נהרות קולם. ישאו נהרות דכים: מקלות

שרח פי אל ערבי

בווקת א יקומון עליי רדיין. תסמע אדאני: צדיק
 פא תמר יוודד. בל ארו בל לבנאן יבתר: משתולין
 פי בית א. באחזאש לאהנא יוורדון: בעד ינבתון
 בשיבה. סמאן ורייאנין יצירון: לייכברון אדי עדל
 א. קוותי ולם פיהו עוונ:

(שרח ה' מלך גאות לבש פי דף ע 70)

מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם. אֲדִיר בְּמָרוֹם
יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ: עֲדֹתֶיךָ וְנִצְּמָנֵנוּ מֵאֵד לְבִיתֶךָ
נִצְּמָנֵנוּ קִדְשׁ. יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ: לְאָרֶץ יְמִים:

בר"ח אומרים קודם ערבית ברכי נפשי (לעיל דף ע"ה, 75)

ערבית של שבת

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהוונה) בדחילו
ורחימו (יאהויהה) ורחימו ורחילו (יאהויהה) ליחרא
שם י"ה כו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל,
הנה אנחנו באים להתפלל תפלת ערבית של שבת קדש
שתקן יעקב אע"ה עם כל המצות הכלולות בה לתקן את
שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות
רצון בוראינו ויהי נועם זכו.

יְמַלֵּךְ יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּהָ: יוֹמָם יָצְנָה יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ חֲסִדוֹ
וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי. תְּפִלָּה לְאֵל הַיּוֹם: כָּל הַיְקֻשְׁמָה

שרח פי אל ערבי

יתצלטן א לל אכד אאהך ציון לניל וניל. אמדחו
א: בא נדאר יוצי א פצלהו. ובא ליל
תפכיר מעני. צלא ללאה חייאתי: נמיע א נשמה

תְּהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּהָ: וְיִבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמֶם
עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה:

יעמוד באמירת הקדיש וכשעונה ברוך ה' המבורך יכוין לקבל
תוספת הרוח.

ואו' חצי קדיש ואח"כ א ברכו את יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ הַמְּבַרֵךְ
ועונין הקהל ברוך יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ הַמְּבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְּנֵנוּ יְהוָה יִתְּנֵנוּ מִן
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מְעַרֵב עַרְבִים
בְּחֻכְמָה. פּוֹתַח שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה. מְשַׁנֶּה
עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת
הַפּוֹכְבִּים. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ.
בוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ
וְרוֹשֵׁף מִפְּנֵי אוֹר. הַמְּעַבִּיר יוֹם וּמְבִיא
לַיְלָה. וּמְבַדֵּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה. יְהוָה יִתְּנֵנוּ

שרח פי אל ערבי

תמדה א. אמדחו א: ויבארפון אסם ואנכך. ומתעלי
עלא נמיע ברבה ותמדיח:
(שיי אלדי אנשרח פי ערבית מאל חול, למ קאעדין נשרחו הון)

צבאות שמו. ברוך אתה יהוה אלהינו
יהודוני המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת.
תורה ומצות חקים ומשפטים
אותנו למדת. על כן יהוה אלהינו
בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח
ונעלוז בדברי תלמוד תורתך ומצותך
וחקותיך לעולם ועד. כי הם חיינו ואורך
ימינו. ובהם נהנה יומם ולילה. ואהבתך
לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה
יהוה אלהינו אוהב את עמו ישראל:

שמע ישראל יהוה אחד יהוה אחד
יהוה אחד | אהך:

ואו' בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
ואהבת יכוין לקיים מצע אהבת ה' את יהוה אלהינו יהודוני
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך

ובכל מאריך: והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוה היום יפסיק מעט על לבבך:
ושנתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וקשרתם לאות עלייך והיו למטפת
בין עיניך: וכתבתם על-מזוזות ביתך
ובשעריך:

והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבך

את יהוה אלהינו אלהיכם יבטא את העין
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:
ונתתי מטר-ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותירשך ויצחקך: ונתתי
עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת:
השמרו לכם פני-יפתה לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם:

וְחָרָה יִפְסִיק מֵעַט אַף־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָנוּ בְּכֶם וְעַצֵּר
 אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא
 תִּתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבֹתֵיכֶם מִהֲרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטְּבִיחָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָנוּ נָתַן לְכֶם:
 וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לְבַבְכֶם
 וְעַל־נַפְשֵׁיכֶם וְקִשְׁרֵתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם
 אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֹיךָ:
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר יִבְטֵא הִיטֵב אֶת הַעֵינַיִן נִשְׁבַּע יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָנוּ
 לְאַבְתֵּיכֶם לְתֵת לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם
 עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָנוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם

וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־פְּנֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַפְּנֵף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
 לְכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָנוּ וְעָשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
 לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָנוּ אֱלֹהֵיכֶם
 כַּוִּיִן לְקִיּוֹם מִצְוֹת עֹשֶׂה שֶׁל זְכוּרַת יְצִיאַת מִצְרַיִם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיוֹת לְכֶם
 לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָנוּ אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.
 וְחֹזֵר הַשִּׁיץ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָנוּ אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

וְאַמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקִיּוֹם עֲלֵינוּ. כִּי הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוָנוּ יֵאָדְוָנוּ וְאִין זֹלָתוֹ.
 וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים.
 הַגּוֹאֲלֵנוּ מִלְּכָנוּ מִכַּף כָּל עָרִיצִים. הָאֵל

הנפּרע לנו מצרינו. המּשלים גמול לכל
 אויבי נפּשנו: השם נפּשנו בחיים ולא
 נתן למוט רגלנו. המדריקנו על במות
 אויבינו. ויָרם קרננו על כל שונאינו.
 האל העושה לנו נקמה בפרעה. באותות
 ובמופּתים באדמת בני חם. המכה
 בעברתו כל בכורי מצרים. ויוציא את
 עמו ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר
 בננו בין גזרי ים סוף. ואת רודפיהם ואת
 שונאייהם בתהומות טבע. ראו בנים את
 גבורתו שבחו והודו לשמו. ומלכותו
 ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל
 לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם.
 מיכמכה באלים יהוה ^{יהוה} ^{יהוה} מי כמכה
 נאדר בקדש. נורא תהלת עשה פלא:
 מלכותך יהוה ^{יהוה} ^{יהוה} אלהינו ראו בנך

עליהם יחד כלם הודו והמליכו ואמרו
 יהוה ^{יהוה} ^{יהוה} ימלך לעלם ועד: ונאמר
 כיפדה יהוה ^{יהוה} ^{יהוה} את יעקב. וגאלו
 מיד חזק ממנו: ברוך אתה יהוה ^{יהוה} ^{יהוה}
 גאל ישראל:

השפיכנו אבינו לשלום והעמידנו מלפנו
 לחיים טובים ולשלום. ופרוש
 עלינו סבת שלומך ותקננו מלכנו בעצה
 טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך
 והגן בעדנו. ופרוש כשיאמר ופרוש יכוין לקבל תוספת
 הגשמה עלינו ועל ירושלם עירך סבת שלום.
 ברוך אתה יהוה ^{יהוה} ^{יהוה} הפורש סבת

שרח פי אל ערבי

(שרח ערבית של שבת ליחד והגן בעדנו פי דף צב. 92)
 ופרש עלינא ועלא ירושלים בלדך צלא סלאם.
 מבארך אנתא אלה אל פארש צלאל

שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם אָמֵן:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת. לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם: בְּיַד וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעַלְמֵם. כִּי־שִׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה^{יאהדונהי} אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפְּשׁ: ואומר השייך חצי קדיש.

א) אם טעה בערבית דשבת והתחיל אתה חונן ונזכר באמצע הברכה, גומר אותה הברכה שהתחיל בה ויחזור לומר של שבת, והוא הדין בשחרית ומנחה. ואם לא נזכר עד שהגיע לעושה שלום אע"פ שלא עקר רגליו חוזר לראש. ואם לא הגיע לעושה שלום אע"פ שסיים תפלתו אינו חוזר אלא לשל שבת. ב) הטועה בתפלות

שרח פי אל ערבי

סלאם עלינא ועלא גמיע קומהו ישראל ועלא ירושלים, אמין:

ויחפצון בנן ישראל א סבת. ליעמלון א סבת לאנייא הום עהר א אבר: בני ובין בנן ישראל עלאמה הייא לל אבר. לאן סתת אייאם צנע א א סמא ול ארץ ופי יום א סאבע בשל ואסתראח:

שבת והחליף של זו בזו אינו חוזר, מימ אם נזכר באמצע הברכה שהתחיל בטעות פוסק ויתחיל בברכה השייכת לתפלתו.

אֲדָנִי (יפסיק מעט) שְׁפָתַי תִּפְתָּח. וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשיית אומרים וקרנו לחיים. מלך חפץ פתיים. פתבנו כספר חיים. למענה אלהים חיים: ואם שבת אינו חוזר.

מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: (בתבית מגן יכוין שהיא מספר ג"פ א) בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} (הד)

מגן אברהם:

אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. (יכוין ר"ת שם אנלא) מְחִיָּה מְתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ. בקין אומר מוריד הפל

(ואם אמר משיב הרוח ולא נזכר עד שאמר ברוך אתה הי חוזר לראש)

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם
(ואם אמר מוריד הטל אינו חוזר):

מִבְּלִבֶּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחִיָּה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוּמֵךְ נוֹפְלִים.
וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל יִבְטֵא
הַיּוֹטֵב אֶת הָעֵינַי וְגִבּוֹרוֹת וּמִי הוֹמָה לְךָ. מְלֻךְ
מִמִּית וּמְחִיָּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

בעשרת ימי תשובה אומרים, ואם לא אמר אינו חוזר.
מי כמוך אב הרחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים:
וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ הַחַיִּים מְחִיָּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וּקְדוּשֵׁים
בְּכָל־יּוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ הַחַיִּים הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:
בעשיית אומרים הַמְּלֻךְ הַקְּדוֹשׁ:

(ואם שכח ואמר האל הקדוש או שהוא מסופק, חוזר לראש התפלה)

אַתָּה קְדוֹשָׁת אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ
יִפְסִיק. תְּכַלִּית מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ.
וּבִרְכָתוֹ מִכָּל הַיָּמִים. וּקְדוּשָׁתוֹ מִכָּל
הַזְּמַנִּים וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־
יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּוֹ שָׁבַת
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

שרח פי אל ערבי

אנתא קדסת לא יום א סאבע לאסמך. כלוק צנע
א סמא וז ארץ. ובירפתהו מן גמיע א אייאם
וקדסתהו מן גמיע אאעייאד. והאכדא מפתוב בתורתך:
ופמלז א סמא וז ארץ וגמיע עסאכרהום: וכמל
א ביום א סאבע צנעתהו אדי צנע. וכפל
ביום א סאבע מן גמיע צנעתהו אדי צנע: וכירך
אלה לא יום א סאבע וקדסתו. לאן כהו כפל מן
גמיע צנעתהו אדי כלק א ליצנע:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי
 עונג. עם מקדשי שבועי. כלם
 ישבעו ויתענגו משוכך. והשבועי רצית
 בו וקדשתו. חמדת ימים אותו קראת
 זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו. קדשנו במצותיך
 שים חלקנו בתורתך שבענו משוכך.
 שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו
 לעבודך באמת. והנחילנו יהוה ^{יאהדונה}

שרח פי אל ערבי

יפרחון בצלמנתך האפצין א סבת ומנאדין א סרור.
 קום מקדסין (יום) א סאבע. נמועהום ישבעון
 וייסתלדון מן כירך. ול סאבע רצית כהי וקדסתהו.
 אפתכאר א איאם סמיתהו. דבר לכלק א מכלוקאת:
 אאתנא ולאה אבהאתנא ארצא מן פאלך בראחתנא
 קדסנא כפר איצך. אנעל קסמתנא
 בתורתך. שבענא מן כירך. שרה נפסנא במסאעדתך.
 ונצף קלבנא לעבדך כל חק. וורתנא יא אלה

אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה.
 וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך.
 ברוך אתה יהוה ^{יאהדונה} מקדש השבת:
 רצה יהוה ^{יאהדונה} אלהינו בעמך ישראל
 ולתפלתם שעה. והשב תעבודה
 לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם
 מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון
 תמיד עבודת ישראל עמך:

ברית ובחוקים אי כאן יעלה ויבא (לעיל דף מד. 44)

ואתה ברחמיך הרבים. תחפץ בנו
 ותרצנו ותחזינה עינינו בשוכך
 לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה ^{יאהדונה}
 המחזיר שכנתו לציון:

שרח פי אל ערבי

אלאהנא במחפה וברצא סבת קדסך. וירתאחון
 כהי נמיע ישראל מקדסין אסמך. מבארך אתנא א
 מקדס א סבת:

(מן רצה ה' אלא אאלר אל עמידה משרוחה פי דף מד. 44)

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֲתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יאהדונהי (ב) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ
אֲתָהּ הוּא. לָדָר וָדָר נוֹדָה לְךָ וְנִסְפָּר
תְּהִלָּתְךָ. עַל-חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל-נַסְיֶיךָ שֶׁבְּכָל
יוֹם עֲמָנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל
עֵת. עָרַב וּבָקַר וְצִהָרִים. הַטּוֹב בִּי-לֹא-
כָּלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם בִּי-לֹא תִמוּן חֲסְדֶיךָ
בִּי מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לְךָ:

בחנוכה ובפורים אוי כאן על הנסים (לעיל דף מח, 48)

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרַוְּמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תַמִּיד
שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וּכְלַח-חַיִּים
יִדְוֶךָ סֶלָה:

בעשיית אוי וכתוב לחיים טובים כל-בני בריהך:
אם לא אמר וכתוב ונוכר קודם שאמר ה' של ברכת הטוב שמך
חזור. ואם לא נוכר עד לאהר שאמר כא"ה אינו חוזר.

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת-שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמַּת
לְעוֹלָם כִּי טוֹב. הָאֵל יִשׁוּעֵתָנוּ
וְעִזְרָתָנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יאהדונהי (ה) הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלְךָ נִאֲרָה
לְהוֹדוֹת (יכוין ס"ח כה"ח):

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוּר פְּנִיָּךָ כִּי
בְּאוּר פְּנִיָּךָ נִתַּתְּ לָנוּ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ
תוֹרָה וְחַיִּים. אֲתָבָה וְחֶסֶד. צְדָקָה וְרַחֲמִים.
בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבָרְךָ
אֶת-כָּל-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב־עֵז וְשְׁלוֹם:

בעשרת ימי תשובה אומרים

וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה
וְנִחְמָה וְנִנְרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם:
וּאִם לֹא אָמְרוּ אֵינּוּ חוֹזֵר.

ברוך אתה יהוה ואדניך יאהוביך חמך בך את

עמו ישראל בשלום אמן:

יהוה לרצון ואמר יפי והגיון לבי לפניך

יהוה ואדניך יאהוביך צורי וגאלי:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר

מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי

בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך

ואחרי מצותיך תרהוף נפשי וכל הקמים

עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל

מהשבותם עשה למען שמך עשה למען

ימינך עשה למען תורתך עשה למען

קדושתך למען יחלצון ידידיך (ר"ח ס"ו י"ד)

הושיעה ימינך וענני סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין

יאמר קודם יהיו לרצון פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו

ומסיים באות האחרונה של שמו (כ"כ בסדר נה"ש וא"ר יעוד פוסקים)

יהוה לרצון אמרי יפי והגיון לבי לפניך

יהוה ואדניך יאהוביך צורי וגאלי:

עושה שלום (בעשיית השלום) במרומו הוא

ברחמי עושה שלום עלינו ועל

כל עמו ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אונ"א שתבנה בית המקדש במהרה

במינו ותן חלקנו בתורתך לעשות חקי רצונך

ולעבדך בלבב שלם:

ואומר השליח צבור עם הקהל בקול רם ומעומד

ויברכו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל

אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר

עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו

אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי

ויקדש אתו. כי בו שבת מכל מלאכתו

אשר ברא אלהים לעשות:

ואח"כ השיך אומר ברכה מעין שבע ואין היחיד אומר אותה:

ברוך אתה יהוה ואדניך יאהוביך אלהינו ואלהי

שרח פי אל ערבי

(שרח ויכלו השמים פי דף קלו. 136)

מבארך אתה אלהי אלהינו ואלהי

אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא.
 אל עליון קונה ברחמי שמים וארץ.
 מגן אבות בדברו. מחיה מתים במאמרו.
 האל (בשם המלך) הקדוש שאין פמותרו.
 המניח לעמו ביום שבת קדשו. כי כם
 רצה להניח להם. לפניו נעבוד ביראה
 ופחד. ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין
 הברכות וההודאות. לאדון השלום. מקדש

שרח פי אל ערבי

אכהאתנא. אאה אברהם. אאה יצחק. ואלה יעקוב.
 א אאה א עצים א נבאר וא עניב. אאה עלי מסתמלך
 ברחמאתהו א סמא וא ארץ. דרקת א אברהאת
 בפלאמהו. מחיי א מיאתה בקוולהו. אאה (א צלטאן)
 א מוקדם אדי לים מתלהו. א ירייח לקומהו כיום סבת
 קדסהו. לאן פיהום רצא לירייח להום. קדאמהו נעבד
 בכופה והובה. ונשפר לאסמהו פי כל יום דאיימן מן
 שכל א ברבאת וא תשכראת לסיד א סלאם. מקדם

השבת ומברך השביעי. ומניח בקדשה
 לעם מדשני ענג זכר למעשה בראשית:
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו.
 קדשנו במצותך שים חלקנו
 בתורתך. שבענו ממובך. שמח נפשנו
 בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת.
 והנחילנו יהוה ^{יהוהנו} אלהינו באהבה
 וברצון שבת קדשך. וינוחו בה כל ישראל
 מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה ^{יהוהנו}
 מקדש השבת:

ואומר השיץ קדיש תחקבל.

מזמור לדוד יהוה ^{יהוהנו} רעי לא אחר:

שרח פי אל ערבי

א סבת ומבארך א סאבע. ומרייח בתקדיסה לקום
 שבעאנין א סרור דכר לכלק א מללוקאת:
 (שרח אלהינו ואלהי אבותינו פי דף קלו 137)
 תמגיד לדוד, אלה ירעיני לס אנקן (שיי);

בנאות דשא ורביצני. עלמי מנחות
 ינהלני: נפשי ישובב. ינחני במעגלי צדק
 למען שמו: גם כראלך בגיא צלמות לא
 אירא רע פראתה עמדי. שבטך ומשענתך
 חמה ינחמני: תעריך לפני | שלחן נגד
 צדקי. השנת בשמן ראשי פוסי רייה: אן |
 טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי. ושכתי
 בבית יהוה ^{יאהדונתי} לארץ ימים:

ואר קדיש יהא שלמא וברכו ואחיכ אר

שרח פי אל ערבי

במסכן א לצאר ירכצני (ישחני). עלא מאי א ראהאת
 (יעני צאפי) יסלפני: נפסי ירגע (יריח) יסלפני במרוק
 א ערל לכאמר אסמהו: חתא אדא אמשי בעמק א
 צלאם לס אכאף (מן סי) רדי. לאן אנתא מעי. עצאיתך
 ועכאותך הום יסלוני: תצף קדאמי מאיידה קבא
 מצאייקיני. ריינת בל דהן ראסי. כאסי מתרווי:
 פקט כיר ופצל ילחקוני גמיע אייאם חיאתי. ואגלם
 פי בית א לטול א אייאם:

(י)

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה
 ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי
 הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה.
 בבל המזנס.
 ומתפללים
 ואנחנו משתחוים
 לפני מלך
 הוא. שהוא
 מושב יקרו
 יהי מרומים.
 אמת מלפנו
 וידעת היום
 ה יאהדונתי הוא
 ועל הארץ

מתחת. אין עוד:

(שרח עלינו לשבח פי דף עא. 71)

قطعة شظية وُجِدَت مع مادة مفردة fragment found with item

בנאות השא ירביצני. עלימי מנחות
 ינהלני: נפשי ישובב. ינחני במעגלי צדק
 למען שמו:
 אירא רע כי
 המה ינחמ
 צררי. דשג
 טוב וחסד
 בבית

במסכן א לצ
 יעני צאפי ים
 א עדל לכא
 צלאם לם א
 ועכאותך הום יסלוני : תצף קראמי מא ירה קבל
 מצאייקוני. ריינת בא דהן ראסי. פאסי מתרווי.
 פקט כיר ופצל ילחקוני גמיע אייאם חייאתי. ואגלם
 פי בית א למול א אייאם:
 (י)

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה
 ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי
 הארצות ולא שמונו כמשפחות האדמה.
 שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המזנס.
 שהם משתחוים להכל וריק ומתפללים
 א אל לא יושיע. (יפסיק מעט. וכשיאמר ואנחנו משתחוים
 יכרע כל גופו). ואנחנו משתחוים לפני מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא
 נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו
 בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבתי מרומים.
 הוא אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלבנו
 ואפס זולתו. בפתוב בתורה. וידעת היום
 והשבות אל-לִבְבְךָ כִּי יְהוָה הוּא
 הָאֱלֹהִים בְּשֵׁמִים מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ
 מתחת. אין עוד:

(שרח עלינו לשבח פי דף עא. 71)

fragment found with item قطعة شظية وُجِدَت مع مادة مفردة

על כן נקודה לך יהוה ^{יאהדונה} אלהינו
 לראות מהרה בתפארת עזך להעביר
 גזולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתון.
 לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשך
 יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי
 ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל. כי
 לך תכרע כל ברך תשבוע כל לשון.
 לפניך יהוה ^{יאהדונה} אלהינו יכרעו ויפלו
 ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם את
 עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה
 לעולם ועד. כי המלכות שלך היא.
 ולעולמי עד תמלוך בכבוד. כפתוב
 בתורתך. יהוה ^{יאהדונה} ימלך לעלם ועד:
 ונאמר והיה יהוה ^{יאהדונה} למלך על כל
 הארץ. ביום ההוא יהיה יהוה ^{יאהדונה}
 אחד ושמו אחד:

יש נוהגים לומר שיר זה אחר התפלה

יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין עת אל מציאותו:
 אחד ואין יחיד כיהודו. נעלם וגם אין סוף לאחדותו
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נערוך אליו קדושתו
 קדמון לכל דבר אשר נכרא. ראשון ואין ראשית לראשיתו
 הנו ארון עולם לכל נוצר. יורה גדלתו ומלכותו
 שפע נבואתו נרנו. אל אנשי סגולתו ותפארתו
 לא קם בישראל כמשה עוד. נביא ומביט את תמונתו
 תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו
 לא יחליף האל ולא ימיר. דתו לעולמים לוולתו
 צופה ויודע סרונו. מביט לסוף דבר בקדמותו
 גומל לאיש חסיד כמפעלו. נותן לרשע רע כרשתו
 ישלח לקץ ימים משיחנו. לפדות מחכי קץ ישועתו
 מתים יהיה אל ברוב חסדו. ברוך עדי עד שם תהלתו
 אלה שלש עשרה לעקרים. הן הם יסוד דת אל ותורתו
 תורת משה אמת ונבואתו. ברוך עדי עד שם תהלתו

סדר קידוש ליל שבת

שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי עליון מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: ^{ג"פ}

שרח פי אל ערבי

סלאם עליבום יא מלאיבת א כרמה. מלאיבת
 א עאי. צלמאן מצלטן א צלאטמן א מקדם
 תכארך הוא:

בואכם לשלום מלאבי השלום מלאבי עליון מלך
 מלבי המלכים הקדוש ברוך הוא: גיפ
 ברכוני לשלום מלאבי השלום מלאבי עליון מלך
 מלבי המלכים הקדוש ברוך הוא: גיפ
 בשבתכם לשלום מלאבי השלום מלאבי עליון מלך
 מלבי המלכים הקדוש ברוך הוא: גיפ
 בצאתכם לשלום מלאבי השלום מלאבי עליון מלך
 מלבי המלכים הקדוש ברוך הוא: גיפ

שרח פי אל ערבי

מגיכום לסלאם יא מלאייפת א סלאם. מלאייפת
 א עאי. צלטאן מצלטן א צלאטין א מקדם
 תבארך הוא:

בארפוני לסלאם יא מלאייפת א סלאם. מלאייפת
 א עאי. צלטאן מצלטן א צלאטין א מקדם
 תבארך הוא:

בגלוספום לסלאם יא מלאייפת א סלאם.
 מלאייפת א עאי. צלטאן מצלטן א
 צלאטין א מקדם תבארך הוא:

בטלועפום לסלאם יא מלאייפת א סלאם.
 מלאייפת א עאי. צלטאן מצלטן א
 צלאטין א מקדם תבארך הוא:

כי מלאכיו יצנה לך לשמרה בכל דרכיך: יהוה אלהינו
 יאמרנו וישמר צאתך ובואך. מעתה ועד עולם:

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מברה:
 בטח בה לב בעלה ושלא לא
 יחסר: גמלתהו טוב ולא ירע כל ימי
 חייה: הרשה צמר ופשתים ותעש בתפין
 בפיתה: היתה באניות סוחר ממרחק תביא
 לחמה: ותקסוב עוד לילה ותתן טרף
 לביתה וחק לנערותיה: וממה שדה ותקחהו

שרח פי אל ערבי

לאן מלאייפאתהו יוצי לך. ליחפצוך בנמיע טרוקך:
 א יחפץ טלועך ומניך. מן א אאן ולא א אבד:
 מרה נאצחה מני יונר. ואבער יעני אחמן מן א אמאם

ביעהא: אנתכל פיהא קלב וונהא. ומפסב לס
 ינקן: נאותהו מליח ולם רדי. טול אייאם חיאתהא:
 מלבת צוף ופתאן. וצנעת ברצא פנופהא: צארת
 פא מראכב א תאגר. מן בעיד תניב טעאמהא:
 וקאמת פי אתנא א ליל ועטת עישה לביתהא. ורסם
 (קוח) לצביאנהא: חסבת קצנת עלא) כרייה ואכרתהא.

מִפְּרִי כִפִּיָּה נִמְטָעָה פָּרֶם: הִגְרָה בַּעֲזוֹ מִתְּנִיָּה
וְתִאֲמִץ זְרוּעֵתֶיהָ: טַעְמָהּ כִּי טוֹב סַחְרָה
לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה נִרְהָ: יְדִיהָ שֶׁחָחָה
בְּפִישׁוֹר וְכִפִּיָּה תִמְכּוּ פֶלֶךְ: כִּפְּהָ פִרְשָׁה
לְעֵנִי וְיְדִיהָ שֶׁחָחָה לְאַכְבִּיּוֹן: לֹא־תִירָא
לְבֵיתָהּ מִשְׁלַג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים:
מִרְבָּדִים עֲשֶׂתְהָ־לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה:
נֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָה בְּשִׁבְתּוֹ עֶסְוֹקֶנִי
אַרְץ: סְדִין עֲשֶׂתְהָ וְתִמְכַר וְחִגּוֹר נִתְנָה

שרח פי אל ערבי

מִן תִּמְרַת כִּפּוּפָהּ אֵי גִרְסַת בִּסְתָאן: חוּמַת בְּקוּיָה צִהְרָהּ אֵי
וּקוּוֹת וְנוֹדָהּ: אֵת שֶׁאֲוֹרֶת אֵי מִלִּיחַ תִּנְאֲרֶתְהָ אֵי
(אֲחַסְאֵנָהּ). לֹם נִמְטָפִי בַּל לִיל סִרְאֵנָהּ: אֵי אֵי אֵדִיָּהּ מִדַּת
בַּל בִּישׁוֹר (כִּשְׁבָה מֵאֵל חֵי אֵכָה) וְכִפּוּפָהּ חִסְנֵר מְנִיֹּל:
כִּפְּהָ פִרְשַׁת לֵל פִּקִּיר. וְאֵי אֵדִיָּהּ מִדַּת לֵל מִסְכִּין:
לֹם תִּכְאֵף לֵאדֵל כִּי תִהָּ אֵי מִן אֵי תִלַּג. לֵאן נִמִּיעַ אֵהֵל
כִּי תִהָּ לֵאבְסִין קִרְמוֹ: פִּרְאֵשׁ צִנַּעַת לֵהָ. כִּתֵּא
וְאַרְגוּוֹאן לְכִסְהָ: מֵעֵרוֹף בַּל דִּיוּוֹאֵנָת וּנְהָ. כְּלוּסְדוֹ
מֵעַ שִׁיךְ אֵי אֵרֶץ: חֵרָאֵם צִנַּעַת וְכִאֵעַת. וְחוּאֵם יִטַּת

לְפִנְעֵנִי: עוֹז־וְחֵדֵר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם
אַחֲרוֹן: פִּיָּה פִתְחָה בְּחִכְמָה וְתוֹרַת־חֶסֶד
עַל־לְשׁוֹנָה: צוּפִיָּה חֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם
עֲצָלוֹת לֹא תֵאכַל: קָמוּ בְנֵיָהּ וַיֵּאֲשְׁרוּהָ
בַּעֲלָה וַיְהַלְלָה: רַבּוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ חוּר
וְאֵת עַרְסִית עַל־כִּפְּנָהּ: שֶׁקֶר חֲחֹן וְהַקֵּל
הַיְפִי אֵשָׁה יִרְאֵת יְרוּחוֹ וְאֵדֵנִי יֵאֲחֻזְנֵנִי הֵיֵא
תִתְהַלֵּל: תְּנוּלָה מִפְּרִי יְדִיהָ וַיְהַלְלוּהָ
בְּשַׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ:

שרח פי אל ערבי

לִלְתֵאנֵר: קוּוֹה וְתִפְכִּיר לְכִסְהָ. וְצִחַפַּת לְיוֹם אֵי
תִלְאֵנִי: פִּמְדָּהּ פִתְחַת כִּשְׁטֵאֲרָה. וְשִׁרְיעַת אֵי פִצַּל
עֵלֵא לִסְאֵנָהּ: מִתְּפַכְּרִי (עֵלֵא) סְלוּךְ בֵּיתָהּ. וְכִבּוֹ אֵי
כִסֵּל לֹם תֵּאכַל: קָאֵמוּ בְנֵינָהּ וּפְכִרְוּהָ. וּנְהָ
וּמִדְּחָהּ: (וְתֵאכֵל יִקְלוֹן לֵהָ) כִּתְרָה בְּנֵאֵת נִמְעוּ מֵאֵי.
וְאֵנִי צִעֲרַתִּי עֵלֵא נִמִּיעָהוּם: כִּרְבֵּ אֵי חֵץ וְעִבַת אֵי חֶסֶן.
מִרָה כִּאֵיִפַּת אֵי הֵיֵא תִתְמַדַּח: אֵעֵטוּ לֵהָ מִן תִּמְרַת
אֵי אֵדִיָּהּ. וְיִסְדְּחוּהָ בַּל דִּיוּוֹאֵנָת אֵעֵמֵלֵהָ:

^{יאמר מזמור לדוד ה' רועי וגו' ואח"כ יאמר}

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל-
צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה. וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אתו. כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

סברי מרנן: (יענין למינים)

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן:

ויכון לקיים מצוה דאורייתא של הקידוש ועל היין מצוה ררבנן.
ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה

שרח פי אל ערבי

(שרח ויכלו השמים והארץ פי דף קלו. 136)

מפתברין סאדאתנא (לל היארה)

מבארך אנתא אלה אלהנא צלטאן א דנייא בלא
תמרת א גפן (ענב):

מבארך אנתא אלה אלהנא צלטאן א דנייא
אלדי קדסנא כפרא ייעהו ורצא

בנו וישבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו
זכרון למעשה בראשית תהלה למקראי
קדש וזכר ליציאת מצרים וישבת קדשה
באהבה וברצון הנחלתנו: ברוך אתה
יהוה אלהי יאהרונתי מקדש השבת:

סדר ברכת המזון

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו מלך
העולם האל תון אותנו ואת העולם
כלו בטובו בתן בחסד בריחה וברחמים

שרח פי אל ערבי

פינא וסבת קדסו במחבה וברצא ורתנא. דבר
לכלק א מכלוקאת. אבתרא למנאדאת א קדס.
דבר לכרוג מצר. וסבת קדסך במחבה וברצא
ודתנא מבארך אנתא אלה מקדס א סבת:

מבארך אנתא אלה אלהנא צלטאן א דנייא
א אלה א מקוות אלנא ולא א דנייא
נמטעה בעיררה. בחץ בפעל בנפלה וברחמא

רבים נתן לחם לכל־בֶּשֶׂר. כִּי לְעוֹלָם
 חֲסְדּוֹ: וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תִּמְיד לֹא חָסַר לָנוּ
 וְאֵל יַחְסַר לָנוּ מִזֶּזֶן תִּמְיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
 הוּא אֵל זֶן וּמְפָרְנֵם לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ
 לְכָל וְהִתְקִין מַחִיָּה וּמִזֶּזֶן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו
 אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב חֲסְדָיו כְּאָמֹר.
 פֹּתִיחַ אֶת־יְדָךְ. (ר"ת פא"י שהוא מספר יאהודנה"י
 ומספר סא"ל וס"ת חת"ך) וּמְשַׁבֵּיעַ (כמספר חת"ך)
 לְכָל־חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאוּדוּנְהִי
 הַזֶּן אֶת הַכֹּל:

שרח פי אל ערבי

כתירין. עאמי ככו לנמיע בשר. אד לל דהר פצלוהו.
 ובכיריהו א עצים דאיימן לם נקץ לנא ולא ינקץ לנא
 קות דאיימן לל דהר ולל אבר. לאן הוא אאה מקוות
 ימעיש לל נמיע. ומאידתהו מצפוף לל נמיע ורתב
 מעישה וקות לנמיע כלאיקהו אדי כלק ברחמאתהו
 ובפלתת אפצלוהו כמא מקיול פאתח ידך ומשבוע
 רצא לנמיע חי: מבארך אנתא א א מקוות א נמיע:

נִוְדָה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאוּדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ
 לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה שׁוֹבָה וְרַחֲבָה
 בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֶּזֶן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבָדִים. וְעַל
 בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ
 שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵי רִצּוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ.
 וְעַל חַיִּים וּמִזֶּזֶן שֶׁאַתָּה זֶן וּמְפָרְנֵם אוֹתָנוּ:

בחנוכה ובפורים או' על הנסים (בדף מח, 48). ואם לא אמר
 ונזכר קודם תיבת ה' של ברכת על הארץ חזור לאמר. ואם נזכר
 אחר תיבת ה' יאמר אותו בהרחמן ויאמר הרחמן הוא יעשה לנו
 נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה
 בימי וכו'.

שרח פי אל ערבי

נשכר לך יא א אאהנא עלא אדי ורתת לאבהאתנא.
 ארץ מפתכרה. נידה ומתווסעה. עהד ותורה
 חייתא וקות. עלא אדי כרנתנא מן ארץ מצר
 ופפיתנא מן בית א עבודייה. ועלא עהרף אדי
 כתמת בלחמנא. ועלא תורתך אדי עלמתנא. ועלא
 רסום רצאתך אדי ערפתנא. ועלא חייתא וקות אדי
 אנתא מקוותנא ומעיישנא:

על הכל יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו אנחנו
 מזדים לך ומברכים את שמך
 כאמור ואבלת ושבעת. וברכת את
 יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו על הארץ הטובה
 אשר נתת לך: ברוך אתה יהוה ^{יאהרונתי}

על הארץ ועל המזון:

רחם יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו עלינו ועל
 ישראל עמך. ועל ירושלם עירך.
 ועל הר ציון משכן כבודך. ועל היכלך.
 ועל מעונך. ועל דבירך. ועל הבית הגדול

שרח פי אל ערבי

עלא א גמיע יא א לאהנא נחן מתשכרין לך
 ומבארפין לא אסמך כמא מקויל ותאפל
 ותשבע ותבארך לא א לאהך עלא א ארץ א גיידה
 לדי עטה לך: מבארך אנתא א עלא אארץ ועלא אקות:
 ארחם יא א לאהנא עלינא ועלא יסראל קומך.
 ועלא ירושלים בלדך. ועלא גבל ציון
 מספן ואגבך. ועלא א היכל מאך. ועלא מספנך.
 ועלא קדם אקראסך. ועלא א בית א כביר

ותקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו רענו
 זוננו. פרנסנו. בלכלנו. הרויחנו הרוח לנו
 מהרה מכל צרותינו. ונא אל תצריכנו
 יהוה ^{יאהרונתי} אלהינו לידי מתנות בשר
 ודם. ולא לידי הלואתם. אלא לידך
 המלאה והרחבה. העשירה והפתוחה.
 יהי רצון שרא נבוש בעולם הזה. ולא
 נבלם לעולם הבא. ומלכות בית דוד
 משיחך תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

שרח פי אל ערבי

וא מוקדם לדי אסתמא אסמך עליה. יא אבונא
 ארעינא. קווחנא. עיישנא. ארוקנא. נפהנא. נפה לנא
 סריען מן גמיע ציקאתנא. ומן פללך לא תחווננא יא
 א לאהנא לידן אפראם לחם ודם (יעני א אוואדם) ולא
 לידן תסליפהום (דיגהום). אלא לידך א מלייאנה וא
 ואסעה. א גנייה וא מפתוחה. יפון רעא לדי לסנסתחי
 בהל דנייא ולא נכלל לדניית א נאיה. ועלמנת בית
 דוד מרהונך תרנעהא למוצעהא סריען באייאמנא:

בשבת אומרים

רצה ותחליצנו יהוה אלהינו ^{יהודנה} אלהינו במצותיך
 ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש
 הנה כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך נשבות בו
 וננוח בו ונתענג בו במצות חקי רצונך ואל תהי צרה
 ויגון ביום מנוחתנו והראנו בנחמת ציון במהרה
 בימינו כי אתה הוא בעל הנחמות והנשם שאכלנו
 ושתינו חרבן ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו אל
 תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד כי אל מלך גדול
 וקדוש אתה:

בריה וביזש או יעלה ויבא (דף מד. 44) ואם לא אמרו אינו
 חוזר, חוץ מליל א' של פסח וסכות שאם שכח חוזר לראש ברהמ"ז.

שרח פי אל ערבי

אריצא וקוינא א אהנא בפראייעך וכווציית יום א
 סאכע. אסכת לעצים ולא מקדס האדא. לאן יום
 עצים ומקדס הוא מן קדאמך נבטל פיהו ונסתראה
 פיהו ונסתלד פיהו כווציית רסום רצאתך. ולא תבון
 ציקה וחסרה ביום ראהתנא. וארווינא בתסלייאת ציון
 סריען באייאמנא. לאן אתא הוא צאחב א תסלייאת.
 ומע אנהו אבלנא ושרבנא. כראב ביתך א כביר וא
 מקדס לס נסינא. לא תנסאנא לל אכד. ולא תתרפנא
 לל דהר. לאן אה צלמאן עצים ומקדס אתא :

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו:
 ברוך אתה יהוה ^{יהודנה} אלהינו בונה ירושלים
 (ואו' בלחש אמין):

אם בשבת שכח לומר רצה והחליצנו ונזכר קודם שהתחיל ברכת הטוב
 והמטיב יאמר

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם שנתן שבתות
 למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולכרית.
 ברוך אתה ה' מקדש השבת:

ואם אחרי שהתחיל ברכת הטוב והמטיב נזכר שלא אמר רצה והחליצנו
 אפילו לא אמר רק מלת ברוך יחזור לראש בהמ"ו.

ברוך אתה יהוה ^{יהודנה} אלהינו מלך
 העולם האל אבינו מלכנו אדירנו.

בוראנו. גואלנו. קדושנו. קדוש יעקב.
 רוענו רועה ישראל. המלך הטוב והמטיב

שרח פי אל ערבי

ותבני ירושלים בלדך סריען באייאמנא:
 מבארך אתא א באני ירושלים (אמין):
 מבארך אתא א אהנא צלמאן א דנייא א אה.
 אבונא. צלמאננא. קדירנא. טאלקנא.
 פאפננא. מוקדסנא. מוקדס יעקוב. ראעינא ראעי
 ישראל. א צלמאן א ניד וא עאמל א חסאן

לכל שבכל יום ויום הוא המיב לנו. הוא
 מיב לנו. הוא ימיב לנו. הוא גמלנו. הוא
 גמלנו. הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים
 וריוח ותצלה וכל טוב: יענו אמן. הרחמן הוא
 ישתבח על פסא כבודו: הרחמן הוא
 ישתבח בשמים ובארץ: הרחמן הוא
 ישתבח בנו לדור דורים: הרחמן הוא
 קרן לעמו ירים: הרחמן הוא יתפאר בנו
 לנצח נצחים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד

שרח פי אל ערבי

לל גמיע בכל יום ויום הוא חסן לנו. הוא
 מחסן לנו. הוא יחסן לנו. הוא גאזאנא. הוא מגאזינא.
 הוא יגאזינא לל אבר חץ ופצל ורחמאת ונפיה
 ותכליץ וכל כיר: א רחים הוא יתסבח עלא פרס'
 ואלגבו: א רחים הוא יתסבח בא סמא ובא ארץ:
 א רחים הוא יתסבח פינא לגיל וגיל: א רחים הוא
 שאן לקומהו ירפע: א רחים הוא יתפכר פינא
 לל דהר ולל אבר: א רחים הוא יעיישא באחראם
 (יא)

ולא ככזוי בחרת ולא באסור בנתת ולא
 בצער: הרחמן הוא יתן שלום בינינו:
 הרחמן הוא ישלח ברכה רוחה ותצלחה
 בכל מעשה ידינו: הרחמן הוא יצליף
 את דרכינו: הרחמן הוא ישבור עול גלות
 מהרה מעל צוארנו: הרחמן הוא יוליכנו
 מהרה קוממיות לארצנו: הרחמן הוא
 ירפאנו רפואה שלמה. רפואת הנפש
 ורפואת הגוף: הרחמן הוא יפתח לנו את

שרח פי אל ערבי

ולא בתבהרל. בתחלל ולא בתחרם. בראחה ולא
 בעדאב: א רחים הוא ינעל סלאם בינא: א רחים
 הוא יבעת ברפה. פרן ונגאח כנמיט אעמא איאדינא:
 א רחים הוא ינח טרוקנא: א רחים הוא יפטר
 חמל א גלות סריען מן עלא רקבתנא: א רחים
 הוא יוודינא סריען מסתקימן לארצנא: א רחים
 הוא ישאפינא עאפייה באמלה. עאפיית א נפס
 ועאפיית א נסר: א רחים הוא יפתח לנו א

ידו הַרְחֵקֶנָּה: הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ כָּל־אֶחָד
וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ
אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכֹל מַפְלָא
כֹּל. כֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ יחד בְּרֵכֶה שְׁלָמָה.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחֵמֵן הוּא
יִפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמוֹ:

בשבת הַרְחֵמֵן הוּא יַנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה
לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

בריש הַרְחֵמֵן הוּא יַחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְמוֹעֵד
וְלִבְרֵכָה:

שרח פי אל ערבי

ידהו א ואסעה; א רחים הוא יבארך כל ואחד וואחד
מננא באסמהו א עצים. כמא אדי אתבארפו אבהאתנא
אברהם יצחק ויעקוב בא נמיע. מן א נמיע. נמיע.
האברא יבארפנא סווא ברפה כאמלה. והאברא
יבון רצא ונקול אמין: א רחים הוא יפרש עלינא
צללא סלאמהו:

א רחים הוא ימלכנא דנייא אדי נמיעהא סבת וראחה
לחיאית א אברית:

ארחים הוא יגוד עלינא אשהר האדא לכיר וללברפה:

הַרְחֵמֵן הוּא יִשַׁע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ
וְתַהֲיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי
נִחְטָא. וַיְהִי כָּל־מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם:

הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲיֵנוּ וַיִּזְכְּנוּ וַיִּקְרַכְנוּ לַיְמוֹת
הַמְּשִׁיחַ וּלְבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְחַיֵּי

הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדִיל (כיום שמתפללים מוסף ובמוציא

א"י מגדול) יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ. וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ

לְדוֹד וּלְזֹרְעוֹ עַד־עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ.

וְדוֹרְשׁוּ יְהוָה^{אחדונה} לֹא־יִחְסְרוּ כָּל־טוֹב:

נַעַר תְּיִיתִי גַם־זָקַנְתִּי וְלֹא־רָאִיתִי צָדִיק

שרח פי אל ערבי

א רחים הוא יגירם תוראתהו ומחבתהו בקלבנא.

ותכון כופתהו עלא וגהנא לחתא לא נכטא.

ויכונן נמיע אעמאלנא לשם שמים (ברון גיאיה):

א רחים הוא יעיישנא ויופינא ויקרבנא לאינאם א

משיח ולבניאן בית א מקדם ולחיאית א

דנייא א גאיה. מעצם מסאעדת צלשאנהו ומסווי

פצלל למדהנהו לדוד ולנסלהו א א אבד: פרוך
א סבע (אניניא) פקרו וגאעו. ומאבין א לס ינקצהום
בל כור: צבי כנתו חתא כתיירתו ולם שפתו צדיק

נעֹזֵב. וְזָרְעוּ מִבֶּקֶשׁ-שֶׁלֶחֶם: כָּל-הַיּוֹם חֲזֹנִן
 וּמְלוּהָ. וְזָרְעוּ לְבִרְכָה: מִה שְּׂאֵכְלָנוּ יִהְיֶה
 לְשִׁבְעָתָה. וּמִה שְּׂשִׁתִּינוּ יִהְיֶה לְרִפּוּאָה.
 וּמִה שְּׁהוֹתֵרְנוּ יִהְיֶה לְבִרְכָה כְּדִכְתִּיב וַיִּתֵּן
 לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתְּרוּ כְּדָבָר יְהוָה^{יאהרונה}:
 בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה^{יאהרונה}. עוֹשֵׂה שְׂמִים
 וְאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה^{יאהרונה}
^{יאהרונה}. וְהָיָה יְהוָה^{יאהרונה} מִבְּטָחוֹ: יְהוָה^{יאהרונה}
^{יאהרונה} עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה^{יאהרונה} יִבְרַךְ
 אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

שרח פי אל ערבי

אנתרד ונסלהו מפתש כבו: טול א נהאר מחן ומראיון
 ונסלהו לל ברבה: שיי אדי אכלנא יפון לל שבע.
 ושיי אדי שרבנא יפון לל עאפיה. ושיי אדי פצלנא
 יפון לל ברבה. כמא מכתוב ווצע קדאמהום ואכלו
 ופצלו ככלאם א: מבארבין אנתם לא צאנע סמא וארין:
 מבארך א רנא אדי ינתפל בא ויפון א מנתפאה: א.
 קווה לקומהו יעטי. א יבארך אא קומהו בא סלאם:

עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

מנחה של שבת

מתחילים למנחה, פרשת התמיד, פטום הקטורת ואשרי, כמו
 במנחה של חול, ואח"כ אומרים

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פֹשֵׁעַ בִּיעַקֵּב. נֹאֵם
 יְהוָה^{יאהרונה}: וְאָנִי זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם
 אֲמַר יְהוָה^{יאהרונה} רֹחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַכְרֵי
 אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ. לֹא-יִמּוֹשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
 זִרְעֶךָ וּמִפִּי זֶרַע זִרְעֶךָ אֲמַר יְהוָה^{יאהרונה}.

שרח פי אל ערבי

עאמל סלאם בסמוואתהו. הוא ברחמאתהו יעמל
 סלאם עלינא ועלא גמיע קומתו יסרא וקולו אמין:
 וייגיי לציון פאכד ולראנעין א צונ ביעקב (יעני לל ראנעין
 בא טובה ביסרא) יקול א: ואנא האדא עהדי מעהום
 קא א נבוותי אדי עליך וכלאמי אדי וצעתו כפמך. לם
 יזולן מן פמך ומן פם נסלך ומן פם נסל נסלך קא א.

מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ. יוֹשֵׁב
 תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵהּ וְאָמַר.
 קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָהּ ^{יאהרונחי} צְבָאוֹת.
 מְלֵא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵין דִּין מִן-
 דִּין וְאָמְרִין. קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲרָאָה
 בֵּית שְׁכִינְתָּהּ. קְדִישׁ עַל-אֲרַעָא עוֹבַד
 גְּבוּרְתָּהּ. קְדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא.
 יְהוָהּ ^{יאהרונחי} צְבָאוֹת מְלֵיא כָל-אֲרַעָא זִיו
 יְקָרָה: וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל

שרח פי אל ערבי

מן א אאן ולא א אבד: ונתתא מוקדם קאעד (תסמע)
 תמאדיח יסרא: ונאדא ואחד לל תאני וקל מוקדם.
 מוקדם. מוקדם א רב א עסאבר. אמתלא גמיע א ארץ
 ואנבהו: וייקבלוק (וייעזמו) ואחד מן א תאני וקאאילת.
 מוקדם פי סמא סמאוואת א עלייה בית נורהו. מוקדם
 עלא א ארץ צנעת גברוותהו. מוקדם דאיימן לל דהר
 ולל אבד: א רב א עסאבר מלייאנה גמיע א ארץ
 נור אווקארהו: ורפעני א הוא וסמעתו וראיי חס

רַעֵשׂ גָּדוֹל. בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָהּ ^{יאהרונחי}
 מִמְּקוֹמוֹ: וּנְמַלְתָּנִי רוּחָא. וְשִׁמְעִית בְּתַרְי
 קִל זִיעַ שְׁגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין בְּרִיד
 יְקָרָא דִּיהוָהּ ^{יאהרונחי} מֵאַתְר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ:
 יְהוָהּ ^{יאהרונחי} | יִמְלֹךְ לְעֵלְמָא וְעַד: יְהוָהּ ^{יאהרונחי}
 מְלַכּוֹתָהּ קָאִים לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא:
 יְהוָהּ ^{יאהרונחי} אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 אֲבוּתֵינוּ שְׁמַרְהוּ אֵת לְעוֹלָם לְיַצֵּר
 מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמְךָ. וְהִכֵּן לְבָבְכֶם אֵלֶיךָ:
 וְהוּא רַחוּם | יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית וְהִרְבָּה

שרח פי אל ערבי

צנה עצים. מבארך ואנב א מן מוצעהו: ושאני א
 הוא וסמעתו וראיי חס רגפה עצים אדי מסבחן
 וקאאילין. מבארך אווקאר א מן מוצע בית נורהו: א
 יתצלמן לל דהר ולל אבד: א צלמנתהו תאבתה
 עלא א דוואם לל דהר ולל אבד: א אאה אברהם
 יצחק ויסראל אבהאתנא אחפין האדחי לל אבד
 לעמל אפנאר קלוב קומך. ורתב קלובחום איך:
 והוא רחום יגפר דגב ולם ידריך וייפתר

לְהָשִׁיב אִפּוֹ. וְלֹא יַעֲרִיר כָּל־חַמְתּוֹ: כִּי־אֵתָהּ
 אֲדַנִּי טוֹב וְסִלַּח. וְרִבֵּי־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאָיִךְ:
 צִדְקַתְךָ צָדֵק לְעוֹלָם. וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת:
 תִּתֵּן אֱמֶת לַיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר־
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אַדְנֵי
 יוֹם יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סִלַּח:
 יְהוָה־נִּי ^{יֵאֱחָזְנֵנִי} צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁגָּב־לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלַּח: יְהוָה־נִּי ^{יֵאֱחָזְנֵנִי} צְבָאוֹת.
 אֲשֶׁר־יֵאֱדָם בְּטַח בְּךָ: יְהוָה־נִּי ^{יֵאֱחָזְנֵנִי}

שרח פי אל ערבי

בתרניע ניצבהו. ולם יחרך נמיע חמייתרו: לאן
 אנתא א ניד וניאפר. ובתיר א פצל לנמיע מנארניך:
 אחסאנדך ערלי לל אבד. ותורתך חקיקה: תעטי חק
 ליעקוב. פצל לאברהם. אדי חלפת לאבהאתנא מן
 אייאם א אול: מבארך א יום יום יחמל לנא (יעטינא
 מסאעד). א לאה מסאעדנתא לל אבד: א רב א
 עסאבר מענא. קוזה לנא לאה יעקוב לל אבד: א
 רב א עסאפר, נייא א אנסאן א ינתכל ביד: יא א

הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרֹאָנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאָנוּ לְכַבוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ
 מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת
 וְחַי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לְבָנוּ
 בְּתוֹרָתוֹ. וְיִשִּׁים בְּלִבֵּנוּ אֲהַבְתּוֹ וְיִרְאֵתוּ
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדוֹ בְּלִבְב־שָׁלֵם. לֹא
 נִינַע לְרִיק וְלֹא נִירָד לְבַחְתָּהּ. יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה־נִּי ^{יֵאֱחָזְנֵנִי} אֱלֹהֵינוּ וְאֵתֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁנֵי־שָׁמוֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַיּוֹם.

שרח פי אל ערבי

סאעד. א צלמאן ינאווכנא ביום ציחתנא:
 מבארך לאהנא אדי כלקנא לוואנכהו. ופרונא מן
 א תאייהין. ועטא לנא תורת א חק. וחיית
 א דנייא גרם בווצמנא. הוא יפתח קלבנא בתורתהו.
 ויוצע בקלבנא מחבתהו וכופתהו לנעמל רצאתהו
 ולנעבדהו בקלב פאמל. לא נתעב לל עבת. ולא נוולד
 לל בטל. יפון רצא מן קדאמד יא א לאהנא ולאה
 אבהאתנא אן נחפץ רסומך ופראייצך פי הל דנייא.

וְאֶמְנָתָהּ בְּלִילֹת: עֲלֵי־עֶשׂוֹר וְעֲלֵי־נֶבֶל. שְׁלֵי הַיָּזוֹן
 בְּכֹנֹר: כִּי שָׁמַחֲתִי יְהוָה^{יאהדונהי} בְּפַעֲלָהּ. בְּמַעֲשֵׁי
 יְדִידָהּ אֲרַגֵּן: מִהַגְדֹּלוֹ מַעֲשֵׂיהָ יְהוָה^{יאהדונהי}. מֵאֵד
 עָמְקוֹ מִחֻשְׁבְּתֶיהָ: אִישׁ־בְּעַר לֹא יָדַע. וְכִסִּיל לֹא־יִבֵּן
 אֶת־זֹאת: בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים וְכִמּוֹעֵשֶׁב וְנִצִּיצוּ כָּל־פְּעֻלֵי
 אָוֶן. לְהַשְׁמֵרִם עַד־יָעַד: וְאִתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְהוָה^{יאהדונהי}
^{יאהדונהי}: כִּי הִנֵּה אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ אֵיךְ
 יֵאבְדוּ. וְתִפְרְדוּ כָּל־פְּעֻלֵי אָוֶן: וְתִקֵּם כְּרָאִים כְּרִנֵּי.
 פִּלְתֵי בְשָׁמֵן רֵעֵנָן: וְתִבְטַעְנֵי בְּשֹׁנֵי בְּקָמִים עֲלֵי
 מַרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אָוֶן: צַדִּיק בְּתִמְרֵי יִפְרֹחַ. כְּפָאֵרוֹ בְּלִכְנֹן
 יִשְׁגָּה: שְׁתּוּלִים בְּבֵית יְהוָה^{יאהדונהי}. בְּחֻצֹת אֲהִינֶנּוּ
 יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁיבָה. דְּשָׁנִים וְרֵעֵנִים יִהְיוּ:
 לְתִגִּיד כִּי־יִשָּׁר יְהוָה^{יאהדונהי} צַדִּיק וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ:

ומחזירין ס"ת למקומו ואוי יהללו וגו' ואח"כ אוי החזן

כִּי לָקַח טוֹב נִתְתִי לָכֶם תּוֹרַתִי אֲלֵי־תַעֲבוּבוּ:
 תִּבּוֹן תִּפְלְתִי קִמְרַת לְפָנֶיהָ. מִשָּׂאת כְּפֵי מִנְחַת־
 עָרֶב: הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מִלְכֵי וְאֵלֶיהָ. כִּי־
 אֵלֶיהָ אֲתַפְּלֵל: ואוי השיץ חצי קדיש

שרח פי אל ערבי

לאן תעלים מליח עמיתו לכוס. תורתו לא תתרכבן:
 (תכון תפלתי משרוחה פי דף כו. 26)

אֲדַנִּי (יִסְסִיק מַעַט) שְׁפַתִּי תִפְתַּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתָהּ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם. אֱלֹהֵי יִצְחָק
 וְאֵלֵהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא.
 אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קֹנֵה הַכֹּל
 וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
 בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בש"ח אוי זכרנו לתיים. מלך חפץ בתיים. כתבנו בספר
 תיים. למענה אלהים תיים (אם לא אמר זכרנו אינו חזור):

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: (בתיבת מגן יכוין שהיא
 מספר ג"פ א) בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} (הד)

מגן אברהם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי. (יכוין ר"ת שם אגלא)
 מִחְיָה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקין מוריד הפל (ואם אמר משיב ולא נזכר עד שאמר באי חזור):
 בתורף משיב הרוח ומוריד הגשם (ואם אמר מורח אינו חזור):

(מן ראס אל עמידה לחד האל הקדוש משרוחה במנחה של חול)

בה. יפירו בנגיד וידעו כי מאתך היא
 מנוחתם. ועל מנוחתם יקדישו את שמך:
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו. קדשנו במצותיך
 שים חלקנו בתורתך שבענו משוכך.
 שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו
 לעבדך באמת. והנחילנו יהוה ^{יהוה} אלהינו
 אלהינו באהבה וברצון שבתות קדשך
 וינודחו בם כל ישראל מקדשי שמך.
 ברוך אלהי יהוה ^{יהוה} מקדש השבת:
 רצה יהוה ^{יהוה} אלהינו בעמך ישראל
 ולתפלתם שעת. והשב העבודה
 לדביר בירתך. ואשי ישראל ותפלתם

שרח פי אל ערבי

פיהא. ופהמון בנינג ויערפון אלדי מן ענדך היא
 ראחתהום. ועלא ראחתהום יקדסון אסמך:

(שרח אלהינו ואלהי אבותינו פי דף קלו 137)

(מן רצה ה' אלא אאכר אל עמידה משרוחה פי דף מד. 44)

(יב)

מתרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון
 תמיד עבודת ישראל עמך:

בריה וביוס או יעלה ויבא (דף מד 44) ואם לא אמרו חזיר.

ואתה ברחמיך הרבים. תחפץ בנו
 ותרצנו ותחוינה עינינו בשוכך
 לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה ^{יהוה} אלהינו
 המחזיר שכנתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה ^{יהוה}
^{יהוה} (21) אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן ישענו
 אתה הוא. לדר ודר נודה לך וגספר
 תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל
 נשמותינו תפקודות לך. ועל נפיד שכל
 יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שכל
 עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כילא
 כלו רחמיך. תמרחם כילא תמו חסדיך
 כי מעולם קוינו לך:

בחנוכה ובפורים או כאן על הנסים (דף מח. 48)

ועל כלם יתברך ויתרוכם ויתנשא תמיד
שמך מלפנינו לעולם ועד. וכל החיים
יודוך סלה:

בש"ת או וכתוב לחיים טובים כל-גני בריהך:

ויהללו ויברכו את-שמך הגדול באמת
לעולם פי טוב. האל ישועתנו
ועזרתנו סלה האל הטוב: ברוך אתה
יהוה ^{יאהוונה} (חי) הטוב שמך ולך נאה
להודות ^(יכוין ס"ת כה"ח):

שיום שלום מובה וברכה חיים חן וחסד
ורחמים עלינו ועל-כל-ישראל עמך
וברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך פי
באור פניך נתת לנו יהוה ^{יאהוונה} אל הינו
תורה וחיים. אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
ברכה ושלום. ומוב בעיניך לברכנו ולברך
את-כל-עמך ישראל ברוב-עז ושלום:

בשבת תשובה או ובספר חיים וכו' ואם לא אמרו אינו חוזר

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה מובה וישועה
ונחמה ונזרות טובות. נגבר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ושלום:

ברוך אתה יהוה ^{יאהוונה} המברך את
עמו ישראל בשלום אמן:

יהוה לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך.
יהוה ^{יאהוונה} צורי וגאלי:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר
מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי
כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך.
ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים
עלי לרעה. מהרה הפך עצתם וקלקל
מהשבותם. עשה למען שמך. עשה למען
ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען
קדושתך. למען יחלצון ידיך. (ר"ת שם י"י)
הושיעה ימינך וענני: יהוה לרצון אמרי-פי

והגיון לבי לפניך יהוה אלהי צורי וגואלי:
 עושה שלום (בשרי השלום) במרומו הוא
 ברחמי עושה שלום עלינו ועל
 כל עמו ישראל ואמרו אמן: ואחכ"א יהי רצון וכו'.

ביום שאין אומרים בו תחנה בחול אין אומרים בו צדקתך
 בשבת, אלא אוי יהי שם ה' מבורך וגו'.

צדקתך ובהרריא משפטך תהום רבה.
 אדם ובהמה תושיע יהוה אלהי:
 יאחדונתי: וצדקתך אלהים עד מרום אשר
 עשית גדלות. אלהים מי כמוך: צדקתך
 צדק לעולם. ותורתך אמת:

ואומר השיצ קדיש תתקבל (דף ס"ח. 68)

שרח פי אל ערבי

אחסאנך כנבא א קווייה. שראייעך (מתל) גימוק א
 עצימה. אנסאן ובהימה תסאעד יא א:
 ואחסאנך יא א אא א סמא ארי צנעת (עגאייב)
 עצימה. יא א מני מתלך: אחסאנך עדל לל אבר
 ותורתך חקיקה:

הללויה | אודה יהוה אלהי יאחדונתי בכל לבב.
 בסוד ישרים ועדה: גדלים מעשי
 יהוה אלהי יאחדונתי. דרושים לכל חפציהם: הוד-
 והדר פעלו. וצדקתו עמדת לעד: זכר
 עשה לנפלאותיו. חננון ורחום יהוה אלהי יאחדונתי:
 מרף נתן ליראיו. יזכר לעולם בריתו: כח
 מעשיו הגיד לעמו. לתת להם נחלת
 גוים: מעשי ידיו אמת ומשפט. נאמנים
 כל פקודיו: סמוכים לעד לעולם. עשויים

שרח פי אל ערבי

אמרחו א. אשר א בכל קלב. במשאורת א
 עארלין ול גמאעה: עצימן צנאייע א. מטלובין
 לכל מחתאנהום: פכר ובהג פעלהו. ואחסאנהו
 ואקפה לל אבר: דבר צנע לענאייבהו. חנין ורחים
 א: עישה עטה לכאייפנהו. ידבר לל אבר עהדהו:
 קוות צנאייעהו כפר לקומהו. ליעטי להום ורתת
 א שעוב: אשנאל איאדיה חק ושרע. אמינן גמיע
 וצאייאתהו: מסנודין לל דהר ולל אבר. מצנועין

בְּאֵמֶת וַיֵּשֶׁר: פְּדוּת | שְׁלַח לְעַמּוֹ צְנֹה
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. קְדוּשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית
 חֲכֻמָּה יִרְאֵת יְהוָה^{יְהוָה} יִתְּנֵנוּ עֲלֵינוּ שֶׁכֶּל טוֹב לְכָל־
 עֲשִׂיהֶם. תְּהַלְּתוּ עֲמֶדֶת לְעַד:

ואומר החזן קדיש יהא שלמא וכי ועלינו לשבח (כדף קמו).

ערבית למוצאי שבת

מאחרין תפלת ערבית כדי להוסיף מחול על הקודש. מתפללין ערבית של חול (דף פ. 80) ואי אתה חוננתנו. ואחר העמידה אי יהי שם גוי, וחצוי קדיש ואחיכ או' שובה ה' מעומד. וטוב לומר קודם שובה יהי רצון זה (שהובא בס' בן איש חי ש"ס)

הריני מכין עצמי לקבל אור תוספת קדושת שבת לימי החול, ואחקדש בעזהי בימי החול מקדושת השבת כמו שצונו ה' אלהינו בתורתו הקדושה והתקדשתם והייתם קדושים. ויהר"ם ה' אויא שיעלה לפניך כאלו כונתי ככל הכונות הראויות לכיוון בזה:

שׁוֹבֵה יְהוָה^{יְהוָה} יִתְּנֵנוּ עֲלֵינוּ עֲרֻמְתִּי. וְהַנְּחֵם עַל־עֲבָרָיִךְ:
 שְׂבַעְנוּ בַּפֶּה חֲסֵדְךָ. וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־

שרה פי אל ערבי

בחק ועדל: פכאך בעת לקומהו. וצה לל אבד עהרהו. מוקדם ועניב אסמהו: אוול עלם יינו) כופת א. עקל מליח לכל צאנעהו. תמדיחהו ואקפה לל אבד:

יְמִינוּ: שִׁמְחֵנוּ בְּיָמוֹת עֲנִיתֵנוּ. שְׁנוֹת רְאִינוּ רְעָה: וְרָאָה
 אֶל־עֲבָרָיִךְ פְּעֻלָּיִךְ. וְהִדְרָךְ עַל־בְּנֵיהֶם: וַיְהִי | וְנֵעַם
 יָדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵה עֲלֵינוּ.
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵהוּ:

יֵשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלוּיוֹ. בְּצֵל שַׁדֵּי יִתְלוּן: אִמֵּר לַיהוָה^{יְהוָה}
^{יְהוָה} מַחְסֵי וּמַצֻּדֹתַי. אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ: כִּי

הוא יצילך מפח יקושי. מדבר היות: באברתו ויסקך לך ותחת-כנפיו תחסה. צנה וסחרה צמתו: לא תירא מפחד לילה. מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יחלה. מקטב ישוד צהררים: פל מצדה ואלך ורכבה מימנה. אליך לא יגש: רק בענינה תביט. ושלמת רשעים תראה: כי אתה יהוה^{יְהוָה} מחסי עליון שמת מעונה: לא תאנה אליך רעה. ונגע לא יקרב באהלה: כי מלאכיו יצוה לה. לשמרך בכל-דרךך: על-כפים ישאנה. פדתנוך באבן רגלה: על-שחל ופתן תדרה. תרמם כפיר ותנין: כי כי חשק וצפלהו. אשונהו כרדע שמי: יקראי ויאננהו עמו אלני בצרה. יחלהו וצבנהו: ארף ימים אשביעהו. ואראהו בישועתי: ימים אשביעהו. ואראהו בישועתי: ואחיכ או' ואתה קדוש (דף קסו) וקדיש תתקבל. ושיר למעלות וקדיש יהא שלמא. וברכו. ועלינו לשבח.

כּוּם יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא. וּבְשֵׁם יְהוָה^{יאהדונהי}
 אֶקְרָא: אָנָּה יְהוָה^{יאהדונהי} הוֹשִׁיעָה
 נָא. אָנָּה יְהוָה^{יאהדונהי} הַצְּלִיחֵה נָא:
 בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה^{יאהדונהי}. בְּרַכְנוּכֶם
 מִבֵּית יְהוָה^{יאהדונהי}: אֵל | יְהוָה^{יאהדונהי}
^{יאהדונהי} וַיָּאֵר לָנוּ אֶסְרוּחַג בְּעַבְתִּים. עַד
 קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ. אֱלֹהֵי
 אֲרוֹמְכֶךָ: הוֹדוּ לַיהוָה^{יאהדונהי} כִּי-טוֹב.
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: (רבותי כוונה)
 סִבְרֵי מַרְגָּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ
 מִלֶּךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:
 בָּא"י אֱמ"ה בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים:
 בָּא"י אֱמ"ה בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהדונהי} אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ
 הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל וּבֵין
 אוֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין יוֹם

הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה^{יאהדונהי} הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל:

סדר ברכת הלבנה

מברכין ברכת הלבנה בשמחה כי הוא כמקבל פני שכינה, ומנה
 משיעברו י' ימים שלמים מעת המולד, עד י"ד יום י"ח שעות כ"ב דקים
 אחרי המולד, וצריך שהיה לילה וראי, ולא תהיה מכוסה אפי' בענן דק.

או' מזמור השמים מספרים וגו' ואח"כ או':

צוּרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה וְגוֹאֲלֵי לְעוֹלָם הַבָּא.
 וְכֹל-קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲנִידַע תְּרוֹמַמְנָה
 קַרְנוֹת צַדִּיק: הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֶת יְהוָה^{יאהדונהי}
^{יאהדונהי} מִן הַשָּׁמַיִם. הִלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הִלְלוּהוּ
 כָּל-מְלֵאכָיו. הִלְלוּהוּ כָּל-צַבָּאוֹ: הִלְלוּהוּ
 שְׁמֵשׁ וַיְרַח. הִלְלוּהוּ כָּל בּוֹכְבֵי אוֹר: הִלְלוּהוּ
 שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם:
 יִתְּלָלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה^{יאהדונהי}. כִּי הוּא צוּה
 וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם. חֲקִי-נֶתַן וְלֹא
 יַעֲבוֹר: כִּי אֶרְאֶה שְׁמוֹךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶתְךָ.

יְרַח וְכוּכְבֵּים אֲשֶׁר פּוֹנְנָתָהּ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָדְוֵנוּ אֱדִינֵנוּ מִהַדְּאִיר שְׁמֵךְ בְּכַל־הָאָרֶץ:
 לִיקְבַּהּ כְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמוֹ וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ לִיהוּדָא שֵׁם י"ה
 כו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל. הנה
 אנחנו באים לברך ברכת הלכנה כמו שתקנו לנו רז"ל
 עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום
 עליון. ויהי נעם וגו'.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ
 הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ בְּרָא שְׁחָקִים
 וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כַל־צְבָאָם. חֶק וְזִמְן נָתַן לָהֶם
 שְׂרָא יִשְׁנוּ אֶת־תְּפִקִּידָם. שְׂשִׁים וּשְׁמֵחִים
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵיהֶם. פּוֹעֵל אֲמֶת שֶׁפְּעוּלָתוֹ
 אֲמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר שֶׁתְּתַחַדֵּשׁ עֲטָרַת
 תְּפָאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בְטָן. שְׁנָם הֵם עֲתִידִים
 לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתֶיהָ וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם
 כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ
 מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

בְּסִימָן טוֹב תְּהִי לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל: ג"פ

בְּרוּךְ יוֹצְרֵיךְ. בְּרוּךְ עוֹשֵׂיךְ. בְּרוּךְ קוֹנֵיךְ.
 בְּרוּךְ בּוֹרְאֵיךְ. בְּשֵׁם שְׂאֵנְחָנוּ
 מְרַקְדִים ירקד ג"פ, וכן כשהוזר בפעם שניה ושלישית
 כְּנִגְדֵיךְ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַגַּע בִּיךְ. כִּד
 אִם יִרְקְדוּ אַחֲרֵים כְּנִגְדֵנוּ לְהִזְיָקָנוּ. לֹא
 יוֹכְלוּ לַגַּע בָּנוּ. וְלֹא יִשְׁלְטוּ בָנוּ. וְלֹא
 יַעֲשׂוּ בָנוּ שׁוֹם רוּשָׁם. תִּפְלַע עֲלֵיהֶם אִימָתָה
 וּפְחַד בְּגַדְל וְרוּעָה יִדְמוּ כְּאָבִן: כְּאָבִן יִדְמוּ
 וְרוּעָה בְּגַדְל וּפְחַד אִימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְלַע ג"פ:
 יש נוהגים לרקד בכל פעם שאומרים דוד מלך ישראל וכו' וְיִרְד
 מְלֶכְךָ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם ג"פ: אָמֵן אָמֵן אָמֵן:
 נְצַח נְצַח נְצַח: סְלָה סְלָה סְלָה: וְעַד וְעַד
 וְעַד: לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים. וְרוּחַ נְכוֹן
 חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי ז"פ:

דבר שיר למעלות אשא עיני וגו'. ואוי הללויה הללו אל בקדשו וגו'.
 תנא רבי רבי ישמעאל. אלמלא לא זכו
 בני ישראל אלא לתקביר פני אביהם

שְׁבַשְׁמִים פַּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ הַיּוֹם. אָמַר
אֲבִי הַלֶּכֶד נִמְרִינָהוּ מְעוֹמֵד:

ואו' קדיש על ישראל, ואח"כ או'

וְהָיָה אֹרֶ-הַלְבָּנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעֲתִים
כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים בַּיּוֹם חֲבַשׁ יִי אֶת-שֹׁבֵר עִמּוֹ
וּמִחֵץ מִפְתּוֹ יִרְפָּא: וּמַעֲדֵי זָהָב וְכֶסֶף וּמַלְבּוּשַׁי שֶׁשׁ וּמַשֵּׁי
וְרִקְמָה סֵלֶת וְדָבַשׁ וְשֶׁמֶן אֶקְלֶת וְתִיפֵי בְמֵאֵד מֵאֵד וּתְמַצְלֵתִי
לְמַלּוּכָה: ואח"כ או' שלום עליכם ג"פ.

קריאת שמע על המטה

קודם ברכת המפיל טוב לומר לשם יתוד זה שהובא בס' בן איש חי ש"ר.
לִיקְבָהוּ וְכוּ' הַרִינִי מִקְבֵּל עָלַי אֱלֹהוֹתוֹ יַחֲכֶדְךָ וְאַחֲבַתוֹ
וִירֵאתוֹ, וְהַרִינִי יִרְאֵ מִטְּנֵוּ בְּגִין דְּאִיְהוּ רַב
וּשְׁלֵיט עַל כּוֹלָא, וְכוּלָא קְמִיָּה פְּלָא, וְהַרִינִי מִמְּלִיכּוֹ עַל
כָּל אֲבָר וְאֲבָר וְגִיד וְגִיד מִרְט"ח אֲבָרִים וּשְׁס"ה גִידִים שֶׁל
גּוּפִי וּנְפִשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמַתִּי מִלְּכוֹת גְּמוּרָה וּשְׁלֵמָה, וְהַרִינִי
עִבֵר לְהַשְׁוִי'ת וְהוּא בְּרַחֲמֵי יוֹכְנֵי לְעַבְדּוֹ בְּלִבְבִי שֶׁלֵם
וּנְפִשׁ חֲפֵצָה אֲכִי"ר:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם תְּרִינִי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְכָל מִי
שֶׁהִקְעִים וְהִקְנִיט אוֹתִי אוֹ שִׁחָטָא כְּנִגְדֵי בֵין
כְּנִיפֵי בֵין כְּטֻמוֹנֵי בֵין כְּבָבוּרֵי בֵין כְּכָל אֲשֶׁר לִי בֵין
כְּאוֹנֵם בֵין כְּרִצוֹן בֵין כְּשׁוֹנֵג בֵין כְּמוֹיֵד בֵין כְּרַבּוּר בֵין

כְּמַעֲשָׂה. בֵין כְּגִלְגוּל וְהַ בֵין כְּגִלְגוּל אַחַר לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל
וְלֹא יַעֲנֵשׁ שׁוֹם אֲדָם כְּסִבְתִּי. יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה וְהוֹדֵנוּ
יֵאֱהוּדְנוּהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֶחְטָא עוֹד, וְמִה
שִׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מְחֹק כְּבַרְחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲכַל לֹא
עַל יְדֵי יְסוּרִין וְחוֹלְאִים רָעִים: יְהוּדֵי לְרִצּוֹן וְאֲמַרְרֵכִי
וְהַגִּיזוּ לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה וְהוֹדֵנוּ יֵאֱהוּדְנוּהִי צוּרֵי וְגִבּוֹרֵי:

כְּרוּךְ הַמְּפִיל חֲבִלֵי שָׁנָה עַל עֵינַי וְהַתְּנִיחָה עַל
עַפְעָפֵי וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בַּת עֵין: יְהִי רִצּוֹן

מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה וְהוֹדֵנוּ יֵאֱהוּדְנוּהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁתְּשִׁיבֵנִי
לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים מְטִיבִים וּלְשָׁלוֹם וְתֵן חֲלֻקִי
כְּתוּרְתְּךָ וְתַרְוִילֵי לְדָבָר מֵאֲנָה וְאַל תַּרְוִילֵנִי לְדָבָר
שְׂבָרָה. וְאַל תִּבְיַאֲנִי לְיַדִּי חֲטָא וְלֹא לְיַדִּי נַסִּיזוֹן וְלֹא
לְיַדִּי כְּבוֹז, וְיִשְׁלוּט בִּי יָצָר הַטּוֹב וְאַל יִשְׁלוּט בִּי יָצָר
הַרָע, וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הַרָע וּמְחוֹלְאִים רָעִים וְלֹא יִכְהַלְוֵנִי
חֲלוּמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים רָעִים וְתַתֵּן מַסְתֵּי שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינַי מִן אִישׁוֹן הַמָּוֶת. כְּרוּךְ הַמֵּאִיר
לְעוֹלָם כָּלוֹ כְּכָבוּדוֹ:

וְאָמַר אֵל מִלֵּךְ וְנֵאֱמָן: וְקִרָא קְרִיאַת שְׁמַע כּוֹלוֹ וְאַחֲ"כ יֵאֱמַר

יְהוָה חֲסִידִים כְּכָבוֹד. יְרַנְנֵנוּ עַל-מַשְׁכָּבוֹתֵם: רוּחַמוֹת
עַל כְּבוֹרֵם, וְחַרְבֵי סִפְיוֹת כְּיָדֵם: הִנֵּה מַסְתּוֹ

שְׁלֹשָׁמָה שְׁשִׁים וְנָפְרִים סָבִיב לָהּ. מִגְּפְרֵי יִשְׂרָאֵל:
 כָּלֶם אֲחֹזֵי חֶרֶב מִלְמַדֵי מִלְחָמָה. אִישׁ חָרְבוּ עַל-יָרְכּוּ
 מִפֶּסֶחַ בְּלִילוֹת יַחְזוּר מִפֵּ' הִנֵּה מִסְתּוֹ גִּיפִ: יִבְרָכְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָדוּנֵנוּ וְיִשְׁמְרֵךָ: יָאֵר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ | פָּנֵינוּ אֱלֹהֵי
 וְיִחַנְךָ: יֵשֵׁא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ | פָּנֵינוּ אֱלֹהֵי וְיִשֵּׁם לָךְ שְׁלוֹם:

יֵיטֵב בְּסֶחַר עֲלִיזִין. בְּצַל שְׂדֵי וְתִלְוִנָן: אִמֵר לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 יֵאָדוּנֵנוּ מַחְסֵי וּמִצְוֹדֹתֵי. אֱלֹהֵי אֲבֹטְחֵנוּ: כִּי
 הוּא יִצְלָךְ מִפֶּחַ וְקוֹשׁ. מִדְּבַר הַיּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ | יִסְךָ
 לָךְ וּמִחַת-כְּנָפָיו תִּחְסֶה. צָנֶה וְסִחְרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא
 מִפֶּסֶחַ לִילָה. מַחֲזֵי יַעֲרֵף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֵפֶל יִדְלָךְ.
 מִקְטָב יִשׁוּד צְדָה־רִים: וְפֶל מִצְדָּה | אֶלֶף וְרִבְבָה
 מִיִּמִּינֶךָ. אֱלֹהֵי לֹא יִגָּשׁ: בַּק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵשׁ. וְשְׁלֵמַת
 רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי-אֲמַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ מַחְסֵי.

יעמוד ויאמר וידוי, ואם עשה איזה עון באותו היום יתחרט ויתודה
 עליו בלב גשבר ובדמעה ויקבל עליו שלא יעשהו עוד, ואם
 ככה הוא עושה אשריו ואשרי חלקו.

אח"כ יאמר אגא בכח כלו בכל לילה, ואחר שגמר אותו יחזור
 לומר הפסוק שכנגד אותו הלילה ג"פ, כמו שמסודר כאן

- ל א אָנָּא בְּכַח. גְּדוּלַת יְמִינֶךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה:
- ל ב קָבַל רַגְלֵי. עֲמָךְ שׁוֹכְנֵנוּ. טַהֲרֵנוּ נוֹרָא:
- ל ג נָא גְבוּר. הוֹרְשֵׁי יַחְזִיךָ. כְּכַבַּת שְׁמֵרָם:

לִיל ד' בְּרָבִם שְׁהַרְס. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תָּמִיד וְנִמְלֵם:
 לִיל ה' חֶסֶן קְדוֹשׁ. בְּרוּב מוֹבָה. נִחַל עֲדָתְךָ:
 לִיל ו' יָחִיד גָּאֵה. לַעֲמָךְ פָּנֶה. וּזְכָרֵי קְדוּשָׁתְךָ.
 לִיל שֶׁבַע שׁוֹעֲתֵנוּ קָבַל. וְשִׁמְעֵ צַעֲקוֹתֵנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת:
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 אֲתָהּ תִּקּוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן. כִּי-עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי-בָא מוֹעֵד:
 בְּיָדְךָ אֲפָקִיד רוּחֵי פְדִיתָה אוֹתֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנֵנוּ
 (ר"ת פא"י) אֵל אֲמֵת:

קבלת תענית

הרוצה להתענות תענית יחיד צריך שיקבל התענית מבעוד יום
 בשעת המנחה, מתפלל י"ח וקודם שיעקור רגליו יקבלו. ואם שכח
 יכול לקבלו אח"כ אפי' בין השמשות אם עוד לא התפלל ערבית.

רְבוּן הָעוֹלָמִים תְּרִינֵי לְפָנֶיךָ עַל תַּנְאֵי בְּתַעֲנִית נְרַבָּה
 לְמַחֵר מַעֲלֹת הַשָּׁחַר עַד אַחַר תַּפְּלַת עֶרְבִית.

וְאִם לֹא אוֹכַל אוֹ לֹא אֲרַצָּה כִּשְׂאוֹמֵר מְזוּמֵר לְדוֹר
 הוֹ רֹעֵי אוֹכַל לְחַפְסִיק וְלֹא יִהְיֶה בִּי שׁוֹם עוֹן. אָבַל

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הוֹ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּתֵּן בִּי
 כַּח וּבְרִיאוֹת וְאַוְגָּה לְהַתְּעַנּוֹת לְמַחֵר וּרְתִקְבְּלֵנִי
 בְּצַחֲבָה וּבְרַצוֹן. וְתוֹכְנֵנִי לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 וְתַעֲנֵה עֲתִידֹתַי וְתִשְׁמַע תַּפְּלֹתַי כִּי אֲתָה שׁוֹמֵעַ תַּפְּלַת
 כָּל פֶּה. בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תַּפְּלָה:

ביום התענית אר' עננו בתפלת מנחה, ואחר למנצח בבנינות אר'

תַּפְלָה לְעִי כִּי־עַמְרָה. וְלִפְנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה יֵשׁוּפָה
 שִׁיחוּ: יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה שְׁמַעַה תִּפְלָתִי.
 וְשׁוֹעֲתִי אֵלֶיךָ תְּבוֹא: אֲלֵ־תִסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי כִּי־זָר
 לִי הִשְׁתָּ־אֵלֵי אֲנֹכִי. כִּי־זָר אֶקְרָא מִתֵּר עֲגָנִי: כִּי־קָלוּ
 כַּעֲשׂוֹן יָמִי. וְעֲצָמוֹתַי כַּמִּוֶּקֶד נִחְרוּ: הִוָּקֵה כַּעֲשׂוֹב
 וַיִּבֶשׂ לִבִּי. כִּי־שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לֶחֶמֶי: מִקּוֹל אֲנַחְתִּי.
 דִּבְקָה עֲצָמֵי לִבִּישׁוֹרֵי: דְּמִיתִי לְקֶאֱת מִדְּבַר. תִּיִיתִי
 כְּכֹס חֲרֻבוֹת: שְׁקַדְתִּי וַיֵּאָהֵב. כַּצֹּפֹר בַּיַּד עַל־אֲנִי:
 כִּל־הַיּוֹם חֲרַפְתִּי אֵיבֵי. מִהוֹלְלֵי כִי נִשְׁבְּעוּ: כִּי־אֶפְרָר
 כִּלְחָם אֲכַלְתִּי. וְשִׁקְנֵי כִבְכִי מִסְּכַתִּי: מִפְּנֵי־עַמְרָה
 וְהִצַּפְּהָ. כִּי נִשְׁאַתְנִי וַתִּשְׁלִיכֵנִי: יָמִי כַּצַּל נְטוּי. וַיֵּאָנִי
 כַּעֲשׂוֹב אֵיבֶשׁ: וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה לְעֹלְמֵךְ תִּשָּׁב.
 וְהִקְרָה לְדָר וְדָר: אַתָּה תִקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן. כִּרְעַת
 לְחַנְּנָה כִּי־בָא מוֹעֵד: כִּי־רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֶיךָ.
 וְאַתָּה עֲפָרָה יְחַנְּנֵנוּ: וַיִּרְאֵנוּ יוֹם אֲרֵי־שֵׁם יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה
 יֵאָהֲרֹנָה. וְכָל־מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת־כְּבוֹדֶךָ: כִּי־בָנָה יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה
 יֵאָהֲרֹנָה צִיּוֹן. נִרְאָה כִּכְבוֹדוֹ: פָּנָה אֶל־תִּפְלַת הָעַרְשֶׁר.
 וְלֹא־יָבֹה אֶת־תִּפְלַתָּם: תִּפְתַּח וְאַתָּה לְדוֹר אֲחֵרוֹן. וְעַם
 נִבְרָא יִתְלַל־יָהּ: כִּי־הִשְׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ. יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה
 (י"ג)

יֵאָהֲרֹנָה מִשְׁמַיִם אֶל־אָרֶץ הַבְּיֹט: לִשְׁמַע אֲנַחַת אָסִיר.
 לְפִתְחֵם בְּנֵי תְמוֹתֶיהָ: לְסַפֵּר כְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה.
 וְתִהְיֶה־לָתוֹ כִּי־יִוָּשְׁלָם: כְּהַקְבֵּץ עַמִּים יְחִדּוּ. וּמִמְלָכוֹת
 כְּעֶבֶד אֶת־יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה: עֲנֵה כְּדָרְךָ פִּתֵי קֶצֶר יָמִי:
 אִמְרָ אֵלֵי אֶל־תִּעַלְנִי בְּחַצְיֵי יָמִי. כְּדוֹר הוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ:
 לְפָנַי הָאָרֶץ יִסְדַּת. וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ שְׁמִים: הִמָּה וְ
 יֵאָבְדוּ וְאַתָּה תִעַמֵד וְכָל־שׁוֹם כַּכְּנֵד יִבְלֹו. כִּלְבוֹשׁ
 תִּחְלִיפִם וַיִּחְלְפוּ: וְאַתָּה הוּא. וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:
 כִּי־עֲבָדֶיךָ יִשְׁכַּחוּ. וְיִרְעֵם לְפָנֶיךָ יִבּוּ:

בתפלת ערבית של מוצאי התענית קודם שיעקור רגליו יאמר
 רבונו העולם גלוי לפניך כוונן שבת המקדש קיים
 אדם חוטא ומקריב קרבן ואין מקריבין ממנו אלא
 חלבו ודמו ומתכפר לו, ועכשיו ישבתו בתענית ונתמעט
 חלבו ודמו. יהי רצון מלפניך שיהא חלבו ודמו שנתמעט
 כאלו הקרבתי לפניך על גבי המזבח ותרצני (ברכות יז ע"א):

השכבות

בענין ההשכבות שנוהגים לומר מנחה נכונה וכו' היה רבינו
 הארי"ל ז"ל מלעיג עליהם מאד והיה אומר שלא היו מעלין לנשמת
 המת, אבל לפעמים היו מורידים אם אין נפש המת ראויה לכך.
 לכן יותר טוב ויותר מועיל לנשמת המת לומר השכבה הזאת בקצור
 המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם
 על נפש רוח ונשמה של (פכ"ט) רוח ה'
 תניחנו (לאשה תניחנה) כגן עדן.

ובכדי שהסדר לא יהיה חסר שמנו כאן את החשבות שנדפסו במחזורים

השכבה לאיש

לאדם גדול בחכמה וביראת שמים אומרים השכבה זו
והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה: אשרי אדם
מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: מה רב
טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים כך נגד
בני אדם: מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל
כנפיה יחסיין: ריון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם:
טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: סוף דבר
הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו
שמור ביה כל האדם: יעלו חסידים כבוד ויבנו
על משכבותם:

מנוחה נכונה בשיבה עליונה במעלת קדושים
ומהורים כוזה הרקע מאירים ומזהירים.
וחלוק עצמים ובפרת אשמים ותרקת פשע ותקרבת
ישע ותמלה וחנינה מלפני שוכן מעונה וחולקא טבא.
לחיי העולם הבא שם תהא מנת ומחיצת וישיבת
נפש השם הטוב המרוקם (פלוגי) רוח ה' תניחני בגן עדן.
דאתפטור מן עלמא הדין ברעות אלקא מאריה שמיא
וארעא מלך מלכי המלכים ברחמי רחם עליו ורחום
והמול עליו מלך מלכי המלכים ברחמי וסתגרו

בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות בנועם יהוה ואדני יאהובני
ולבקר בהיכלו ולקח תמין יעמידהו ומנחל עדניו
ישקוה ויצרור בצרור החיים נשמתו ונשים כבוד
מנוחתו יהוה ואדני יאהובני הוא נחלתו וילוה אליו השלום
ועל משכבו יהנה שלום כדכתיב ובה שלום ינוחו
על משכבותם הולך נכוחו הוא וכל בני ישראל
השוכבים עמו בקבל ברחמים והסליחות וכן יהי רצון
ונאמר אמן:

השכבה לאשה

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה: שקר החן
והכל ייפוי אשה יראת יהוה ואדני היא
תתהלל: תגדלה מסרידיה ויהללה בשערים מעשיה:
רחמנא ורחמנותא די ליה היא ובמימריה אתבריאו
עלמא עלמא הדין ועלמא דאתי ונטו ביה
צדקניות וחסדניות העבדן רעותיה ובמימריה ובקריה
ובתוקפיה יאמר למעל קרמוהי ויכרן נפש האשה
הכבדה והצנעה והנבגדת מרת (פלוגית) רוח ה'
תניחה בגן עדן דאתפטרת מן עלמא הדין ברעות
אלקא מריה שמיא וארעא המלך ברחמי רחום
והמול עליה וילוה אליה השלום ועל משכבה יהנה

שְׁלוֹם. כְּדָרְתִּיב יבֵּא שְׁלוֹם יִנְחֹזוּ עַל מְשֻׁבְּבוֹתָם הוֹלֵךְ
 נְכוּחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָל־ל
 הַרְתָּמִים וְהַסְּלִיחוֹת וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

סימני פסקי נביאים וכתובים ומשניות

עפי' סדר הפרשיות כמנהג בגדאד יע"א ואגפיה שנוהגים לקרות
 מדי שבת בשבתו

בראשית. יהושע עד סי' יא, תהלים עד סי' יא. חגיגה.
 נח. יהושע מסי' יא עד יט, תהלים מסי' יא עד סי' כ. קנים.
 לך לך. יהושע מסי' יט עד סופו, תהלים מסי' כ עד לד.
 מעשרות ומעשר שני.

וירא. שופטים עד סי' יא, תהלים מסי' לד עד מב. פאה.
 חיי שרה. שופטים עד סופו, תהלים מסי' מב עד נא. קדושין.
 תולדות. שמואל א' עד ה, תהלים מסי' נא עד סי' סה. ברכות.
 ויצא. שמואל א' מסי' ח עד יג, תהלים מסי' סה עד סי' עג.
 כתובות.

וישלח. שמואל א' מסי' יג עד סי' כה, תהלים מסי' עג
 עד סי' עט. מועד קטן והוריות.

וישב. שמואל א' מסי' כה עד סי' ז בשמואל ב', תהלים
 מסי' עט עד סי' צ. יבמות.

מקץ. שמואל ב' מסי' ז עד יח, תהלים מסי' צ עד קו
 מקואות.

ויגש. שמואל ב' מסי' יח עד סופו, תהלים מסי' קו עד קיט.
 כלים.

ויחי. מלכים א' עד ו, תהלים מסי' קיט עד קלו. בכורות.

ספר שמות

שמות. מלכים א' מסי' ו עד י, תהלים מסי' קלו עד סופו.
 תענית ומגילה.

וארא. מלכים א' מסי' י עד יט, איוב עד סי' ו. מכות.
 בא. מלכים א' מסי' יט עד ה מלכים ב, איוב מסי' ו
 עד יב. נגעים.

בשלח. מלכים ב' מסי' ה עד יב, איוב מסי' יב עד כ. ערובין.
 יתרו. מלכים ב' מסי' יב עד סי' יח, איוב מסי' כ עד כה
 אבות ועבודה זרה.

משפטים. מלכים ב' מסי' יח עד סופו, איוב מסי' כה
 עד סי' כח. בבא קמא.

תרומה. ירמיה עד ה, איוב מסי' כה עד סי' לח. מדות.
 תצוה. ירמיה מסי' ח עד יז, איוב מסי' לח עד סופו.
 טבול יום.

כי תשא. ירמיה מסי' יז עד לא, אחשורוש כלו. שקלים.
 ויקהל. ירמיה מסי' לא עד לו. שיר השירים. שבת.
 פקודי. ירמיה מסי' לו עד מט, משלי עד ו. טהרות וידיים.

ספר ויקרא

ויקרא. ירמיה מסי' מט עד סופו, משלי מסי' ו עד יב. זבחים.
 צו. יחזקאל עד ט, משלי מסי' יב עד יז. מנחות.

שמיני. יחזקאל מסי' ט עד יז, משלי מסי' יז עד כב. חולין.
 תזריע. יחזקאל מסי' יז עד כב, משלי מסי' כב עד כז. נדה.
 מצורע. יחזקאל מסי' כב עד כז, משלי מסי' כז עד ל. זבים.

אחרי מות. יחזקאל מסי' כז עד ל, משלי מסי' ל עד סופו.
כריתות.

קדושים. יחזקאל מסי' פ עד מ, דניאל עד סי' ג. ערלה.
אמור. יחזקאל מסי' מעד מג, דניאל מסי' ג עד ו. ביצה ויומא.
בהר סיני. יחזקאל מסי' מג עד מו, דניאל מסי' ו עד ח.
שבועות.

בחקותי. יחזקאל מסי' מו עד סופו, דניאל מסי' ח עד סופו.
ערכין.

ספר במדבר

במדבר. ישעיה עד סי' ה, עזרא עד סי' ה. מכשירין.
נשא. ישעיה מסי' ה עד ט, רות כלו. נזיר וסוטה.
בהעלותך. ישעיה מסי' ט עד יג, עזרא מסי' ה עד סופו. תמיד.
שלח לך. ישעיה מסי' יג עד כ, נחמיה עד ה. חלה.
קרת. ישעיה מסי' כ עד כד נחמיה מסי' ה עד סופו. תרומות.
חקת. ישעיה מסי' כד עד כט, דברי הימים א' עד ה. פרה.
בלקן. ישעיה מסי' כט עד לג, דברי הימים א מסי' ה
עד יא. אהלות.
פינחס. ישעיה מסי' לג עד מ, דברי הימים א מסי' יא
עד יז. בתרא.

מטות. ישעיה מסי' מעד מד, דברי הימים א מסי' יז עד כג.
נדרים.

מסעי. ישעיה מסי' מד עד מט, דברי הימים א מסי' כג
עד סופו. עדיות.

ספר דברים

דברים. ישעיה מסי' מט עד נח, מגילת איכה. בבא מציעא.

ואתחנן. ישעיה מסי' נח עד סופו, דברי הימים ב' עד ד.
שבועות.

עקב. הושע עד ו, דברי הימים ב' מסי' ד עד ח. כלאים.
ראה. הושע מסי' ו עד יב, דברי הימים ב' מסי' ח עד יד.
פסחים וראש השנה וסוכה.

שופטים. הושע מסי' יב עד סופו, דברי הימים ב' מסי'
יד עד כד. סנהדרין.

כי תצא. יואל ועמוס, דברי הימים ב' מסי' כד עד כז. גיטין.
כי תבא. עובדיה יונה מיכה כלם, דברי הימים ב' מסי'
כז עד לד. בכורות.

נצבים. נחום חבקוק צפניה חגי כלם, דברי הימים ב'
מסי' לד עד סופו. מעילה.

וילך. זכריה עד יא, קהלת עד ה. דמאי.

האזינו. זכריה מסי' יא עד סופו, קהלת מסי' ה עד ט. עוקצין.
וזאת הברכה. מלאכי כלו, קהלת מסי' ט עד סופו. תמורה.

ספירת העומר

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה יאהויה בדחילו
ורחימו יאהויה ורחימו ודחילו אוהיהוה ליהדא שם
י"ה בו"ה ביחודא שליב (יהיה) בשם כל ישראל הנה
אנחנו באים לקיים מצות עשה של ספירת העומר כמשה
וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר
התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת
השביעית תספרו חמשים יום עם כל המצוות הכלולות

ספירת העומר

רא

בדה לחקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: יי יגמור בעדי יי חסדך לעולם מעשה ידיך אל תרף: אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי: ונאמר ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי ואומר לך בדמיך חיי: ברכי נפשי את ה' ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: (ברשית מרי ורבותי)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר: היום

ניסן יום אחד לעומר. (אנא) חסד שבחסד, אלהים י יי שני ימים לעומר. (בכח) גבורה שבחסד, יתנו ש ייח שלשה ימים לעומר. (גדולת) ת"ת שבחסד, ויברכנו מ ייס ארבעה ימים לעומר. (ימינד) נצח שבחסד, יאר ח כי חמשה ימים לעומר. (תתור) הוד שבחסד, פניו ו כי"א ששה ימים לעומר. (צרוה) יסוד שבחסד, אתנו ו כי"ב שבעה ימים לעומר שהם שבוע אחד. (אב"ג ית"ץ) מלכות שבחסד סלה י כי"ג שמונה ימים לעומר שהם שבוע אחד ויום אחד. (קבל) חסד שבגבורה לדעת ר כי"ד תשעה ימים לעומר שהם שבוע אחד ושני ימים. (רנת) גבורה שבגבורה בארץ ג כי"ה עשרה ימים לעומר שהם שבוע אחד ושלשה ימים. (עמך) ת"ת שבגבורה דרנך ג

ספירת העומר

רב

ניסן יום אחד עשר יום לעומר. שהם שבוע אחד וארבעה ימים. (שגבנו) נצח שבגבורה בכל ו כי"ז שנים עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וחמשה ימים. (טהרנו) הוד שבגבורה גויים ל כי"ח שלשה עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וששה ימים. (נורא) יסוד שבגבורה ישועתך א כי"ט ארבעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות. (קר"ע ש"ס"ן) מלכות שבגבורה יודוך מ ל חמשה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ויום אחד. (גא) חסד שבת"ת עמים י

איי"א ששה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושני ימים. (גבור) גבורה שבת"ת אלהים ס ב' שבעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושלשה ימים. (דורשי) ת"ת שבת"ת, יודוך כ ג' שמונה עשר יום לעומר שהם שני שבועות וארבעה ימים. (יחודך) נצח שבת"ת, עמים י ד' תשעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות וחמשה ימים. (ככבת) הוד שבת"ת, כלם ת ה' עשרים יום לעומר שהם שני שבועות וששה ימים. (שמרם) יסוד שבת"ת ישמחו ש ו' אחד ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות. (נג"ד יכ"ש) מלכות שבת"ת וירננו פ ו' שנים ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ויום אחד. (ברכם) חסד שבנצח, לאמים ו ח' שלשה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ושני ימים. (טהרם) גבורה שבנצח, כי ט ט' ארבעה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ושלשה ימים. (רחמי) ת"ת שבנצח, תשפטו ע

חמשה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וארבעה ימים. (צדקתך) נצח שבנצח. עמים מ

י"א ששה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וחמשה ימים. (תמיד) חוד שבנצח. מיסור י

י"ב שבעה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וששה ימים. (גמלם) יסוד שנצח ולאמים ׀

י"ג שמונה ועשרים יום לעומר שהם ארבעה שבועות. (בט"ר צת"ג) מלכות שבנצח בארץ מ

י"ד תשעה ועשרים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ויום אחד. (חסין) חסד שבהוד. תנחם י

י"ט שלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ושני ימים. (קדוש) גבורה שבהוד סלה ש

ס"ו אחד ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ושלושה ימים. (ברוב) ת"ת שבהוד. יודון ו

י"ז שנים ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים. (טובך) נצח שבהוד. עמים ר

י"ח שלשה ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים. (נהל) חוד שבהוד. אלהים ו

י"ט ארבעה ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וששה ימים. (עדתך) יסוד שבהוד. יודון ל

כ' חמשה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות. (חק"ב טנ"ע) מלכות שבהוד עמים א

כ"א ששה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות ויום אחד. (יחיד) חסד שביסוד. כלם ׀

כ"ב שבעה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות ושני ימים. (גאה) גבורה שביסוד. ארץ

כ"ג שמונה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות ושלושה ימים. (לעמך) ת"ת שביסוד. נתנה ׀

תשעה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות וארבעה ימים. (פנה) נצח שביסוד. יבולה ב

כ"ה ארבעים יום לעומר שהם חמשה שבועות וחמשה ימים. (זוכרי) חוד שביסוד. יברכנו א

כ"ז אחד וארבעים יום לעומר שהם חמשה שבועות וששה ימים. (קדושתך) יסוד שביסוד. אלהים ר

כ"ז שנים וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות. (ויג'ל פז"ק) מלכות שביסוד אלהינו ׀

כ"ח שלשה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות ויום אחד. (שועתנו) חסד שבמלכות. יברכנו ת

כ"ט ארבעה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות ושני ימים. (קבל) גבורה שבמלכות. אלהים נ

ס"ז חמשה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות ושלשה ימים. (ושמע) ת"ת שבמלכות. וייראו ח

ב' ששה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות וארבעה ימים. (צעקתנו) נצח שבמלכות. אוחו ׀

ג' שבעה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות וחמשה ימים. (יודע) חוד שבמלכות. כל ׀

ד' שמונה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות וששה ימים. (תעלומות) יסוד שבמלכות. אפסי ל

ה' תשעה וארבעים יום לעומר שהם שבעה שבועות. (שק"ו צי"ת) מלכות שבמלכות. ארץ ה

הַרְחֵקֵנוּ הוּא יַחְזִיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 לְמִקְוָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן :
 וְאוֹמֵר לַמִּנְצָח בְּנִינּוֹת וְכוּ' וְאֵנָּה בָכָה וְכוּ'.

ברכות חנוכה

ה

קודם שידליק יברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר חנוכה: (כיון ר"ח ס"ס נח"ל)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בליל ראשון מברך גם ברכה זו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחנינו וקיימנו והגייענו לזמן הזה:

אחר שידליק נר אחד יאמר

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל החטאות. ועל הנפלאות. שעשית לאבותינו. על ידי פהניך הקדושים. וכל שמונת ימי חנוכה הנרות הללו קדש. ואין לנו רשות להשתמש בהם. אלא לראותם בלבד כדי להודות לשמך על נסיה ונפלאותיה וישועותיה:

ואח"כ אומר מזמור שיר חנוכה הבית לדוד וגו'

ברכות מגלה

קודם קריאת המגלה מברך הש"צ מעומד, והקהל ג"כ יעמד.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגלה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

יכוין בברכת שהחנינו זו לפטור סעודת פורים ומשלוח מנות.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחנינו וקיימנו והגייענו לזמן הזה:

אחר קריאת המגלה גוללה ואח"כ מברך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הרב את ריבנו. והדן את דיננו. והנוקם את נקמתנו.

והמשלם נמוך לכל אויבי נפשנו. והנפרע לנו מצרנו.

ברוך אתה יהוה אלהינו הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם היא המושיע: אח"כ או' ארור המן. ברוך מרדכי.

ארורה ורש. ברוכה אסתר. ארורים כל הרשעים. ברוכים כל ישראל. וגם חרבונה זכור לטוב:

